

Goizuetako azentu-hiztegia

An accent dictionary of Goizueta Basque

Oihana Lujanbio Begiristain

Abstract

The aim of this dictionary is to describe the accentual patterns of Goizueta Basque. This dictionary contains around 2,400 entries provided with accent marks. The selection of lexical items has been made on the basis of other dictionaries of northern Navarrese varieties.

In addition to the dictionary, this contribution includes an explanation of the rules and physical characteristics of the accent system of Goizueta Basque. For this purpose, we have summarized previous work on the word prosody of the Basque dialect of Goizueta and, in some cases, we have completed the description. In particular, we examine the prosodic properties of word groups, as well as variation found among age groups.

At the end, we sum up the most important contributions and conclusions of the work and offer an account of the main characteristics of the Goizueta accent system.

Keywords: *Dictionary, accent, accent rules, word groups, variation.*

Laburpena

Goizuetako azentuera deskribatu asmoz idatzi da azentu-hiztegi hau. 2.400 sarrera inguru dituen hiztegia da, Nafarroa iparraldean egindako beste hiztegi batzuk oinarri hartuta osatu dena.

Behin oinarri hori osatuta, Goizuetako azentu sistemari buruzko arau eta ezaugarri fisikoen azalpena egin da. Horretarako, orain arte Goizuetako azentuerari buruz egin diren deskribapenak laburtu dira eta horiei ekarpenen bat egin diegu ahal izan dugunean. Hitz taldeetan gertatzen dena aztertu da eta adinaren arabera ikusi diren alda-keta batzuen berri ere ematen du lan honek.

Bukaeran, laburpen modura lanaren ekarpen eta ondorio nagusiak biltzen dira eta Goizuetako azentu-sistemaren ezaugarri batzuk adierazi dira.

Hitz gakoak: *Hiztegia, azentua, azentu-arauak, hitz-taldeak, aldakortasuna.*

1. Sarrera*

Goizuetako hizkerak duen bereizgarri nagusietakoa da azentuera eta bertakoei askotan esaten digute kantari hitz egiten dugula. Hain berezia izan arren, berari buruzko ikerketak gutxi dira.

Lan hau idaztea erabakitzean, Goizuetako gazte eta helduen arteko azentuzko differentziarik ba ote zegoen aztertzea pentsatu nuen. Bainan gaian sakontzen hastean, aurrena azentu sistema bera argitu behar zela konturatu nintzen. Alegia, aurrena azentu sistema bera ulertu behar nuela, bere aldaketa aztertu ahal izateko. Beraz, lan honen helburu nagusia hori izan da: Goizuetako azentuera deskribatzea, hitz solteen azentueratik hasiz.

Horregatik ekin nion azentu-hiztegia osatzeari. 2. atalean dago, oso-osorik. 2.400 sarrera inguru dituen hiztegia, besteak beste, 2008an egindako 20 elkarritzetako materialak eta galdetutakoek emandako erantzunek osatu dute. Nire eskerrik beroenak eman nahi dizkiet lagundu nauten guztiei. Hemen grabazio horien aukeraketa bat egin eta bi hiztunekin izandako elkarritzeten zati batzuk idatzi dira, 3. atalean ikusi ahal den bezala. Behin oinarri hori osatuta, Goizuetako azentu sistemari buruzko arau eta ezaugarri fisikoez hitz egin da 4. eta 5. ataletan. Ondoren, hitz talde batzuetan gertatzen dena aztertu dut 6. atalean, eta, bukatzeko, adinaren arabera nabaritu ditudan aldaketa batzuen berri eman da 7.ean.

Azkenean beraz, Patxi Juaristiren sailkapenaren arabera, ikerketa esploratzalea da honakoa. Izan ere, bere hitzetan, «ikerketa esploratzaleetan, fenomenoen ezagutza orokorra lortu nahi da. Helburua gehiago da balizko azalpenak aurkitzea, hipotesi zehatzak frogatzea baino» (2003: 34).

Ikerketa hauetan, gaia ezagutzen ez denez, normalean ez da aurretiaz hipotesirik egiten. Dena den, lana egiten hasterakoan, buruan hipotesi batzuk banituen:

1. Goizuetako hizkeran goranzko eta beheranzko azentuak daude eta «bereiz-leak» dira; azentuak bi hitz bereizteko balio du. Eta hiztunek ere azentu batek besterako aldea nabaritzen dute.
2. Aldakortasuna, gazte eta helduen artean, hitz eta esamolde zehatz batzuetan nabari da; hitz berriez gain, aditz (zahar) batzuetan ere. Bestalde, zaharrek beheko azentutik gorakora dagoen distantzia handiagoa eginez hitz egiten dute eta azentu «esageratuago» bat dute, orokorrean.

Lan hau ez da bi hipotesi hauetako validatzeko ikerketa izan, baina ditudan datuekin, biak baieztagatuko nituzke. Hemengo lana Goizuetako azentuera deskribatzea izan da eta, orain arte egindakoa kontuan hartuz, proposamen berriak egitea. Atalez atal, egoera deskribatzearekin batera, arauak eta orokortasunak ematen saiatu naiz. Laburtuz, hau da ondorio nagusia:

Goizuetako hizkerako azentuera nagusia [+2] eta goranzkoa da. Hau da, ezkerretik hasi eta 2. silaban azentuatzen dira Goizuetako hitz gehienak. Horretaz gain, azentu horrek doinu diferenteak izan ditzake: goranzkoa eta beheranzkoa. Goranzkoa da ohikoena

* Artikulu hau EHUko Euskara eta Eleanitzasuneko Errektoreordetzako euskarazko tesi egiteko dirulaguntzari eta Espainiako Gobernuko Ekonomia eta Lehiakortasun Ministerioko dirulaguntzari (FFI2012-33190 proiektua) esker prestatu ahal izan dut.

eta beheranzkoa bereziena. Horregatik diogu beheranzko azentua azentua markatua dela. Hain zuen ere, beheranzko azentu hori daramaten hitz gehienek badute berezitasunen bat: mailegu berriak, izen propioak, plurala, galdegaia, silaba galeraren bat izan duten hitzak, hitz elkartuak edo silababakarrak izan ohi dira beheranzko azentua daramatenak.

Gauza batzuk argitu dira, baina, argitzearekin batera, galdera berriak sortu ere bai. J. I. Hualde Goizuetako azentu sistemak suedierarenarekin antzekotasuna duela esaten du, baita ezaugarri honetan ere: «suedieraren azentu sistema nahiko konplexua bada ere, datuak kontuz aztertuz gero, joerak eta azpierregularitasunak aurkitzen ditugu» (Hualde 1997: 53).

Berez sistema konplexua da eta horri aldakortasunerako beste faktore bat gehitu behar zaio: komunikazio-egoera. Goizuetako azentuera arauetara ekarri arren, hizkera komunikatzeko tresna da. Eta komunikazio tresna orok komunikazio-egoerara egokitutu behar du, tresna ona izango bada. Goizuetako azentuera ez da salbuespena.

Guztiok aintzat hartzen ditugun arau nagusi batzuk daude, baina goizuetar bakoitzak bere erritmo eta doinua dauka. Unean unean erabakitzen du zenbateko intentsitate eta doinu gorakada edo beherakada eman bere hizkera biziari. Baina denak pentagrama berean, muga berberen artean eta antzeko gorabehererek gabiltza, normalean. Lan honetan doinu horren berri ematen asmatu izanen al da! Horretan sariatu dira ikertzaile honen belarri, buru eta gainerako tresna guztiak.

2. Goizuetako azentu-hiztegia

2.1. Helburuak

Lan honen helburua Goizuetako azentua eta doinua ikertzea da. Azentua eta doinua esatean zer adierazi nahi dugun zehazteko definizio batzuk erabili ditugu. Orokorrenetik hasiz, Lur hiztegi-entziklopedikoak definizio hauek ematen ditu:

Azentua: hitz egitean hots jakin bati ingurukoei buruz ezartzen zaion ahoskatze gehiagotasun, pisu indar... handiagoa.

Doinua: ahotsaren tonu aldaketen segida, hizkera bakoitzaren ezaugarri gertatzen dena.

Euskararen azentuerak liburuan (Hualde 1997: 5), honela definitzen da azentua:

Azentua eremu edo unitate bateko silaba bat ematen zaion prominentzia edo nagusitasun fonologikoa dela esan dezakegu. Azentua ez da zerbait absolutua, erlatiboa baizik. Edo beste hitz batzuekin esateko, ez dago silaba azentudunik azentugaberririk gabe. Silaba bat azentuduna den jakiteko, eremu bereko beste silabekin konparatu behar dugu.

Beste modu batera esanda, azentuak silaba bat besteen gainetik nabarmentzen du, hitzen silaba nagusia markatzen du. Doinua berriz, silaben musicalitatea da, ahots korden dardarak eragindako tonu diferenteek sortua. Biak batera aztertu dira, Goizuetako hizkeran biak direlako ezaugarri bereizgarri. Silaba nagusia hitzaren silaba differentetan egon daiteke. Adibidez, *até* ('ate') eta *áte* ('ahate'). Aldi berean, silaba bakoitzean bi doinu diferente egon daitezke. Adibidez, *bóta* ('oinetakoa') eta *bòta* ('jaurti'). Bi differentzia hauek bereizten dituzten hitz pareak ere baditugu. Esaterako, *basó* ('baso') eta *bàso* ('edalontzi'). Horrelako kontrasteak dituzten bikote eta taldeak hiztegian zehar markatuak daude, laukietan bilduta.

Fenomeno horri buruzko informazio zehatzagoa Hualde, Lujanbio eta Torreira-ren artikuluan dago (2008: 1). Era berean, artikulu horretan Goizuetako azentuerari buruzko zehaztasun gehiago ematen dira. Zehaztasun horien artean, Goizuetan azen-tua Bizkaia eta Gipuzkoako hizkeretan baino iraupen eta intentsitate handiagoren bi-dez gauzatzen dela zehazten da (2008: 1).

Azentua eta doinua definituta, errazagoa da *azentuera* zeri deitzen diogun azaltzea; azentuera, azentua eta doinua biltzen dituen hitza da. Bide batez, azentua ' eta ' ikur-rak adierazteko ere erabili dira.

Hitzetara mugatu da, nagusiki, gure azterketa, hitzek bakarrik daudenean era-kusten duten sistemaren azterketara. Hortik abiatu nahi izan dugu konplexua irudi-tzen zitzaignun sistema argitzeko ibilbidea. Horretarako osatu da hiztegi hau, azentua eta doinua aztertzeko oinarria edukitzeko. Dena den, lanean zehar, oso presente izan dugu esaldi mailako prosodia, hau da, hitzek kontestuan dituzten aldaketak. Ohartu gara, batzuetan, esaldi mailako prosodiaren arabera, doinu ezberdina hartzen dutela hitzek. Horregatik, singularrean eta modu neutroan esaten ditugunean duten azen-tuera adierazten dute hiztegian zerrendatutako hitzek. Prosodiaren arabera doinu al-dakorra erakusten dutenak * ikurrarekin markatu ditugu. Aldakorra diogunean zera esan nahi dugu: hitzak esaldian duenaren arabera, azentuaren doinua aldatzen dela. Honen azalpen zehatzagoa 2.2.2 *Hitzen aurkezpena* atalean eman da.

Hiztegiaren helburua, Goizuetako azentua eta doinua ikertzeko oinarri bat edu-kitzea da, corpusa bildu eta zehaztea. Lanaren lehen zatian hiztegia egiten aritu gara, Goizuetako azentua eta doinua ikertzeko oinarria izango zen hiztegia. Beraz, hiz-tegi hau azentuera ikertzeko hiztegia da eta, ondorioz, ez ditu semantika hiztegietako ezaugarri berberak. Hurrengo atalean azaltzen dira hiztegi honen ezaugarriak.

Hiztegiak gaur egun Goizuetan erabiltzen den hizkeraren berri eman nahi du. Bukatzeko, hiztegi arruntetan sartzen diren baino mailegu gehiago zergatik sartu diren adierazi nahi dugu. Hiztegi horretan, gaur egun erabiltzen diren hitzen azentu eta doinua bildu nahi izan da. Hori aztertzeko dugun modu bakarra da, testuetatik gauza frogagarri gutxi atera baitezakegu. Aztergaia mugatua izanik, normalean Goizuetako hiztunek erabiltzen dituzten hitzak bildu nahi izan dira, horiek euskal jatorrikoak, aspaldi mailegatutakoak edo mailegatu berriak izan. Horregatik, *benèno*, *dezisio*, *lāmina* edo *lejía* bezalako hitzak aurki daitezke osatu-tako hitz zerrendan. Gainera, hitz berri horiek jasoz eta gaur egungo mailegatzeak dituen ezaugarriei erreparatuz, gure hizkeran gertatzen ari diren aldaketak azter ditzakegu.

2.2. Ezaugarriak

2.2.1. Hitzen aukeraketa

Pello Salabururen *Baztango mintzoa: gramatika eta hiztegia* (2005) liburuko hiz-tegia dago lan honen oinarrian. Hiztegi honen hitz zerrendatik Goizuetan erabiltzen direnak hartu dira eta Goizuetako hizketan duten azentuera markatu zaie. Azentuera markatzerako orduan, ' eta ' ikur-rak erabili dira. Geroago sakonago aztertuko badugu ere, ' ikur-rak goranzko doinua adierazten du eta ' ikur-rak berriz, beheranzkoa. ' azentua, *akutu* deitzen da eta ' *grabea*.

Corpus hau osatzeko, iturri hauek erabili dira:

Mikel Olanoren hiztegia. Liburuaren izenburu osoa hau da: *Aio, Leitzel! Leitzako euskararen hiztegia. Etnografia, corpora, dialektologia* (2005).

2008ko martxo eta apirilean egindako grabaketatik ateratako hitzak: 10 emakume eta 10 gizonen hizketa grabatu da (15 minutu inguru). Testu horretatik ateratako hiztegia oinarrian zegoenari gehitu zaio.

Ikertzaileek faltan sumatutako hitzak. Arrunt oinarrizkoak zirelako-edo, ikertzaileek faltan zirela nabaritu dituzten hitzak ere sartzen joan gara. Tartean, izen propio batzuk daude: inguruko herri-izenena (izen propioak nola ahoskatzen diren jakiteko) eta izen propio batzuk (doinuagatik bereizten diren hitz parea osatzeko).

Goizueta inguruko hitz bereziak. Lan honetan, hitz horiek ere bildu beharra ikusi da. Bilaketa sakon eta zehatza egin ez den arren, otutakoak eta inguruan galdeitu eta bildutakoak sartu dira. Zerrenda ttikia da, ordea, eta hiztegian barrena ez galtzeko, aparteko zerrenda batean daude, bukaeran.

Koldo Zuazoren *Mailopeko euskara liburuko hiztegia*. Azkenik, lan honetako hiztegi zerrenda ere erabili da gure hiztegia osatzeko.

Iturri hauetako hitz asko ez dira sartu, ordea. Goizuetako hizkeran erabiltzen direnak sartu dira, baina filtro nagusi hau erabilita: Goizuetako hiztegiaren egi-lea gaztea eta herritarra izanik, aipatutako bi hiztegietako hitz asko ez ditu ezagutzen, eta ondorioz, hitz horien azentuera ezta ere. Horregatik, ezagutzen ez dituen hitzak ez ditu sartu. Hala ere, zalantza sortarazten zuten hitzen zerrenda osatu du (200 hitz ingurukoa) eta elkarrizketatuei galdetu dizkie. Beraz, gaur den egunean Goizuetako gazte batek egunerokoan entzuten dituen hitzek osatzen dute corpora-ren zatia.

2.2.2. Hitzen aurkezpena

Aurren-aurrena, kontuan hartu behar da azentuera aztertzeko hiztegia dela hau. Horregatik, hiztegian dauden sarrerak eta beren azalpenak horretara bideratuak daude. Azentueraren ikerketarako baliagarri iruditu ez zaizkigun ohar eta azalpenak lan honetatik kanpo gelditu dira. Hitzen aurkezpena ematerakoan, egitura hau era-bili dugu:

hítza azèntuarekin (euskarra batuko forma) kategoria. gaztelaniarako itzulpena.
Adibidez: beláso (belar-soro) iz. pradera.

Segidan, hitz sarrerako elementu bakoitzaren azalpena emanen dugu.

Hítza azèntuárekin. Azentu nagusia daraman silabari azentu ikurra paratu zaio. Ikur hau bi modutakoa izan daiteke, duen doinuaren arabera:

- ' : goranzko doinua duenean. Honek, hitzaren azentu nagusiak hitzaren doinu altuena daramala adierazten du, akantuena (agudoena).
- ` : beheranzko doinua duenean. Honek, hitzaren azentu nagusiak hitzaren doinu baxuena daramala adierazten du, grabeena. Hitz egiterakoan, beti ez da beherakada nabaria entzuten, batzuetan tonu laua mantentzen dela nabaritu dugu.

Normalean, azentu bakarra markatu dugu. Hitz luze eta konposatuetan, ordea, bi azentu nagusi nabaritzen ditugu. Horrelakoetan biak adierazi dira.

Euskara batuko forma. Hitza euskara batuan erabiltzen den forman eman da, parentesi artean. Euskara batuan, baina Goizuetan erabiltzen den forma horretatik hurbilen dagoena. Antzeko formarik ez dagoenetan eta euskara batuan ordain egokirik aurkitu ez den kasuetan, euskara batuan onartua ez dagoen forma idatzi da. Forma onartugabea dela adierazteko, *kurtsibaz* eman da. Ordain egokia aurkitu denetan, euskara batuko aldaera eman da, Goizuetako formatik asko urrutiratzen bada ere. Honela, euskara batuan Goizuetako sarrerarentzat ordain antzekorik ez dauden kasuak erraz identifikatuko ditugu eta, alderantziz, Goizuetako hitza euskara batuan zein kasutan (askotan) dagoen onartua ikusiko dugu.

Kategoria. Kategoria hauetako hitzak sartu ditugu: izenak, adjektiboak, aditzak, adberbioak, zenbatzaileak, juntagailuak, interjekzioak eta izenordainak. Honakoak dira kategoria horiek adierazteko erabilitako laburdurak:

Kategoria	Laburdurak
Izena	iz.
Adjektiboa	adj.
Aditza	ad.
Adberbioa	adb.
Izenordaina	izord.
Erakuslea	erak.
Zenbatzailea	zenb.
Juntagailua	junt.
Interjekzioa	interj.

— Aditzen sarrerak (ad.)

Aditz guziekin hiru forma eman dira: partizipioa (*emán*), aditz-oina (*emà*) eta aditz-izena (*emätte*). Bi arrazoirengatik: batetik, hala egiten da hiztegi gehieneitan eta, bestetik, azentuera aldakorra duten aditzen izaera adierazteko modu bat da, askotan aldatzen baita azentuera forma batetik bestera.

Azentuera aldakorra duten aditz sarreretan * ikurra jarri dugu. Aldakortasun hau aditzak azentua azken silaban duenean ageri da eta aldakortasuna honetan datza: azentua azken silaban eta goranzkoa duen aditz-partizipioak, aditz-oina eta aditz-izena beheranzko azentuarekin ditu.

Gaztelaniarako itzulpena. Itzulpen hau sartzeko, euskaraz adierazitako hitza hobekien adierazten duen aldaera aukeratzea izan da irizpidea. Nagusiki, Elhuyar hiztegi elektronikoaz baliatu gara.

Azkenik, hitz sarreretan batzuetan agertzen diren elementuak azalduko ditugu:

Izartxoaren bidez, azentuera aldakorra duten sarrerak markatu ditugu. Azentua markatzea zail egiten diren hitzak dira, goranzko nahiz beheranzko azentuarekin esaten direlako, testuinguruaren arabera. Esaldian duten prosodiaren arabera (intonazioa) aldatzen dira. Ondoren -a artikulua gehituta edo *izan* aditza jarrita duen azentua adierazi da honelakoetan, neutroena delakoan. Horrela eginda, normalean, goranzko azentua darama, akutua.

Azentuera aldakorra duten hitzak, bi hitz multzotan bana daitezke: silaba bakanreko hitzak¹ eta azentua azken silaban daramaten aditz eta adberbioak.

Izen eta adjektiboen kasuan orokortasun hau gertatzen da: oinarrizko forman adierazten dugun azentua, singularrean erabiltzen dena da. Adibidez, *adár*, *adárra*, *adárrari*, *adárren* ‘adarrean’. Aldiz, singularrean eta mugagabeen goranzko azentua duten hitz askok beheranzkoa dute pluralean (lau silaba baino gutxiagoko hitz guztiek), adib. *adárrak*, *adárrari* ‘adarrei’, *adárratan*, etab. Honetaz dihardu Hualde, Lujanbio, Torreiraren artikuluak ere (aurrerantzean HL&T 2008).

- * aditzetan. Aditzen kasuan, batzuetan aldakortasuna dago aditz-partizipio, aditz-oin eta aditz-izenaren artean. Aldakortasun hau adierazteko ere * erabili da.

*artú, àr, artzèn (hartu)
Bóltsa artú dut; àr tzo bóltsa; bóltsa artzèn di naiz.

*así, às/así, astèn (hasi)
Lánen así naiz; às zittez lánen/así zittez lánen; astèn al tza áuro lánen.

- * adberbioetan. Adberbioen kasuan, *izan* aditzarekin esanez gero, azentuak akitua dute. Bakarrik esanez gero, azentu grabea dute. *Izan* aditzarekin azentu neutroagoa dutelakoan, hori adierazi da hiztegian.

*án (han)
Án da itxéa. Non? Án.

*atzó (atzo)
Atzó zen bazkaria. Noiz? Atzò.

Puntu hauek sakonago aztertu dira 4.2.1. *Silababakarren azentua* eta 4.2.2. *Aditz jokatuen azentua* eta 4.2.3. *Adberbioen azentua* atalaletan.

gzt eta *zhr*. Ikur hauek daramatzaten hitzak erabilera zabala ez dutenak dira. Sarrera-hitzaren ondotik, kurtsiban agertzen diren laburdura hauen esanahia honakoak da: *gzt*: batez ere gazteek erabiltzen duten aldaera, *zhr*: batez ere helduek erabilten duten aldaera.

Adibidez, *arbás* sarreran *gzt* ipini dugu eta *árdi* (*abardi*) sarreran, aldiz, *zhr*. Bestalde, hitz batzuetarako, bi aldaera emango ditugu, adib.: *abéts* *zhr*, *abérats* *gzt*. Beste batzuetan, hau ager daiteke: *abión*, *abíoi* *gzt*. Honek, *abíoi* batez ere gazteek erabilten dutela adierazten du. Beraz, laburdura hauetako bakoitzak aurretik duen hitzari bakarrik egiten dio erreferentzia.

¹ Bidenabar, bi silabatan edo bakarrean ahoskatzen den jakiteko egon daitezkeen zalantzak argitzen ditu * ikurrak.

Laukiak. Azkenik, lauki batean sartu ditugu, hizki berberak izan arren, azentu diferentea duten hitzak.

2.2.3. Beste azalpen batzuk

Ortografia. Euskararen ohiko ortografia erabili dugu, baina Goizuetako sistema fonologikoari egokituta. Horri buruz bi ohar egin behar ditugu. Alde batetik, hiztegian ez da *h*-rik erabili eta, bestetik, *j* hizkia erabili dugu beloko frikari ahoskabea, /χ/, adierazteko eta *y* hizkia hurbilkari sabaikari ahostuna, /j/, idazteko.

Hitzak kategoria lexikal bat baino gehiago dituenean. Sarrera ezberdinak eman dira, hurrenkera honetan: izena, adjektibo, aditza, adberbioa, zenbatzailea, juntagailua, interjekzioa, izenordaina, erakuslea (goiko taularen hurrenkera bera). Kategoria lexikal berean adiera ezberdinak daudenean, sarrera berean eman dira, zenbakiz bereiziak. Adibidez:

kóntu (kontu) iz. 1 conocimiento 2 cuento 3 excusa
 kóntu, kòn, kòntzen (kontu) ad. sostener

Hiztegi hau semantikoa ez denez, adiera nagusiak bereizi arren, hiru adiera baino gehiago ez dira eman. Azpisarrerak hitz konposatu eta esamoldeetan erabili dira. Adibidez:

eo (hego) iz. sur
 — eo-aizé (hego haize) iz. viento del sur

Hitz beraren aldaera fonetiko bat baino gehiago erabiltzen direnean. Sarrera berean eman dira, bata bestearen jarraian; aurrena, nire ustez, Goizuetan gaur egun erabiliena dena, ondoren gutxiago erabiltzen dena. Adibidez: **bárna, bárrena**.

Aldaera fonetikoak hitzaren hasierari eragiten dionetan (*pránko, fránko*), aldaera bakoitza dagokion hizkian sarrera emanez adierazi dira. Aldaeraren azalpen eta itzulpenak bietako batean bakarrik eman dira, ordea, honen arabera: nire ustez, Goizuetan gehien erabiltzen den aldaeraren sarreran. Beraz, hemen ere, lehentasuna gure ustez gehien erabiltzen denari eman zaio. Adibidez:

pránko. ikus fránko
 fránko, pránko (franko) adb. 1 mucho, -a 2 muchas veces

2.3. Hiztegia

A

- abàlla (habaila) iz. velocidad
 abár *zhr* (*abar*) adj. desprendido (despectivo)
abádonatu, abándona, abándonatzan (abandonatu) ad. abandonar
 abániko (abaniko) iz. abanico
 abére (azienda handia, abere) iz. ganado
 abàrka (abarka) iz. abarca
 abérats *gzt*, abéts *zhr* (aberats) iz. / adj. rico, -a
 abiadura *gzt* (abiadura) iz. velocidad
 abítu, abì, abítzen (abiatu) ad. partir (de, a)
 àbill, abíll *gzt* (abil) adj. hábil
 abilidadea (abilidadea) iz. habilidad
 abílki (abilki) adb. hábilmente
 abión, abíoi *gzt* (abioi) iz. avión
 abíxtu, abíx, abíxten (abisatu) ad. avisar
 adár (adar) iz. rama
 adákxa (adaxka) iz. ramita
 adíñ *gzt* (adin) iz. edad
 adíntsukoa *izan* (adin bertsukoa izan)
 adískidantz *zhr* (adiskidantza) iz. amistad
 adískide *zhr*, adískide *zhr*, aíxkide *zhr* (adiske) iz. amigo, -a
 aèri *izan* (ageri izan) ad. verse, aparecer
 afalaurré (afalauurre) adb. tiempo antes de cenar
 *afáldu, afál, afáltzen (afaldu) ad. cenar
 afalondó (afalondo) adb. tiempo después de cenar, sobremesa
 afári (afari) iz. cena
 —afári-berèndu (afari-merienda) iz. merienda-cena
 agá *zhr* (haga) iz. vara
 *ái (ahi) iz. papilla (hecha con harina y leche)
 *àik (haiet) erak. aquellos, -as
 *àik (haiet) izord. aquéllos, -as
 aiéka (aieka) iz. lado
 aiétu, aié, aiétzen / allétu (ailegatu) ad. llegar
 aiéntu, aién, aiéntzen (aienatu) ad. desaparecer
 aièrrak eón (aiherrak egon) ad. tener ganas
 áinbeste (hainbeste) adb. tanto
 *áindu, àin, àintzen / áinddu (agindu) ad. mandar
 aingèru (aingeru) iz. ángel
 aingira (aingira) iz. anguila
 aíntari (agintari) iz. autoridad, jefe
 aínte (aginte) iz. poder
 aió (adio) interj. adiós
 *aipátu, aipà, aipàtzan (aipatu) ad. mencionar
 airàtu, airà, airàtzan (airatu) ad. 1 volar
 2 ponerse chulo (harrotu)
 áire (aire) iz. 1 parecido 2 aire
 *áittu, ài, àitzan (aditu) ad. oír
 *áitz (hagitz) adb. muy
 *áitz (haitz) iz. roca
 aitzàki (aitzaki) iz. escusa
 aitzúr (aitzur) iz. azada
 àixa (aise) adb. fácilmente
 aíxtin (arestian) adb. recientemente
 aizàtu, aizà, aizàtzan (haizatu) ad. inflar
 aizé (haize) iz. viento
 aizkòra (aizkora) iz. hacha
 aizkólari (aizkolari) iz. cortador de troncos
 áizpa (ahizpa) iz. hermana
 àje (aje) iz. resaca
 ajétu (ajetu) adj. trastornado, -a
 akàña (akain) iz. garrapata
 akàso (akaso) adb. acaso
 akátu, aká, akátzen (akabatu) ad. matar
 alkàzi, alkàzi (akazia) iz. acacia
 akér (aker) iz. cabrón
 akétz (aketz) iz. verraco
 ála (hala) adb. así
 alába (alaba) iz. hija
 alái (alai) adj. alegre
 álajáinkoa (alajainkoa) interj. ¡por Dios!

albàiteró *zhr.* (albaitari) iz. veterinario, -a
 aldápa (aldapa) iz. cuesta
 aldáre (aldare) iz. altar
 aldátu, aldá, aldátzen (aldatu) ad. cambiar
 aldé (alde) iz. 1 lado 2 zona
 aldéin (alde egin) ad. irse
 aldérdi (alderdi) iz. 1 zona 2 partido (político)
 aldí (aldi) iz. vez
 aldiro (aldi oro) adb. cada vez, siempre
 ale (ale) iz. grano
 àle (hala ere) junt. a pesar de todo
 aléia (alegía) junt. es decir
 aléini. ikus *iñalak*
 algára (algara) iz. carcajada
 alkándora (alkandora) iz. camisa
 alkáte (alkate) iz. alcalde
 almúada (burko) iz. almohada
 alór (alor) iz. campo cultivado
 alpér (alfer) adj. vago, -a
 alpérkeri (alferkeria) iz. vagancia
 alpérrik (alferrik) adb. inútilmente
 áltu (altu) adj. alto, -a
 altxàtu, altxà, altxàtzen (altxatu) ad. 1 subir
 2 recoger, guardar
 altza (hultz) iz. aliso
 alú (alu) adj. canalla
 alúita (alubita) adj. canalla
 alúkeria (alukeria) iz. putada
 áma (ama) iz. madre
 amàiarra *zhr.* (amaginarreba) iz. suegra
 amáika (hamaika) zenb. once
 amáikatako (hamaiketako) iz. almuerzo
 amàr (hamar) zenb. diez
 amà(r)jin bat (*amabirjin bat*) zenb. muchos,
 -as
 Amá(bi)rjinák, Amà(bi)rjinák (Amabirjinák) iz. Fiestas de la Virgen
 amàutxi (amabitxi) iz. madrina
 amázulo (amazulo) adj. enmadrado
 amíldei (amildegi) iz. precipicio
 *amíldu, amil, amiltzen (amildu) ad. precipitarse
 amón (amona) iz. abuela
 *amóndu, amòn, amòntzen (amondu) ad. convertir(se) en abuela

amórrazio (amorrazio) iz. rábia
 amòrri (amuarrain) iz. trucha
 *án (han) adb. allí
 anái (anaia) iz. hermano
 andré (andre) iz. 1 señora 2 mujer 3 esposa
 andràgai (andregai) iz. novia
 ànima. ikus *àrima*
 animàli (animalia) iz. animal
 ànka (hanka) iz. pierna
 ankàzpi (hankazpi) iz. planta [del pie]
 ántsi (antsi) iz. ansia
 ántxe (hantxe) adb. allí mismo
 antxòa (antxoa) iz. anchoa
 antxúme (antxume) iz. cabrito, -a
 ántza (antz) iz. parecido
 antzàra (antzara) iz. ganso
 antzóso (antzetsu) adj. hábil, eskulanetan
 trebe
 antzú (antz) adj. estéril
 *antzútua, antzù, antzùtzen (antzutu) ad.
 volverse estéril
 *án (hagin) iz. muela
 àña (adina) adb. tanto como
 anár (ainar) iz. brezo
 áo (aho) iz. boca
 — áo-aundi, aó-aundi (aho handi) adj.
 bocazas
 — aó-zabàl (aho zabal) adj. bocazas
 — aó zabàlka (aho zabalka) adb. boste-
 zando
 — aó-zabàlka (aho-zabalka) iz. bostezo
 aòntu, aòn, aòntzen (agoantatu) ad. aguan-
 tar
 apál (apal) iz. estante
 apál (apal) adj. humilde
 apár (apar) iz. espuma
 apàrte (aparte) adb. 1 lejos 2 aparte
 *apátx (apatx) adb. modo de sentarse, con
 los pies cruzados
 apèz (apez) iz. cura, sacerdote
 ápo *zbr.* ikus *zápo*
 apópillo (apopilo) iz. huésped, -a
 apòstolú (apostolu) iz. apóstol
 apóstu (apustu) iz. apuesta
 aprópos (apropos) adj. adecuado, -a
 aprópos. ikus *pròprio*

apróxtu, apróx, apróxten (aprobetxatu) ad.
aprovechar
apúntu, apún, apúntzen (apuntatu) ad.
apuntar

*ár (har) iz. gusano
*ár (ar) adj. macho

arági (haragi) iz. carne
Aràno (Arano) iz. Arano
aràbera (arabera) adb. según
arákidei *gzt* (harakindegi) iz. carnicería
arán *gzt* (haran) iz. valle
arán (aran) iz. ciruela
arántza (arantza) iz. espina
árba (arba) iz. 1 ramiza 2 tutor
arbásō *gzt* (arbaso) iz. antepasado
arbázta (arbazta) iz. palo largo y fino
arbí (arbi) iz. nabo
àrbol (arbola) iz. árbol
ardí (ardi) iz. oveja
ardó (ardo) iz. vino
arétxe (aratxe) iz. ternero, -a
argí (argi) iz. luz
argí (argi) adj. listo, -a
argí (argi) adb. claro, -a
argíziri (argizari) iz. 1 cera 2 vela

arí (hari) iz. hilo
ári (ahari) iz. carnero

àrima (arima) iz. alma
arín (arin) adj. ligero, -a*
aríndu, arìn, aríntzen (arindu) ad. aligerar(se)
arítz (haritz) iz. roble
arkáit (arkaitz) iz. peña
***arkáldu, arkal, arkáltzen** (arkaratu) ad. po-
nerse en celo (las ovejas)
arkára (arkara) adb. en celo (las ovejas)
arkúme (arkume) iz. cordero
arkùpe (arkupe) iz. soportal
áarma (arma) iz. arma
armàrio (armario) iz. armario
armíarma (armiarma) iz. araña
amòrri (amuarraín) iz. trucha
arnás. ikus *esnási*
arnásestuka (arnasestuka) adb. jadeando
arótz *zhr* (arotz) iz. 1 herrero, -a 2 trabaja-
dor, -ora en construcción *zhr*
arpéi, aurpéi, árpí *zhr* (aurpegi) iz. cara

arrái (arrain) iz. pez
arráillatu *zhr* (arraildu) iz. rajarse (la pared)
arrákasta *gzt* (arrakasta) iz. éxito
arráindei, arrándei (arrandegi) iz. pescadería
arrámazka (harramazka) iz. arañazo
arràno (arrano) iz. águila

arràntza (arrantza) iz. pesca
arràntza in (arrantza egin) ad. pescar
arrántza (arrantza) iz. rebuzno
arrántza in (arrantza egin) ad. rebuznar
arràntzale (arrantzale) iz. pescador
arràntzará yon (arrantzara joan) ad. ir a pescar
arrápatu, arrápa, arrápatzen (harrapatu) ad.

encontrar, pillar

arrástan (arrastaka) adb. arrastrando
arrástaka (arrastaka) adb. arrastrando
arrátoi (arratoi) iz. rata

arràts (arrats) iz. noche
arràtsaldé, arràtsaldé, arràtsaldé (arra-
tsalde) iz. tarde

arràutza (arrautz) iz. huevo

— arràutza-azàla

arrázoi (razozi) iz. razón
arréba (arreba) iz. hermana de un hombre

arrí (harri) iz. piedra

*arrí in, arrí in (harri egin) ad. emborra-
charse

arrika (harrika) iz. a pedradas

arrímatu (arrimatu) iz. arrimarse

arró (harro) adj. arrogante, orgulloso

arrópa (arropa) iz. ropa

*arrótü, arrò, arròtzen (harrotu) ad. 1 volverse
arrogante 2 enorgullecerse 3 ahuecarse

arrùbia (arrubio) iz. salamandra

*arrùnt (arrunt) adb. muy

arrúnt *gzt* (arrunt) adj. normal

artáburu (artaburu) iz. mazorca de maíz

artálde (artalde) iz. rebaño de ovejas

árte (arte) iz. 1 encina (ez omen da Goi-
zuetan) 2 arte

arté (arte) adb. hasta

artési (artesi) iz. raja

artésitu, artési, artésitzen (artesitu) ad. ra-
jarse

artó (arto) iz. maíz

*artú, àr, artzèn (hartu) ad. tomar

artzái (artzain) iz. pastor	atérta, atèr, atèrtzen (atertu) ad. escampar
artzái ibil(l)i (artzain) adb. pastor	atséiñ (atsegín) adj. agradable
artzàntza (artzaintza) iz. oficio de pastor	atsó (atso) iz. 1 vieja 2 tía buena
asérre (haserre) iz. enfado	àtta (aita) iz. padre
asérre (haserre) adj. enfadado	attaiarra <i>zhr</i> (aitaginarreba) iz. suegro
*asértru, asèr, asèrtzen (haserretu) ad. enfadar	attóna (aitona) iz. abuelo
*así, às / así, astèn (hasi) ad. empezar	àttu, àttu, áttutzen (ahitu) ad. acabar
asiera (hasiera) iz. principio	atzápar (atzapar) iz. zarpa, manaza
áska (aska) iz. abrevadero	àtze (atze) iz. detrás
askí (aski) adb. suficiente	*atzéndu, atzèn, atzèntzen <i>zhr</i> (atzendu)
askó (asko) zenb. mucho, -s	ad. olvidar
*asmátu, asmà, asmàtzen (asmatu) ad. adi-	àtzetu, àtze, àtzetzen (atzeratu) ad. atrasar
vinar	*atzó (atzo) adb. ayer
asmó, ásmo (asmo) iz. intención	*áu (hau) erak. este, esta
aspálidi (aspaldi) adb. hace tiempo	*áu (hau) izord. éste, ésta, esto
aspérgarri (aspergarri) adj. aburrido, -a	aujeta(k) (gihar-min) iz. agujeta
*aspértru, aspèr, aspèrtzen (aspertu) ad. abu-	aukéra (aukera) iz. oportunidad
rrir(se)	aukératu, aukéra, aukératzen (aukeratu) ad.
astákeri (astakeria) iz. burrada	elegir
astàpitó, astòpitó (astapito) adj. tonto, -a	aul, aúl (ahul) adj. débil
astàr (astar) iz. burro (macho)	*áuldu, àul, aultzén (ahuldu) ad. debilitar(se)
asté (aste) iz. semana	aulkí (aulki) iz. silla
astéburu (asteburu) iz. fin de semana	aundí (handi, haundi) adj. grande
astéko (asteko) adj. de semana	áuntz (ahuntz) iz. 1 cabra 2 borrachera
astéko (hasteko) adb. para empezar	áuro, áudo, abúdo (aguro) adb. rápido
astéarte (astearte) iz. martes	àurre (aurre) iz. delante
astelén, astélen (astelehen) iz. lunes	aurtén (aurten) iz. este año
aste(a)zkén, astéazken (asteazken) iz. miér-	àurretú, àurre, àurretzén (aurreratu) ad.
coles	adelantar
astéun (astegun) iz. día laborable	àuskalo (auskalo) interj. a saber
astifar (astigar) iz. arce	auspèz, auspèzka <i>zhr</i> (ahuspezka) adb. boca
astíñaldi (astinaldi) iz. sacudida	abajo
astó (asto) iz. burro	auspó (hauspo) iz. fuelle
aspálidi (aspaldi) adb. hace tiempo	áuts (hauts) iz. polvo
atáka (ataka) iz. portezuela	*autsí, àus, austèn / autsìtzen (hautsi) ad.
atàke (atake) iz. ataque	romper
atári (atari) iz. entrada de la casa (por fuera)	auzó (auzo) iz. barrio
atárramentu (atarramentu) iz. provecho,	auzòtar (auzotar) iz. vecino, -a
rendimiento	auzólan (auzolan) iz. trabajo vecinal, tra-
atàutxi (aitabitxi) iz. padrino	bajo comunal
áte (ahate) iz. pato	áxio (azio) iz. trastada
até (ate) iz. puerta	axpíxun (azpizun) iz. solomillo
atère, atè, atèrtzen (atera) ad. salir	azá (aza) iz. col
atéri (ateri) adj. tiempo escampado	azál (azal) iz. piel
atéri eon (ateri egon) ad. estar escampado	*azáldu, azál, azáltzen (azaldu) ad. 1 apare-
atèrpe (aterpe) iz. refugio	cer 2 <i>gzt</i> explicar

azèri (azeri) iz. zorro
 azí (hazi) iz. semilla
 *azí, àz, azìtzen (hazi) ad. 1 crecer 2 criar
 3 inflar
 azìnda (azienda) iz. ganado
 ázio, áxio (azio) iz. trastada
 azkànarró (azkonar) iz. tejón
 azkúre (azkura) iz. picor

azmár, auzmár (hausnar) iz. rumia
 *azmártu, azmàr, azmàrtzen / auzmártu
 (hausnartu) ad. rumiar
 azpí (azpi) adb. abajo
 *áztu, àz, àzten / áztutzen (ahaztu) ad. ol-
 vidar(se)
 azùkre (azukre) iz. azúcar

B

babá (baba) iz. 1 haba 2 ampolla
 babèrna (babarruna) iz. alubia
 baé, bài zhr (bahe) iz. criba
 *bài (bai) adb. sí
 baiétz (baietz) iz. consentimiento
 baiétz (baietz) adb. que sí
 baiézko (baiezko) iz. afirmación
 bai tó! (bai zera!) interj. ¡anda ya!
 bàizikan (baizik) junt. sino
 bátten (baitan) adb. dentro de
 bádaezpádako (badaezpadako) adb. incierto
 bakárdade (bakardade) iz. soledad

bakárra (bakarra) adj. único, -a
bakárra (bakarra) adb. solamente, sólo que
bakárrik(an) (bakarrik) adj. solo, -a
bakàrti (bakarti) adj. solitario, -a

bakótxa, bakóitza (bakoitza) adj. cada uno, -a
 bàla (bala) iz. bala
 balántza (balantza) iz. tambaleo
 baldár (baldar) adj. torpe
 *baldártu, baldàr, baldàrtzen (baldartu) ad.
 volver(se) torpe

balío izan (balio izan) ad. valer
 báju (baxu) adj. bajo, -a
 balkói (balkoi) iz. balcón
 balói (baloi) iz. balón
 —balói-arràka zhr (baloi-arraka) iz. fútbol

banáká [batzuk] (banaka) adj. [unos, -as] pocos, -as
banàka (banaka) adb. de uno en uno

banàna gzt (banana) iz. banana

bápo (bapo) adb. muy bien
 baránda (baranda) iz. barandilla
 baràtza (baratza) iz. huerta
 barátzuri (baratzuri) iz. ajo
 barbéri (bizartegi) iz. barbería
 barbéro (bizargin) iz. barbero
 baré (bare) iz. 1 limaco 2 flato
 baré (bare) adb. tranquilo, -a
 *barétu, barè, barètzen (baretu) ad. calmar(se)
 *barkátu, barkà, barkàtzen (barkatu) ad.
 perdonar
 barkázio (barkazio) iz. perdón

bárna, bárrena (barrena) adb. a través de, por
barrén (barru) iz. interior
Barrèna (Barrena) iz. Barrena

barnétegi gzt (barnetegi) iz. internado
 bárra-bárra (barra-barra) adb. en abundan-
 cia
 barrábill (barrabil) iz. 1 testículo 2 cojón
 *bárt (bart) adb. noche
 bart arrátsen (bart arratsean) adb. noche
 barú (barau) iz. ayuno (bijìli ta barú)

basákatu (basakatu) iz. gato montés
basàti (basati) adj. salvaje
basàuntz (basahuntz) iz. cabra montesa
basèrri (baserri) iz. caserío
basó (baso) iz. bosque
bàso (baso) iz. vaso

basérritar (baserritar) iz. campesino, -a
 basómutill (basomutil) iz. hombre que tra-
 baja en el monte

basúra (zabor) iz. basura	— beiñ o beste (behin edo beste) adb. alguna que otra vez
basúrde (basurde) iz. jabalí	béingoz (behingozi) adb. 1 de una vez para siempre 2 por una vez
*bát (bat) zenb. uno, -a	béintzat (behintzat) junt. al menos. ikus <i>bède eta bénpe(n), bénpeñen</i>
batáio, patáio <i>zhr</i> (bataio) iz. bautizo	béitei (behitegi) iz. vaquería
batàiarri (bataiarri) iz. baptisterio	* béitu, bëi, bëitzen (begiratu) iz. mirar
batázbesteko <i>gzt</i> , bátezbésteko <i>zhr</i> (bataz-besteko) iz. promedio	béla (berehala) adb. enseguida
batzár <i>gzt</i> (batzar) iz. junta	belár (belar) iz. hierba
bàtzuk (batzuk) zenb. unos, -as	belàrri (belarri) iz. oreja
baxàkarán, basàkarán (basaran) iz. endrina	— belárrimotz (belarrimotz) iz. término despectivo a veces utilizado para referirse a las personas no originarias del País Vasco o que no conocen el euskara
bazkàlaurré (bazkalurre) iz. tiempo anterior a la comida (del mediodía)	— belárrondoko (belarrondoko) iz. bofetada
bazkàldu, bazkàl, bazkàltzen / bàzkaldu <i>zhr</i> (bazkaldu) ad. comer	— belàrritako (belarritako) iz. pendiente
bazkàlondo (bazkalondo) iz. sobremesa (del mediodía)	berríro (berriro) adb. hace poco tiempo
bazkàri, bázkari <i>zhr</i> (bazkari) iz. comida	béira (begira) adb. mirando
bazpàré, bádaezpàdare (badaezpada) adb. por si acaso	* béitu, bëi, bëitzen (begiratu) ad. mirar
baztér (bazter) iz. lado, rincón, borde, orilla	bekáñ (bekain) iz. ceja
*baztértu, baztèr, baztèrtzen (baztertu) ad. apartar(se)	bekéts (bekaitz) adj. avaricioso, -a, glotón, -a
bé (behe) iz. abajo	bekéskeri (bekáizkeria) iz. avaricia, glotonería
beár (behar) iz. necesidad, deber	belàrri (belarri) iz. oreja
beàr, bar, biàr (behar) ad. hay que	belárrondoko (belarrondoko) iz. bofetada
beàrk!, biàrk! (beharko!) interj. ¡qué medio!	beláso (belar-soro) iz. pradera
*beártu, beàr, beàrtzen (behartu) ad. 1 obligar 2 necesitar	beláun (belaun) iz. rodilla
beártsu (behartsu) iz. / adj. pobre	beláuniko (belauniko) adb. de rodillas
beátz. ikus <i>biátz</i>	beldúr (beldur) iz. miedo
— beatz potzólo, behatz lodí (behatz potzolo, behatz lodi) iz. dedo gordo	beldùrti (beldurti) iz. miedoso
— beátz pùntta (behatz punta) iz. punta del pie	béle (bele) iz. pájaros del género <i>Corvus</i>
beázuma (behazun) iz. bilis	belfarro (birigarro) iz. zorzar (<i>Turdus philomelos</i>)
bède (bederen) junt. al menos	béltz (beltz) adj. negro, -a.
bedéinkatu, bedéinka, bedéinkatzen (bedéinkatu) ad. bendecir	benèno (beneno) iz. veneno
bèdik <i>zhr</i> (bederik) junt. al menos	bénpe(n), bénpeñen <i>zhr</i> (behinik behin) junt. al menos. ikus <i>bede</i>
beí (begi) iz. ojo	bénta (benta) iz. venta (Bentá Berri)
* béi (behi) iz. vaca	béra (hura, bera) izord. 1 el, ella, éllo 2 el, lo mismo, la misma
— beíluze (begíluze) adj. mirón, -a	berá (bera) adj. blando
* béin, bëiñ (behin) adb. una vez	Berá <i>zhr</i> , Bèra <i>gzt</i> (Bera) iz. Vera de Bidasoa
— beiñ o beiñ (behin edo behin) adb. alguna que otra vez	berándu (berandu) adb. tarde

<p>—beránduxio (beranduxeago) adb. un poco más tarde —b. (un poco) demasiado tarde</p> <p>berántsi (berantetsi) adj. impacientado, -a por la tardanza</p> <p>*berátu, berà, beràtzen / beráztu, berà, beràtzen (beratu) ad. ablandar(se)</p> <p>*berdátu, berdà, berdàtzen (berdatu) ad. ponerse verde</p> <p>berde (berde) adj. verde</p> <p>berdín (berdin) adj. igual</p> <p>—berdìn-berdín</p> <p>berdíndu, berdin, berdintzen (berdindu) ad. igualar(se)</p> <p>berdúra (berdura, barazki) iz. verdura</p> <p>beré (bere) izord. su, sus —berè (g)isá (bere gisa, bakarrik) adb. sólo —berè (g)isá (bere gisa, indarrik egin gabe) adb. sin hacer fuerza, fácilmente</p> <p>bere ártan (bere hartan) adb. sin cambios, igual</p> <p>berèkoi gzt (berekoi) adj. egoísta</p> <p>beréntu, berén, beréntzen (merendatu) ad. merendar</p> <p>beréndu (merienda) iz. merienda</p> <p>*beréx (bereiz) adb. aparte</p> <p>beréxi (berezi) adj. especial, peculiar</p> <p>*beréxi, berèx, berèxten / beréxtu (be- rezi) ad. separar</p> <p>berèz (berez) adb. de por sí</p> <p>beró (bero) iz. calor</p> <p>beró (bero) adj. caliente</p> <p>*berótua, berò, beròtzen (berotu) ad. calentar(se)</p> <p>berrí (berri) adj. nuevo, -a</p> <p>berrí (berri) iz. noticia</p> <p>berriketa (berriketa) iz. charla</p> <p>berritsu (berritsu) adj. charlatán, -ana</p> <p>berríz (berriz) adb. de nuevo</p> <p>bértan (bertan) adb. allí, aquí mismo</p> <p>bèrto, bérso (bertso) iz. verso</p> <p>bertsòlari, bersòlari (bertsolari) iz. verso- lari, poeta oral</p> <p>besàpe (besape) iz. axila</p> <p>besó (beso) iz. brazo —besàmotz (besamotz) adj. manco, -a</p> <p>besòtako (besoetako) iz. ahijado, -a</p>	<p>bèste (beste) adj. otro, -a</p> <p>besté, bèsste (beste) izord. otro, -a</p> <p>bestéla (bestela) adb. de otro modo</p> <p>béta (beta) iz. tiempo</p> <p>*beté, betè, betètzen (bete) ad. llenar</p> <p>beté (bete) adj. lleno, -a</p> <p>betè-betén (bete-betean) adb. en medio de, totalmente</p> <p>betéka (betekada) iz. hartazgo</p> <p>betí (beti) adb. siempre</p> <p>betíko (betiko) adj. de siempre</p> <p>betíko (betiko) adb. para siempre</p> <p>betítik (betitik) adb. desde siempre</p> <p>betízu (betizu) iz. vaca salvaje</p> <p>bétti (beheiti) adb. abajo —béttiko (beheitiko) iz. diarrea —béttio (beiteitago) adb. más abajo —béttixio (beiteitixeago) adb. un poco más abajo —béttixko (beiteitixko) adb. (un poco) demasiado abajo —bèttigi (beiteitiegí) adb. demasiado abajo</p> <p>bezèla (bezala) adb. como</p> <p>bezìñ (bezain) tan... como</p> <p>bezpera, pezpèra zhr (bezpera) iz. víspera</p> <p>*bí (bi) zenb. dos —bítik báten, bíti páten (bien arteko aukeran)</p> <p>bíaje (bidaia) iz. viaje</p> <p>bíali, biàl, biàltzen (bidali) ad. enviar</p> <p>*biár (bihar) adb. mañana —biárko (biharko) adb. para mañana</p> <p>bíamen (biharamun) iz. día siguiente</p> <p>biátz, beátz (behatz) iz. dedo</p> <p>bibíroi (biberoi) iz. biberón</p> <p>bidé (bide) iz. camino</p> <p>bidénabar (bidenabar) adb. de paso</p> <p>bidéxka (bidexka) iz. sendero</p> <p>bidéxior (bidezidor) iz. sendero</p> <p>bidói (bidoi) iz. bidón</p> <p>bikóte gzt (bikote) iz. pareja</p> <p>*billátu, billà, billàtzen (bilatu) ad. buscar</p> <p>bildóts (bildots) iz. cordero</p> <p>*bildú, bíl, biltzèn (bildu) ad. 1 recoger 2 agrupar</p>
---	--

billéra *gzt* (bilera) iz. reunión
***biño, miño** (baina) junt. pero
bióka (behoka) iz. potra
biònbo (bionbo) iz. biombo
biór (behor) iz. yegua
biótz (bihotz) iz. corazón
— **biótzaundi** (bihotz-handi) adj. generoso, -a
biótzeko (bihotzeko) iz. infarto
bióztar (bihotzerre) iz. acidez de estómago
birika (birika) iz. pulmón
bísta (bista) iz. 1 paisaje 2 vista
bisúts (bisuts) iz.
***bí** (*bi*) zenb. dos
bítan (bitan) adb. 1 dos veces 2 en dos
bittàrte (bitarte) adb. mientras
biùdo iz. viudo
biúrrí (bihurri) adj. 1 travieso, -a 2 torcido, -a
— **biúrrikeri** (bihurrikeria) iz. travesura
biúrritu, biúrrí, biúrritzen (bihurritu) ad. retorcer(se)
***biúrtu, biùr, biúrtzen** (bihurtu) ad. volver(se)
bixí, bixì-bixí (*bizi*) adj. salado, -a, caro, -a
bixí, bixì-bixí (*bizi*) adb. rápido, caro
bixita (bisita) iz. visita
bixki (*bizki*) iz. gemelo, -a
bizkár (*bizkar*) iz. 1 espalda 2 cima
— **-en bizkár** (*bizkar*) adb. a cargo de
bizkárrezur (*bizkarrezur*) iz. columna vertebral
bizkòr, pizkòr, bixkòr, pixkòr (*bizkor*) adj. 1 fuerte 2 vivaz
bizí (*bizi*) iz. vida
bizí, bixí (*bizi*) adj. vivaz
bizi-bizí (*bizi-bizi*) adb. rápido
***bizi(ttu), bizi, bizitzen** (*bizi*) ad. vivir
bizitza (*bizitzta*) iz. vivienda
blùsa, brùsa (*blusa*) iz. blusa
bodèga (*bodega*) iz. bodega
boláda (*bolada*) iz. temporada
boládaka (*boladaka*) adb. a temporadas
bólsa (*poltsa*) iz. bolsa
bònba (*bonba*) iz. bomba
bònbo (*bonbo*) iz. bombo
bórdá (*borda*) iz. borda

boróbill (biribil) iz. círculo, redondo
borónte (borondate) iz. voluntad
borròka (borroka) iz. lucha
— **borrókali** (borrokali) iz. luchador
***bóst** (bost) zenb. cinco
bòta, bò, bòtzen (bota) ad. echar
bóta (bota) iz. bota
***botátu, botà, botàtzen** (botatu) ad. votar
botíka (botika) iz. botika
botilla (botila) iz. botella
botói (botoi) iz. botón
***bóz** (*boz*) iz. voz
brùsa (*brusa*) iz. blusón negro
buéltá (buelta) iz. vuelta
bueltáxka (bueltaxka) iz. vueltilla
buéltu, buél, buéltzén (bueltatu) ad. volver
***bukátu, bukà, bukàtzén** (bukatu) ad. acabar
bulégo *gzt* (bulego) iz. despacho
búlkén, búlkan (*bultzaka*) adb. empujando
búlkatu, bùlka, bùlkatzen (bulkatu) ad. empujar
bùlla (zarata) iz. bulla
bullósó (zaratatsu) adj. bullicioso, -a
burbùja (*burbuja*) iz. burbuja
burlósó (isekari) adj. burlón, -a
burní (*burdin*) iz. hierro
burníola (*burdinola*) iz. fábrica de hierro
burrúntzili (burruntzali) iz. cazo
burrùntzi (burruntzi) iz. asador
burú (buru) iz. cabeza
— **buründi** (buru-handi) adj. cabezón, -a
— **burútik yòna** (*burutik joana*) adj. loco, -a
— **burútik béttikoa** (*burutik beherako*) iz. constipado
burúarin (*buruarin*) adj. de poco juicio
burùkoia (*burukoia*) iz. almohada
burùmakur (*burumakur*) adj. cabibajo, -a
***burúz** (*buruz*) adb. de memoria, de cabeza
— **burúz betti** (*buruz beheiti*) adb. cabeza abajo
bustí (*busti*) adj. mojado, -a
***bustí, bustì, bustìtzen** (*busti*) ad. mojar(se)
buztán (*buztan*) iz. 1 cola 2 pene
buztín (*buztin*) iz. arcilla

D

damú, dámú (damu) iz. arrepentimiento	desténore <i>zhr</i> (berandu, goiz aldera) iz.
* damútu, damù, damützen (damutu) ad.	deshora
arrepentirse	
dántza, yántza <i>zhr</i> (dantza) iz. baile	* dèus (deus) adb. algo
— dantzá-saio (dantza-saio) iz. baile	déuséz (deus ez) adb. nada
dantzálди (dantzaldi) iz. baile	dexénte (dezente) adb. bastante
dantzári (dantzari) iz. balarín, -ina	dezísio (erabaki) iz. decisión
* dantzátu, dantzà, dantzàtzen (dantzatu)	diféntzia (differentzia) iz. diferencia
ad. bailar	difénte (diferente) iz. diferente
daònekó, dàunekó <i>zhr</i> (dagoeneko) adb. ya	díru (diru) iz. dinero
daldári, dardári (dardar) iz. tembleque	— dirú-gose (diru-gose) iz. avaricia
— daldári báten (dardar batean) adb.	disko (disko) iz. disco
temblando	diskúsio (diskusio) iz. discusión
— dardárika (dardarika) adb. temblando	doblatu, dobla, doblàtzen (doblatu) iz. do-
debàlde (debalde) adb. de balde	blar
demónio, demóno (deabru) iz. demonio	dólu <i>gzt</i> (dolu) iz. luto
dènbo (denbora) iz. tiempo	dolúmiñ (dolumin) iz. pésame
denbó-pasá (denbora pasa) iz. pasatiempo	dominixtíku, dóminixtiku (doministiku)
denbó-pasá (denbora pasa) adb. pasando el	iz. estornudo
tiempo	domíno (domino) iz. dominó
dénda (denda) iz. tienda	Dómú Sàntu eúna, Domísiñùru <i>zhr</i>
dendári (dendari) iz. tendero, -a	(Domu Santa eguna) iz. día de todos los
dèrmio (eremu) iz. terreno	santos
derrépente (derrepente) adb. de repente	dóñu (doinu) iz. melodía
desáertu, desáer, desáertzen <i>gzt</i> (desagertu)	dozèna (dozena) iz. docena
ad. desaparecer	dró(g)a (droga) iz. droga
desbérdin <i>gzt</i> (desberdin) adj. diferente	dúda (duda) iz. duda
deséin, deséin, deseitzen (desegin) ad. deshacer	— dúdikan gábe (dudarik gabe) adb. sin
deskùido (deskuidu) iz. descuido	lugar a dudas
	dúdako (dudako) adj. dudososo, -a

E

eál (hegal) iz. ala	ebílli <i>zhr</i> , ebíli <i>zhr</i> . ikus <i>ibílli</i> , <i>ibíli</i>
eárri (egarri) iz. sed	edàri (edari) iz. bebida
éárritu, eárrí, eárritzen (egarritu) ad. sed	edé (hede) iz. correa
eázti (hegazti) iz. ave	(ed)o (edo) junt. o
ebáki, ebáki, ebákitzen / ebàtten <i>zhr</i> (ebaki)	edózin (edozein) izord. cualquier, -a
ad. cortar	egílle <i>gzt</i> (egile) iz. autor, -a

éí (hegi) iz. borde, cumbre
éia (egi) iz. verdad
éitazko (egiazko)
éiz(a) (chiza) iz. caza
*eizátu, eizà, eizáten / eizàtu (ehizatu) ad. cazar
éizera jon (ehizara joan) ad. ir de caza
eitzári (ehiztari) iz. cazador, -a
ekáitz gzt (ekaitz) iz. tormenta
* (e)kárri, (e)kàr, (e)kàrtzen (ekarri) ad. traer
(e)kàrrizí, (e)kàrrizí, (e)kàrrizítzen (ekarrarazi) ad. hacer traer
ekúsi zhr. ikus (i)kúsi
elástiko (elastiko) iz. / adj. elástico, -a
elbári, elbár (elbarri) iz. minusválido, -a
elbárritu, elbári, elbárritzen (elbarritu) ad. quedar impedido, -a
eldú (heldu) iz. / adj. persona mayor
eldù (heldu) ad. venir
eléfante (elefante) iz. elefante
élémentu (elementu) iz. personaje
élémentuk (elementuak) iz. elementos (lluvia... fuerte)
elíz (eliza) iz. iglesia
*elkár (elkar) izord. mutuamente
elkárte (elkartea) iz. asociación
*elkártru, elkár, elkàrtzen (elkartu) ad. reunirse
eltxítxu (eltze-itsu) iz. hucha
eltxo (eltxo) iz. mosquito
eltzàri zhr (eltzekari) iz. potaje
eltzé (eltze) iz. puchero
elúr (elur) iz. nieve
elúrbusti (elurbusti) iz. agua-nieve
elúrte (elurte) iz. nevada
emáitz (emaiza) iz. resultado
emákume (emakume) iz. mujer
* (e)mán, (e)mà, (e)màt(t)en (eman) ad. dar
emè (eme) iz. / adj. hembra
*emén (hemen) adb. aquí
emen bértan (hemen bertan) adb. aquí mismo
enbáraza(tu) (enbarazatu) adj. embarazada
enbór (enbor) iz. tronco
enkárgu (enkargu) iz. encargo
éndo in (endio egin) ad. saciar(se)

entérratu, entérra, entérratzen (lurperatu) ad. enterrar
entíerro (entierro) iz. entierro
entsálada (entsalada) iz. ensalada
eó (hego) iz. sur
— eò-aizé (hego haize) iz. viento del sur
éoki (egoki) adb. adecuadamente
éokittu, éoki, eókitzen (egokitu) ad. adecuar(se)
eón(du), eòn, eòt(t)en (egon) ad. estar
eònazí, eònazí, eònaztén (egonarazi) ad. hacer estar
*éotu, eò, eòtzeiz. ikus ió(tu)
*eósi, eòs, eòsten (egosi) ad. cocer
epél (epel) adj. templado, -a
*epéldu, epèl, epèltzen (epeldu) ad. templar
epúrdi, ipúrdi (ipurdi) iz. culo
— epúrdiaundi, ipúrdiaundi (ipurundi) adj. culón, -a
epúrdiko, ipúrdiko (ipurdiko) iz. culada
epúrmasall zhr, ipúrmasai (ipur-masail) iz. nalga
epúrtargí (ipurtargi) iz. luciérnaga
epúrtzolo (ipurtzulo) iz. ano
ér, edér (eder) adj. 1 bello, -a 2 bueno, -a 3 grande
erábat (erabat) adb. del todo
erákutsi, erákus, erákusten (erakutsi) ad. enseñar
eràman, eràma, eràmat(t)en (eraman) ad. llevar
eràmanázi, eràmanázi, eràmanazten (eramanazten) ad. hacer llevar
eráuntsi (erauntsi) iz. torrente de lluvia
*erán, erà, eràten (edan) ad. beber
erànazí, erànazí, erànaztén (edanarazi) ad. hacer beber
*erántzi, erántzi, erántzitzen / erántzi, eràz, eràzten (erantzti) ad. desvestir(se)
eráso (eraso) iz. torrente de lluvia
eràztun (eraztun) iz. anillo
erbí (erbi) iz. liebre
erbìñuré (erbinude) iz. comadreja
erdàldun (erdaldun) iz. castellanoparlante
erdé (lerde) iz. baba

erdèra, erdàra (erdara) iz. castellano
erdézu (lerdetsu) adj. baboso, -a

erdí (erdi) iz. mitad

—**órdú erdí** (ordu erdi) iz. media hora

erdibáná (erdibana) adb. a medias

***erdíkatu, erdíka, erdíkatzen / erdikatú, erdika, erdikatzen** (erdikatu) ad. partir por la mitad

***erdíttu, erdí, erdítzen gzt** (erditu) ad. dar a luz

erdízka (erdizka) adb. a medias

erdòi (herdoil) iz. roña

erdòittu, erdòi, erdòitzen (herdooldu) ad. oxidarse

***eréin, eréiñ, eréitten** (erein) ad. sembrar

eréki, eréki, erékitzen (ireki) ad. abrir

erén gzt (heren) iz. tercio

erènu (herenegun) adb. anteayer

ergél (ergel) adj. estúpido, -a

érki (ederki) adb. bien

—**érki aski** (ederki aski) adb. muy bien

erlé (erle) iz. abeja

erlámundo, erlémando (erlamando) iz. zángano

ermítta (ermita) iz. ermita

***ernáldu, ernàl, ernàltzen** (ernaldu) ad. fencundar

ernári (ernari) adb. estar preñada

ernàtu, ernà, ernàtzen (ernatu, esnatu) ad. espabilarse

erné (erne) adj. despierto, -a, ingenioso, -a

eró (ero) adj. loco, -a

eròri, eròri, eròtzen (erori) ad. caerse

eròrtza (lur-jausi) iz. desprendimiento de tierras

eróstun (erostun) iz. comprador, -a

***erótu, erò, eròtzen** (erotu) ad. volver(se) loco, -a

eróxka (erokxa) adj. loquillo, -a

errábi (errabia) iz. rabia

errámu (erramu) iz. laurel

erràpe (errape) iz. mama

érra, edérra (ederra) adj. grande / bueno, -a

erràuts, áuts (errauts) iz. ceniza

erráx, erréx (erraz) adj. / adb. fácil

***erré, errè, errètzen** (erre) ad. quemar(se)

erré (erre) adj. quemado, -a

erráldi (errealdi) iz. momento de quemazón

errége (errege) iz. rey

erréiña (erregina) iz. reina

erréiñ zhr, erréña zhr (errain) nuera

erréka (erreka) iz. río

***errépetu, errépe, errépetzen** (erreparatu) ad. fijarse

erréu (erregu) iz. ruego

erréstan (herrestan) adb. segidan

erréstó (arrasto) iz. señal, marca

errétilatu, errétira, errétilatzen (erretiratu) ad. retirar(se)

errétolika (erretolika) iz. retahíla

errétxiñ (erretxina) iz. resina

errétxiñ (erretxin) adj. irritable

errétxindu, errétxin, errétxintzen (erretxindu) ad. irritar(se)

erréx. ikus *erráz*

***erréxtu, errèx, errèxten / erráxtu** (erraztu) ad. facilitar

errézelo zhr (errezelo) iz. recelo

errèzo (errezo) iz. rezo

***erréztu, errèz, errèzten** (erezatu) ad. rezar

errí (herri) iz. pueblo

erritar (herritar) iz. del pueblo

errixta (errieta) iz. bronca

errómes gzt (erromes) iz. peregrino, -a

errósilla (eroskila) iz. rosquilla

erróta (errota) iz. molino

Erròta iz. persona izengoitia

errótari (errotari) iz. molinero, -a

errúa zhr (erregu) iz. robo (*medida de grano equivalente a media fanega*)

***(e)sán, (e)sà, (e)sàten** (esan) ad. decir

(e)sànazí, (e)sànazí, (e)sànazítzen / (e)sànaztén (esananazi) ad. hacer decir

esànerá (esaera) iz. 1 dicho 2 modo de hablar

esí (hesi) iz. vallado

eskàerà (eskaera) iz. petición

eskáillera (eskailera) iz. escalera

eskále (eskale) iz. mendigo, -a

eskápo (eskapada) iz. escapada, librada	esté (heste) iz. intestino
eskármentu (eskarmenatu) iz. 1 escarmiento	estréinttu, estréin, estréintzen (estreinatu)
2 experiencia	ad. estrenar(se)
eskáriñ (espartín) iz. alpargata	estrèlla zbr (ortzadar) iz. arco iris
eskás (eskas) adj./adb. flojo, -a, escaso	estú (estu) adj. estrecho, -a
eskási (eskasia) iz. escasez	*estútu, estù, estùtzen (estutu) ad. apretar
*eskástu, eskàs, eskàsten (eskastu) ad. aca-	etórri (etorri) iz. elocuencia
barse, desmejorar	*(e)tórri, tòr, tòrtzen (etorri) ad. venir
*eskátu, eskà, eskàtzen (eskatu) ad. 1 pedir	*etsí, etsí, etsitzent (etsi) ad. rendirse
2 soltar	etsi-etsín (etsi-etsian) adb. sin otro remedio
eské (eske) iz. limosna	etsik artú (etsiak hartu) ad. rendirse
*eskéni, eskèin, eskéintzen (eskaini) ad.	etzànta (etzanda) adj. tumbado, -a
ofrecer	*etzí (etzi) adb. pasado mañana
eskér (eskér) iz. agradecimiento	etzímu (etzidamu) adb. el día siguiente a
—eskérrikaskó (eskerrik asko) muchas	pasado mañana
gracias	éuki(ttu), éuki, éukitzen (eduki) ad. tener
eskíñoso, eskíñuso (eskinoso) iz. arrendajo	eulí (euli) iz. mosca
eskòba (eskoba) iz. escoba	eún (egun) iz. día
eskòla (eskola) iz. escuela	*eún (ehun) zenb. cien
eskribittu, eskribí, eskribitzen zhr (eskri-	eúr (egur) iz. 1 madera 2 leña
bitu) ad. escribir	éurdi (eguerdi) iz. mediodía
eskú (esku) iz. mano	eurí (euri) iz. lluvia
—eskúzikin (eskuzikin) adj. el, la que	Eürrik (Eguberriak) iz. Navidades
tiene manos sucias	euskàldun, eskuàldun zhr (euskaldun) iz. /
—eskùmotx, eskùmotz (eskumotz) adj.	adj. vasco, -a
manco, -a	euskèra, euskàra, eskuàra zhr (euskarra) iz.
eskuiñ, eskúñ (eskuin) iz. derecha	euskera
eskúminak (eskuminak) iz. recuerdos	*éutsi, èus, èusten / éutsi, éutsi, éutsitzent
esnási, arnás (arnas) iz. respiración	(eutsi) ad. agarrar, sostener
esnàtu, esnà, esnàtzen (esnatu) ad. desper-	èuterá (egutera) iz. solana
tarce	èuzki, iùzki zhr (eguzki) iz. sol
esnázü zhr (esnetsu) iz. que da mucha leche	exéri, exéri, exérítzen (eseri) ad. sentar(se)
esné (esne) iz. leche	exkák (eskas) adj. insuficiente
esnéketari (esnketari) iz. lechero, -a	*exkáxtu, exkàx, exkàxten (eskastu) ad. des-
éspa (espa) iz. afán	mejorar
espántu (espantu) iz. aspaviento	*èz (ez) adb. no
espántuka (espantuka) iz. fanfarroneando	ezári-ezárin (ezari-ezarian) adb. pixkanaka
espéntza (esperantza) iz. esperanza	ezáun, ezáon (ezagun) adj. conocido, -a
espèrma gzt (esperma) iz. esperma	ezáutu, ezáu, ezáutzen / ezáotu, izáutu,
espétu, espé, espétzen (esperatu) ad. espe-	izáotu (ezagutu) ad. conocer
rar	ezáutza gzt (ezagutza) iz. conocimiento
espézial (espezial) adb. muy bien	ezézaun (ezezagun) adj. desconocido, -a
espíllu (ispilu) iz. espejo	*ezí(ttu), ezí, ezítzen (hezi) ad. educar
espóstu zhr (esposatu) ad. casarse	ezín, ezíña (ezin) iz. (lo) imposible
estàlpe (estalpe) iz. cobertizo	ezíndu gzt (ezindu) iz. minusválido, -a
estárta (estarta) iz. hueco entre dos casas	ezkilla (ezkila) iz. campana

*ezkóndu, ezkòn, ezkòntzen (ezkondu)
ad. casarse
ezkòntza (ezkontza) iz. matrimonio
ezkúr (ezkur) iz. bellota
ezpál (ezpal) iz. astilla
ezpáta (ezpata) iz. espada

eztarri (eztarri) iz. garganta
eztén (ezten) iz. agujón
eztí (ezti) iz. miel
eztúl (eztul) iz. tos
ezúr (hezur) iz. hueso

F

fabóre (fabore) iz. favor
fabriká (fabrika) iz. fábrica
faja (faja) iz. faja
falta (falta) iz. falta
falta izan (falta izan) ad. carecer de
fáltso, páltso <i>zhr</i> (faltso) adj. falso, -a
faltsókeri, paltsókeri <i>zhr</i> (faltsukeria) iz. fal-
sedad
famátu (famatu) adj. famoso, -a
famili (familia) iz. familia
famoso <i>zhr</i> (famoso) adj. famoso, -a
fanfárroi (fanfarroi) adj. fanfarrón, -a
féde (fede) iz. fe
fedéden (fededun) iz. / adj. creyente
fenòmenó (fenomeno) iz. fenómeno
*fiátu, fià, fiàtzén (fidatu) ad. fiarse
fiesta, fièstak (festa) iz. fiesta
— festàurre (<i>festaurre</i>) adb. tiempo antes
de fiestas
— festóndore (<i>festondore</i>) adb. 1 tiempo
después de fiestas 2 resaca

*fíñ (fin) adj. fino, -a
*findú, fin, fintzen (findu) ad. refinar(se)
fisiko (fisiko) iz. / adj. físico
*flakátu, flakà, flakàtzén (flakatu) ad. adel-
gazar
fláko (<i>flako</i>) adj. flaco, -a
fóka (foka) iz. foca
fóko (foko) iz. foco
fósil (fosil) iz. fosil
fráile (fraide) iz. fraile
fránko, pránko (franko) adb. 1 mucho, -a
2 muchas veces
fránko (frank) adb. muy
frantzés (frantses) iz. / adj. francés, -a
frésko (fresco) adj. fresco, -a
freskúra (freskura) iz. frescura
frontói (frontoi) iz. frontón
frúta (fruta) iz. fruta
frutéro (frutari) iz. frutero
frutero (fruta-ontzi) iz. frutero
fundámentu (fundamentu) iz. fundamento

G

gábe (gabe) adb. sin
gabènteníkan (gabe) adb. sin
gabíroi (gabirai) iz. gavilán
gainbèra (gainbehera) iz. 1 cuesta descen-
dente 2 decadencia

gainbèra (gain behera) adb. de arriba a abajo
gàinka (gainka) adb. uno, -a encima de
otro, -a
gaitséts (gaitzets) iz. cria repudiada por su
madre

- *gaitsétsi, gaitsèts, gaitsèsten (gaitzetsi) ad. repudiar
- *gáitz (gaitz) iz. enfermedad
- gaixó (gaixo) adj. desgraciado
- gaixó eon zhr (gaixo egon) ad. estar enfermo
- ga(i)xtákeri (gaiztakeria) iz. maldad
- *ga(i)xtátu, ga(i)xtà, ga(i)xtàtzen (gaiztotu) ad. infectar(se)
- ga(i)xtó, gextó (gaizto) adj. malo, -a
- *ga(i)xtótú, ga(i)xtò, ga(i)xtòtzen (gaiztotu) ad. volver(se) malo, -a
- gáizki (gaizki) adb. mal
- gáizki eon (gaizki egon) ad. estar enfermo
- gáizkittu, gáizki, gáizkitzen (gaizkitu) ad. enfermar
- galánta (galant) adj. grande
- galbái zhr. ikus baé
- gàldera (galdera) iz. pregunta
- *galdú, gàl, galtzèn (galdu) ad. perder
- gálezi, gálezi, gálezten / gálazi, gálazi, gá-lazten (galarazi) ad. no permitir
- *galléndu, gallèn, gallèntzen zhr (gailendu) ad. dominar
- gàltu, gàl, gàltzen (galdetu) ad. preguntar
- gáltza (galtza) iz. pantalón — galtzàundi (galtzaundi) iz. calzonazos
- galtzálle (galtzale) iz. / adj. perdedor, -a
- galtzérdi (galtzerdi) iz. calcetín
- galtzórin (galzorian) adb. en vías de desaparición
- ganádu (ganadu) iz. ganado
- ganbàra (ganbara) iz. desván
- gandéi zhr (gaindegi) iz. piso de debajo del tejado, encima del desván
- gandú (gandu) iz. bruma
- *gántz zhr (gantz) iz. grasa
- *gáñ (gain) iz. 1 cima 2 nata
- gàñekon (gainerakoan) adb. sino
- gàñera (gainera) junt. además
- gàñezka (gainezka) adb. desbordando(se)
- garágár (garagar) iz. cebada
- garái (garai) iz. época
- garàikaldé (goialde) iz. parte superior
- garaje (garaje) iz. garaje
- garbí (garbi) adj. limpio, -a
- garbítasun (garbitasun) iz. limpieza
- *garbíttu, garbì, garbítzen (garbitu) ad. 1 limpiar 2 matar
- garéstí (garesti) iz. caro
- garéstittu, garéstí, garéstitzen (garestitu) ad. encarecer(se)
- gargéro zhr (gaurgero) adb. para ahora
- garí (gari) iz. trigo
- garízuma (garizuma) iz. cuaresma
- gástu (gastu) iz. gasto
- gatázka gzt (gatazka) iz. problema. ikus katàzka
- *gátz (gatz) iz. sal
- gatzári (gatzagi) iz. cuajo
- *gáu, gába (gau) iz. noche
- gáur (gaur) adb. hoy
- gáupasa (gaupasa) iz. pasar toda la noche divirtiéndose, de juerga o fuera de casa
- gáuz(a) (gauza) iz. cosa
- gazí (gazi) adj. 1 salado, -a 2 agrio, -a
- gaztá (gazta) iz. queso
- gaztáña (gaztaina) iz. castaña
- gaztáneri (gaztainadi) iz. castañar
- gaztández (gaztandegi) iz. quesería
- gaztánbara, gaztánbera (gaztanbera) iz. cuajada
- gazté (gazte) iz. joven
- gaztelú gzt (gaztelu) iz. castillo
- gaztéri (gazteria) iz. jóvenes
- *gaztétu, gaztè, gaztètzen (gaztetu) ad. rejuventecer(se)
- gazúra (gazur) iz. suero (de la leche)
- gèigi (gehiegi) adb. demasiado, -a
gèienbat (gehienbat) adb. sobre todo
géio, gèio zhr (gehiago) adb. más
- géittu, gèi, gèitzen (gehitu) ad. sumar
- gélá gzt (gela) iz. habitación, cuarto. ikus orma
- geldí (geldi) adb. quieto, -a
- geldíttu, geldì, geldítzen (gelditu) ad. parar(se)
- gerézi (gerezi) iz. cereza
- geríza, keríza (geriza) iz. cobijo, sombra
- géro (gero) adb. después
- gérra (gerra) iz. guerra
- gerrí (gerri) iz. cintura

gerríko (gerriko) iz. cinturón	gordé (gorde) adj. escondido, -a
gertáu, gertà, gertàtzen <i>gzt</i> (gertatu) ad. suceder	*gordé, gordè, gordètzen (gorde) ad. esconder(se)
gértu (gertu) adb. cerca	gorósti (gorosti) iz. acebo
gezúr (gezur) iz. mentira	gorótz (gorotz) iz. fiemo
*gezúrti, gezùrti (gezurti) iz. / adj. mentiroso, -a	gorpútz (gorputz) iz. cuerpo
gibél (gibel) iz. hígado	gorrí (gorri) adj. rojo, -a
gibéla éuki (gibela eduki) ad. ser vago, sin preocupaciones	gorríngo (gorringo) iz. yema
gibèlurdín (gibelurdin) iz. cierta seta de cura (<i>russula virescens</i>)	*górtu, górti, górtzen (gogortu) ad. endurecerse
gidári <i>gzt</i> (gidari) iz. chófer	gosàldu, gosàl, gosàltzen (gosaldu) ad. desayunar
giltxúrdin (giltzurrun) iz. riñón	gosàri (gosari) iz. desayuno
giltza (giltz) iz. llave	gosàlaurré (gosalaurre) adb. tiempo antes de desayunar
gíro (giro) iz. tiempo atmosférico, ambiente (-en)	gosé (gose) iz. hambre
gísá (bezala) adb. como	gosépasatu (<i>gosepasatu</i>) adj. hambriento, -a
gitàrra (guitarra) iz. guitarra	*gosétu, gosè, gosètzen (gosetu) ad. tener hambre
gizájо, gixájо (gizajo) adj. desgraciado	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"><i>gospél</i>, ikus <i>ospél</i> gospel (gospel) iz. góspel</div>
gizáseme (gizaseme) iz. hombre	gótti (goiti) adb. arriba
gizén (gizen) adj. gordo, -a	— gótti-bètti (goiti-beheiti) adb. altibajos
*gizéndu, gizèn, gizèntzen (gizendu) ad. engordar	— góttixio (goitixeago) adb. un poco más arriba
gizón (gizon) iz. hombre	— góttixkó (goiti xamar) adb. demasiado arriba
*gizóndu, gizòn, gizòntzen (gizondu) ad. hacer(se) hombre	góttikok (goitikoak) iz. vómito
*gó (gogoa) iz. ganas	— góttikok bótа (goitikoak bota) ad. vomitar
— góa izan, góa éuki (gogoa izan, eduki) ad. tener ganas	— góttikoka (goitika) adb. vomitando
— go bátен eon (gogo batean egon) ad. tener ganas	gótu, gó, gótsen (gogoratu) ad. ocurrirse
gói (goi) iz. 1 parte superior 2 arriba	goxó (goxo) adj. sabroso, -a
goibél (goibel) adj. triste	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"><i>*goxóki, goxòki, gozòki zhr, goxó zhr</i> (gozoki) iz. golosina</div>
*goibéldu, goibèl, goibèltzen (goibeldu) ad. entristecer	goxóki (goxoki) adb. dulcemente
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;">*góiz (goiz) iz. mañana *góiz (goiz) adb. temprano — goizálde (goizalde) adb. amanecer</div>	gozó (gozo) adj. dulce
Goizùta (Goizueta) iz. Goizueta	gozózale (gozozale) adj. goloso, -a
goldé (golde) iz. arado	grína (grina) iz. ansia
gòma (goma) iz. goma	guárda (guarda) iz. guarda
gón artú (gogoan hartu) ad. tener en cuenta	guardásol <i>zhr</i> (aterki) iz. paraguas
gòna (gona) iz. falda	gurásøk (guraso) iz. padre o madre
*góر (gogor) adj. duro, -a	gurdí (gurdí) iz. carro
goràbera (gorabehera) iz. 1 altibajo 2 peripécia	gurdibide (gurdibide) iz. camino de carreteras

gurí (guri) adj. 1 blando 2 suave
gurúzte (gurutze) iz. cruz
gurútziltzatu, gurútziltza, gurútziltzatzen (gurutziltzatu) ad. crucificar
gusto (gustu) iz. gusto

gùstora (gustura) adb. a gusto
gútxi (gutxi) adb. poco, -a
—gútxi goràberá (gutxi gorabehera) adb. más o menos
guzí (guzi) zenb. todo, -a

I

iáio (iaio) adj. hábil
iár (ihar) adj. 1 seco, -a 2 delgado, -a
***iártu, iàr, iàrtzen** (ihartu) ad. 1 secarse 2 adelgazar
***ibíli, ibil, ibiltzen / ibílli, ebílli, ebíli** (ibili) ad. andar, usar, funcionar
idí (idi) iz. buey

idór zhr (idor) adj. seco, -a
idòrte (idorte) iz. sequía

idúittu, idúi, idúitzen (iruditu) ad. parecer
iél (igel) iz. rana
iél (iel) adb. en celo [la yegua y la burra]
iéltsero (igeltsoro) iz. albañil
iéltso (igeltsu) iz. yeso
iéri in, iérin ibílli (igeri egin) ad. nadar
iérri, iérri, iérritzen / *iérri, ièr, ièrtzen (igarri) ad. darse cuenta
iùzki. ikus *euzki*
ijito, kíto zhr (ijito) iz. gitano, -a
ika (hika) adb. tuteando, hablar o escribir utilizando las formas verbales correspondientes al pronombre personal *hi*
ikàri (ikara) iz. susto
***ikértu, ikèr, ikèrtzen gzt** (ikertu) ad. investigar
ikiárrí (ikaragarri) adb. 1 muy grande 2 estupendo
(i)kási, (i)kàs, (i)kàsten (ikasi) ad. aprender, estudiar
ikásle (ikasle) iz. estudiante
ikátz (ikatz) iz. carbón
ikázkin (ikazkin) iz. carbonero, -a
(i)kúsi, (i)kùs, (i)kùsten / *ekúsi zhr (ikusi) ver

íl (hil) iz. muerto, -a

***il, il, iltzen** (hil) ad. morir(se)

illa (hil) iz. mes
ilbéltz (hilbeltz) iz. enero
ilbèra (ilbehera) iz. luna menguante
ilbérri (ilberri) iz. luna nueva
ilgòra (ilgora) iz. luna creciente
illár (ilar) iz. guisante
illàrgi (ilargi) iz. luna

illé (ile) iz. pelo
illàje (ilaje) iz. pelaje

illékixkur (ilekizkur) iz. persona de pelo rizado
illóba (iloba) iz. sobrino, -a, nieto, -a

illún (ilun) adj. oscuro, -a
illùnpe (ilunpe) iz. oscuridad
illùnoár (ilunabar) iz. atardecer
***illúndu, illùn, illùntzen** (ilundu) ad. oscurecer(se)

iltzé (iltze) iz. clavo
iltze (hiltze) iz. muerte

***ín, i(n), itten** (egin) ad. hacer

ínbeár, ínbar (eginbehar) iz. quehacer
indári (indar) iz. fuerza
indárren (indarrean) adb. fuerte
***indártu, indàr, indàrtzen** (indartu) ad. fortalecer(se)
inférnu, inpérnu (infernu) iz. infierno
ingúru (inguru) iz. alrededor
inpòrta, inpòrtik (importa) ad. importar
intxàur (intxausr) iz. nuez
íntz (ihintz) iz. rocío
ínal (eginahal) iz. esfuerzo
íñausi adb. en celo [la cerda]

- iñáuteri** *gzt*, **iñáuteri** *zhr*, **iñòte**, **iñote** *zhr* (inauteri) iz. carnaval. ikus *karnábal*
- ***iñazi**, **iñazí**, **iñazten** / **iñazí** (eginarazi) ad. hacer hacer
- ***iñòiz** (inoiz) adb. nunca (en interrogantes y negativas)
- ***iñòn** (inon) adb. en ningún sitio (en interrogantes y negativas)
- iñòne(z)** (inon ere, inon ez) adb. en ningún sitio (en interrogantes y negativas)
- ***iñòr** (inor) adb. alguien (en interrogantes y negativas)
- iñóxente** (inozente) adj. ingenuo
- ***ío**, **iò**, **iòtzen** (igo) ad. subir
- ***ío**, **iò**, **iòtzen zhr** (echo) ad. moler
- iòl** (igual) adb. igual
- iòrtzi**, **iòrtzi**, **iòrtzitzen** / **idòrtzi** (igurtzi) ad. frotar
- ipár** (ipar) iz. norte
- ipàr-aizé** (ipar-haize) iz. viento del norte
- ipúrdi**. ikus *epúrdi*
- ipúrdiko**. ikus *epúrdiko*
- ipúr-masài**. ikus *epúr-masài*
- irábazi**, **irábaz**, **irábazten** / **iráozi** (irabazi) ad. ganar
- irábazle** (irabazole) iz. ganador, -a
- irákin**, **irákin**, **irákitten** (irakin) ad. hervir
- iràlekú**, **iràlikú** (iraleku) iz. lugar donde hay helechos
- iràtze** (iratze) iz. helecho
- iràtze-mèta** (iratze-meta) iz. montón de helecho
- iráo**, **iráo**, **iráotzen** (igaro) ad. pasar
- iràtsi**, **iràtsi**, **iràsten** / **itsàtsi** (itsatsi) ad. pegar(se)
- ***iráuli**, **iràul**, **iràultzen** (irauli) ad. volcar
- iràulka** (iraulka) adb. revolcándose
- iràzki** (iragazki) iz. colador
- iréki**. ikus *eréki*
- irètsi**, **irès**, **irèsten** (irentsi) ad. tragar
- iri gzt** (hiri) iz. ciudad
- iritar gzt** (hiritar) iz. ciudadano
- iriñ** (irin) iz. harina
- irrintzi** (irrintzi) iz. irrintzi
- irràstalári**, **erràstalári** (irristagarri) adb. resbaladizo, -a
- irràstalátu**, **irràstalá**, **irràstalátzen** / **errìstalátu** (irristatu) ad. resbalarse
- irúgiñar** (hirugihar) iz. tocineta
- irúittu**, **irúi**, **irúitzen**. ikus *idúittu*, *idúi*, *idúitzen*
- irúroei** (hirurogei) zenb. sesenta
- isáts** (isats) iz. cola
- itti** (igitai) iz. hoz
- ***ittó**, **ittò**, **ittòtzen** (ito) ad. ahogar(se)
- ittòtti** (itogin) iz. gotera
- ittúrri** (iturri) iz. fuente
- itsàtsi**, **itsàs**, **itsàsten** (itsatsi) ad. pegar(se)
- itsásø** (itsaso) iz. mar
- itsú** (itsu) iz. / adj. ciego, -a
- itsúmandoka** *zhr* (itsumandoka) iz. a la gallina ciega
- itsúsi** (itsusi) adj. feo, -a
- ***itsútù**, **itsù**, **itsùtzen** (itsutu) ad. volverse ciego, -a
- itxáfero** (etxafuego, suziri) iz. cohete
- itxé** (etxe) iz. casa
- ***itxí**, **itxí**, **itxítzen** / **itxí**, **ix**, **ixtèn** (itxi) ad. cerrar(se)
- itxúra** (itxura) iz. aspecto
- ***ítz** (hitz) iz. palabra
- itzál** (itzal) iz. sombra
- ***itzáldu**, **itzàl**, **itzàltzen** (itzaldu) ad. oscurecer
- itzàli**, **itzàl**, **itzàltzen** (itzali) ad. apagar(se)
- itzéin**, **itzéi(n)**, **itzéitten** (hitz egin) ad. hablar
- ixkànbillà**, **iskànbillà** (iskanbila) iz. jaleo. ikus *ixtillu*
- ***ixíldu**, **ixìl**, **ixàltzen** (ixildu) ad. callar(se)
- ixíll** (isil) adj. callado, -a
- ixílik(an)**, **ixíllik(an)** (isilik) adb. en silencio
- ixilka** (isilka) adb. a escondidas
- ixkìn** (izkin) iz. esquina
- ixtànte** (une) adb. momento — **ixtànten** (berehala) adb. en seguida
- ixtìllu** (istilu) iz. jaleo
- ixtú** (listu) iz. saliva
- ixtú** (estu) adj. estrecho, -a
- izàera** (izaera) iz. carácter
- ***izán**, **izàn**, **izàten** (izan) ad. ser
- izár** (izar) iz. estrella
- izáutu**, **izáotu**. ikus *ezáutu*
- izéba** (izeba) iz. tía

izén (izen) iz. nombre	izótz (izotz) iz. helada
izérdi (izerdi) iz. sudor	iztér (izter) iz. muslo
izkèra, ïzkerá <i>zhr</i> (hizkera) iz. habla	iztún (hiztun) adj. hablador, -a
ïzketa (hizketa) iz. habla	
izlári (hizlari) iz. orador, -a	
izórtu, izór, izórtzen (izorratu) ad. fasti-	
diarse, estropearse	izú (izu) iz. miedo izùti (izuti) adj. miedoso *izútua, izù, izùtzen (izutu) ad. asustarse

J

jatór (jator) adj. majo, -a	jèrtse, jèrse, kèstre <i>zhr</i> (jertse) iz. jersey
jáinko. ikus <i>yáinko</i>	jìtu, jì, jitzen (arakatu) ad. rebuscar
jalèo (iskanbila) iz. jaleo	jodé, joé (arraioa) interj. joder!
jangóiko (jaungoiko) iz. dios	juérga (parranda) iz. juerga
jáuna (jauna) iz. señor	juéz (juez) iz. juez
jáuna artú (jauna hartu) ad. comulgar	jùnta (junta) iz. junta
—jáun ta jábe. ikus <i>yàun ta yábe</i>	*juntátu, juntà, juntàtzen (juntatu) ad.
jaunártze (jaunartze) iz. comunión	juntarse
jaurégi <i>gzt.</i> ikus <i>yaurégi</i>	jurámentu (juramentu) iz. juramento
jéla (jela) iz. hielo	júxtu (justu) adb. 1 a duras penas 2 justo,
jendàrme, yendàrme <i>gzt</i> (jendarme) iz. gen-	exactamente 3 justo, -a
darme	júxtu-júxtu (justu-justu) adb. justo-justo
jenérazio (belaunaldi) iz. generación	

K

kàbi (habi) iz. nido	kakàlek eón, kakàiek eón, kakàllek eón (<i>ka-</i>
kàfe (kafe) iz. café	<i>kaileak egon</i>) ad. tener ganas de cagar
kafésne, kàfesné <i>zhr</i> (kafesne) iz. café con	kakàletú, kakàle, kakàletzen / kakàletú / kakà-
leche	lletú (<i>kakailetu</i>) ad. ponerse ganas de cagar
kàiku (kaiku) iz. 1 cuezo, cuenco de madera	kakàlardo (kakalardo) iz. escarabajo
para recoger la leche 2 tonto, -a	kakèri (kakeri) iz. diarrea
kaiòla (kaiola) iz. jaula	kakòntzi (kakontzi) adj. cagón, -ona
kajói (tiradera) iz. cajón	kalábaza (kalabaza) iz. calabaza
káká (kaka) iz. excremento	kále (kale) iz. calle
kakàle, kakàie, kakàlle (kakagale) iz. ga-	kalékume (kalekume) iz. persona de la ca-
nas de cagar	lle / ciudad (peyorativo)

kaléntura (sukar) iz. fiebre	kaskéta (kasketa) iz. rabieta
kállu, káiу (kailu) iz. callo	kásko (kasko) iz. 1 casco 2 cabeza 3 cima
kalté (kalte) iz. perjuicio	kàso (kasu) iz. caso
kamàmillú, kamámillu, kamàmiú, kamá-miu (kamamilia) iz. manzanilla	kàso ín (kasu egin, kasu eman) ad. hacer caso
kamíó <i>zhr</i> (errepide) iz. camino	katàrro (katarro) iz. catarro
kamíon (kamioi) iz. camión	katàzka <i>zhr</i> (lan) iz. trabajo
*kamústu, kamùs, kamùsten (kamustu) ad.	katé (kate) iz. cadena
desafilarse	katìlu (katilu) iz. taza
kamúts (kamuts) adj. desafilado, -a	kattàgorri (katagorri) iz. ardilla
kankáiu, kankállu (kankailu) adj. gran-dullón, -ona	katú (katu) iz. gato
kànpo (kanpo) iz. fuera	kaxkár (kaskar) adj. mediocre
kánposàntu (hilerri) iz. cementerio	kazkáorra (kazkabar) iz. granizo
kánta (kanta) iz. canto	kazùla (eltze) iz. cazuela
kantári (kantari) adj. cantarín, -ina	*ké (ke) iz. humo
*kantátu, kantà, kantàtzen (kantatu) ad.	kedár (kedar) iz. hollín
cantar	kéja (kexa) iz. queja
kantéra (harrobi) iz. cantera	*kendú, kèn, kentzèn (kendu) ad. guitar
kànto (kantoi) iz. cantón	kénu (keinu) iz. gesto, guiño
kantói, kanttói (kantoi) iz. cantón pequeño	keríza. ikus geriza
káña (kanabera) iz. 1 caña 2 caña (de cer-vezá)	kèstre. ikus jèstre
kapítalismo (kapitalismo) iz. capitalismo	*ketátu, ketà, ketàtzen (ketu) ad. ahumar
karàitzarrí (kareharri) iz. (roca) caliza	kézka (kezka) iz. preocupación
karàkol (barraskilo) iz. caracol	*kezkátu, kezkà, kezkàtzen (kezkatu) ad.
karé (kare) iz. cal. ikus <i>kisu</i>	preocupar(se)
karétx (garatxo) iz. verruga	kidér (gider) iz. mango
kárga (karga) iz. carga	kirkír, kirkíll (kilkir) iz. grillo
karkàxa (karkaxa) iz. flema	kílo (kilo) iz. kilo
karnábal (inauteri) iz. carnaval. ikus <i>iñáu-teri, iñòte</i>	*kimá(tu), kimà, kimàtzen (kimatu) ad. po-dar
karnízeria (harakindegia) iz. carnicería	kímu (kimu) iz. brote. ikus <i>muxkíll</i>
karráittu, karrài, karràitzen (garraiatu) ad.	kínto (kinto) iz. quinto, de la misma edad
llevar	kísu (gisu) iz. cal
karráka (karraka) iz. 1 parlanchín 2 sucie-	kisúlabe, kixúlabe (<i>gisu-labe</i> , karobi) iz. ca-
dad incrustada (en la piel...) 3 carraca	lera
karràxi (garrasi) iz. grito	kisuskille (kisuskile) iz. calero, -a
karrérik atère (moldatu) ad. arreglarse (con	kíto <i>zhr</i> . ikus <i>ijito</i>
alguien)	kixkálu (ezkailu) iz. piscardo, chipa
kárrro (orga) iz. carro	*kizkáli, kizkàl, kizkàltzen / kixkáli,
karròtxa (aulkitxo) iz. silleta, carro para	kixkàl, kixkàltzen (kiskali) ad. que-
bebés	mar(se)
kaskáor (kaskagogor) adj. cabezota	kizkúr, kizkúr (kizkur) adj. rizado, -a
kaskàsoi(II), kaskàsoll (burusoil) adj. calvo,	*kizkúrtu, kizkùr, kizkùrtzen (kizkurtu) ad.
-a	rizar(se)
	klàse (klase) iz. 1 lección 2 categoría 3 es-pecie
	koipé <i>zhr</i> (koipe) iz. aceite

kójo (*kojo*, herren) iz. / adj. cojo, -a
***kolátu, kolà, kolàtzen** (*sartu*) ad. colarse
kolóka(n) (*koloka*) adb. inestable
koltxói (*koltxoi*) iz. colchón
kolùnpió, zàngulú zhr (*zabu*) iz. columpio
komèri (*komeria*) iz. enredo
komón (*komun*) iz. 1 retrete 2 cuarto de baño
konéju (*untxi*) iz. conejo
konfiantza (*konfiantza*) iz. confianza
konkór (*konkor*) iz. bulto, chepa
konpázio báteko zhr, konpáziora zhr (*konparazio baterako*) adb. por ejemplo
***kontátu, kontà, kontatzen** (*kontatu*) ad. contar
konténtu (*kontentu*) adb. contento, -a
(-en) kòntra (*kontra*) adb. contra
kòntrako eztàrri (*kontrako eztarri*) iz. tráquea
kontràrio (*kontrario*) iz. / adj. contrario, -a
kóntu, konòrte gzt (*konorte*) iz. conocimiento
kóntua galdu (*konortea galdu*) ad. perder el conocimiento
kóntu (*kontu*) iz. 1 cuento, asunto 2 excusa
***kóntu, kòn, kòntzen** (*eutsi, atxiki*) ad. sos-tener (*kóntu dó, kòn déila, kóntzen dío*)
kónturatu, kóntura, kónturatzan (*konturatua, kontura, konturatzan*) ad. darse cuenta
kóntuz (*kontuz*) interj. ¡cuidado!
kópa (*kopa*) iz. copa
kopéta (*kopeta*) iz. frente
kopéteko (*kopetako*) iz. golpe dado o recibido en la frente

korápiu, korápillu (korapilo) iz. nudo
kordíon (akordeoi) iz. acordeón
Kòrpus eún (Corpus egun) iz. día del Córpus
kóska (koska) iz. saliente
kóstà (kosta) iz. costa
*kosté, kostè, kostètzen / *kostá(tu) (kosta) ad. costar
kostilla (saihets) iz. costilla
kòtxe (kotxe) iz. coche
kotxé-kapòta (aulkitxo) iz. sillita cubierta, carro para bebés cubierta
koxkór (lokots) iz. mazorca desgranada de maíz
közka (hozka) iz. mordedura
kozkór, koxkór (koskor) adj. no grande — mutíl-kozkór
*kozkórtu, kozkòr, kozkörtzen / *koxkórtu (koskortu) ad. crecer
kréma (krema) iz. crema
kríston (kristoren) adj. impresionante
kuàdro (kuadro) iz. cuadro
kùku (kuku) iz. 1 cuco, cucú 2 visita <i>gzt</i>
kùkuka (kukuka) adb. al escondite
kukúrruku (kukurruku) iz. quiquiriquí
kukúsó (arkakuso) iz. pulga
kulúska, kulúxka (kuluxka) iz. cabezada, siesta
kùrrilló (kurrilo) iz. grulla
kurrínka (kurrinka) iz. gruñido (del cerdo)
kuxíde (kuxidade) iz. desorden
kuxkúxero (kuxkuxero) adj. husmeador, -a
kutìxi (gutizia) iz. antojo, capricho

L

Labàin (Labaien) iz. Labaien
labàn (laban) iz. cuchillo
labé (labe) iz. horno
lakázt (lakatz) adj. áspero, -a
***lakáztu, lakáz, lakázten** (*lakaztu*) ad.

láku <i>gzt</i> (laku) iz. lago
lamí , lámi <i>zhr</i> (lamí) iz. sirena
laminá (<i>xafla</i>) iz. lámina
lámot. ikus láunbat
* lán (<i>lan</i>) iz. trabajo

lanbró (lanbro) iz. bruma	lekú (leku) iz. lugar
*lanbrótua, lanbrò, lanbròtzen (lanbrotu)	
ad. enturbiar(se) (el cristal o el cielo)	
lántza (lántza) iz. campo	lèn (lehen) adb. antes
landáre (landare) iz. planta	léno (lehenago) adb. antes
langille (langile) iz. / adj. trabajador, -a	*lénbailen, lenbáilen (lehenbailehen) adb.
lañó (laino) iz. nube	cuanto antes
lapúr (lapur) iz. landrón, -ona	lènbizí, lèmizí (lehenbizi) adb. primero, -a
*lapúrtua, lapùr, lapúrtzen (lapurtu) ad. ro-	—lènbiziko, lèmiziko (lehenbiziko) adb.
bar	primero, -a
lár (lahar) iz. zarza	lèngusú (lehengusu) iz. primo, -a
larátz zbr (laratz) iz. llar	—lèngusu próprio (lehengusu propio) iz.
laróei (laurogei) zenb. ochenta	primo, -a
larrí (larri) adb. con apuros	—lèngusu ttíki (lehengusu txiki) iz.
*larríttua, larrì, larrítzen (larritu) ad. apu-	primo segundo, prima segunda
rar(se)	
larrú (larru) iz. cuero	leór (lehor) adj. seco, -a
larrú(a) yo (larrua jo) ad. follar	leòrte (lehorte) iz. sequía
larrútua (larrutu) ad. despellejar	*leórtua, leòr, leòrtzen (lehortu) iz. se-
*lasá (lasai) adj. flojo, -a	car(se)
lasái (lasai) adj. tranquilo, -a	lepó (lepo) iz. cuello
lasáitasun (lasaitasun) iz. tranquilidad	—lepázur, lepèzur (lepo hezur) iz. nuca
*lasáittua, lasài, lasáitzen (lasaitu) ad. tran-	ler in, ler iña (leher egin) ad. extenuarse
quilizar(se)	*lértru, lèr, lèrtzen (lehertu) ad. reventar(se)
*lasátu, lasà, lasàtzen (lasatu) ad. aflojar	letáin (letagin) iz. colmillo
lastèrka (lasterka) adb. corriendo	letxú, lètxu zbr (letxuga) iz. lechuga
lastèrka in (lasterka egin) ad. correr	leún (leun) adj. suave
lastérra in (laster egin) ad. correr	*leúndu, leùn, leùntzen (leundu) ad. suavi-
lastó (lasto) iz. paja	zar(se)
láta (lata) iz. lata	libru, libúru gzt (liburu) iz. libro
*látzu (latz) adj. 1 áspero, -a 2 duro, -a	limói (limoi) iz. limón
*láu (lau) zenb. cuatro	liráiñ (lirain) adj. esbelto, -a
*láun (lagun) iz. 1 amigo, -a 2 persona	lirdínga (lirdinga) iz. viscosidad
láunbat, láunbet, lámot, lámet (larunbat)	lizár (lizar) iz. fresno
iz. sábado	lízta (listari) iz. hilo de bala
*láundu, làun, làuntzen (lagundu) ad. ayu-	litzór (liztor) iz. avispa
dar	lizún (lizun) iz. moho
láuntza (laguntza) iz. ayuda	*ló (lo) iz. sueño
laurden (laurden) iz. cuarta parte	*ló (lo) adb. dormido, -a
*laxtérra (laster) adb. pronto	—ló-kulúxka (lo-kuluxka) iz. sueño li-
leázt (legatz) iz. merluza	gero
lége (lege) iz. ley	—lo-zórro (lozorro) iz. sueño profundo
leiò, leó (leihoa) iz. ventana	*ló in, lo in (lo egin) ad. dormir
*léittua, lèi, léitzen (leitu) ad. leer	loále (logale) iz. sueño
Léitza (Leitza) iz. Leiza	loálek eón (logaleak egon) ad. estar soño-
lejìa (lixiba) iz. lejìa	liento

*lodíttu, lodí, lodítzen (loditu) ad. engor-dar(se)	loxórron (lozorro) adb. dormido, -a
*lói (lohi) iz. barro	lúma (luma) iz. pluma
lóre (lore) iz. flor	*lumátu, lumà, lumàtzen (lumatu) ad. des-plumar
lótsa (lotsa) iz. vergüenza	*lúr (lur) iz. tierra
lotsàti (lotsati) adj. vergonzoso, -a	lùrpe (lurpe) iz. bajo tierra
*lotsátu, lotsà, lotsàtzen (lotsatu) ad. avergonzarse	lùrpetu, lùrpe, lùrpetzen (lurperatu) ad. enterrar
*lotù, lotù, lotützen / lotzèn (lotu) ad. atar	luzé (luze) adj. largo, -a
lotúra (lotura) iz. unión	luzèra (luzera) iz. longitud
loxíntxa (losintxa) iz. caricia	

M

madárikatu (madarikatu) adj. maldito, -a	*makáldu, makàl, makáltzen (makaldu) ad. debilitar
madárikatu, madárika, madárikatzen (ma-darikatu) ad. maldecir	makár (makar) iz. legaña
madárikazio (madarikazio) iz. maldi-ción	makéts (makets) adj. desafilado, -a
makéstu, makès, makèsten (makestu) ad. desafilar(se)	makill (makil) iz. palo
makéts (makets) adj. desafilado, -a	*makúrtu, makùr, makùrtzen (makurtu) ad. agacharse
makilla (makila) iz. bastón	mál (magal) iz. regazo
màkiná (makina) iz. máquina	mállda (malda) iz. cuesta
màkulú (makulu) iz. muleta, báculo	maldízio (maldizio) iz. maldición
*mài(a) (mahai) iz. mesa	malèta (maleta) iz. maleta
màia gzt, màlla zhr (maila) iz. nivel	malkér (malkar) iz. cuesta
maiákatu, maiáka, maiákatzen / mallákatu zhr (mailakatu) ad. clasificar	malkértsu (malkartsu) adj. terreno abrupto
maiátz (maiatz) iz. mayo	màlko (malko) iz. lágrima
maibúru (mahaiburu) iz. presidencia (de la mesa)	mamí (mami) iz. migra
maindire, mandire (maindire) iz. sábana	*mán. ikus (e)mán
màistra zhr (maistra) iz. maestra	mandàuli (mandeuli) iz. mosca borriquera
màisu (maisu) iz. maestro	mandó (mando) iz. 1 mula 2 borrachera
màiu gzt, màllu zhr (mailu) iz. martillo	màndo (mando) iz. mando
Máio iz. etxe izena	mandóba (mando bota) ad. vomitar
Màio iz. persona izengoitia	manétu, mané, manétzen (maneatu) ad. condimentar (la ensalada)
*máiz (maiz) adb. frecuentemente	mantál (mantal) iz. delantal
maitzér, maxtérr (maizter) iz. inquilino, -a	mantàngorri, amóna mantàngorri (amona mantangorri) iz. mariquita
makál (makal) adj. débil	*manténdu, mantèn, mantèntzen (mantendu) ad. mantener(se)

manténu (mantenu) iz. manutención	mendí (mendi) iz. montaña
mántso (mantso) adj. domesticado, -a	mènpe (menpe) iz. control, dominio
mántso (mantso) adb. despacio	mènta (menta) iz. menta
*mantsótu, mantsò, mantsòtzen (mantsotu) ad. 1 ralentizar 2 domesticar	merézi izan (merezi) ad. merecer
mañòntzi (mainontzi) adj. llorón, -ona	mérke (merke) adj. barato, -a
màpa (mapa) iz. mapa	*merkétu, merkè, merkètzen (merkatu) ad.
marèo (mareo) iz. mareo	abaratar(se)
marímotiko (mari-mutil) iz. marimacho	mermélada (marmelada) iz. mermelada
marízikìn (mari-zikin) iz. mujer desaseada	meséde (mesede) iz. favor
marmár (marmar) iz. 1 murmullo 2 refunfuño	méta (meta) iz. montón (de hierba...)
— marmàrka (marmarka) adb. 1 murmurando 2 refunfuñando	metázirì (metaren erdiko makila) iz. palo en el centro del montón (de hierba...)
— marmárren (marmarrean) adb. 1 murmurando 2 refunfuñando	*métu, mè, mètzen (mehetu) ad. adelgazar
màrra gzt (marra) iz. raya	méza (meza) iz. mesa
marráka (marraka) iz. grito, lloro	mézu (mezu) iz. mensaje
marránta (marranta) iz. ronquera	*míá, miàtxo (biga) iz. ternera
marrántatu, marránta, marrántatzen (marrantatu) ad. ponerse ronco, -a	mikátz (mikatz) adj. amargo, -a
marrói (marroi) adj. marrón	miko, míko gzt (moko) iz. pico
marrúskatu, marrúska, marrúskatzen zhr (marruskatu) ad. frotar (la ropa)	milàgro (mirari) iz. milagro
màrtxa (martxa) iz. marcha, velocidad	míllesker (milesker) iz. muchas gracias
marúri (marrubi) iz. fresa	mìna (meatze) iz. mina
masái, masáll zhr (masail) iz. mejilla	míñ (min) iz. dolor
masústa (masusta) iz. zarzamora	— míñ (min) adj. amargo, -a
matálezur (matrailezur) iz. mandíbula	minbéra (minbera) adj. dolorido, -a
matálezùrreko (matralezurreko) iz. bofetada	minbétu, minbé, minbétzen / binbétu (minberatu) ad. dejar dolorido, -a
matéri (materia) iz. pus	mìnbizí, minbízi (minbizi) iz. cáncer
*máts (mahats) iz. uva	mingáñ (mingain) iz. lengua
mátsondo (mahatsondo) iz. vid	mintzátu, mintzà, mintzàtzen zhr (mintzatu) ad. hablar
mátté (maite) adj. amado, -a	míru (miru) iz. milano
mátté izan (maite izan) ad. querer	miúra (mihura) iz. muérdago
*mattátu, mattà, mattàtzen (maitatu) ad. querer	mízka (itsaskorra dena) iz. algo pegajoso
maxkúri (maskuri) iz. vejiga	— *mizkátu, mizkà, mizkàtzen (mizkatu) ad. ponerse pegajoso
*mé (mehe) adj. delgado, -a	mizpíra (mizpira) iz. níspero
meár (mehar) adj. 1 estrecho, -a 2 delgado, -a	mízto (mizto) iz. 1 lengua viperina 2 agujón
*meártu, meàr, meàrtzen (mehartu) ad. 1 estrechar(se) 2 adelgazar	mobida gzt (mugida) iz. movida
mèdikú (mediku) iz. médico	módu (modu) iz. modo
menbríllu (irasagarra) iz. membrillo	molidaketá gzt (moldaketa) iz. arreglo

montéro (basozain) iz. guarda forestal
montói (*montoi*) iz. montón
mòrdo (mordo) iz. montón
mordóllo (mordoiilo) iz. embrollo
mordóска, mordóxka (mordoxka) iz. basante
morkóts (morkots) iz. erizo (de las castañas)
morrói (morroi) iz. ayudante
mòro (mairu) iz. moro
moté (*mote*) interj. chaval
motél (motel) adj. 1 lento, -a 2 húmedo, -a (ropa) *zhr*
motél (motel) adb. despacio
***motéldu, motèl, motèltzen** (moteldu) ad. aminorar (la velocidad)
motíko (mutiko) iz. niño
mòto (moto) iz. moto
motóts (motots) iz. moño
***mótz** (motz) adj. corto, -a
mozkór (mozkor) iz. borracho, -a
***mozkórtu, mozkòr, mozkörtzen** (mozkortu) ad. emborrachar(se)
mozkóte (mozkote) iz. rechoncho, -a
mozórro, zomórro *zhr* (mozorro) iz. 1 jóvenes que bailan de caserío en caserío y de casa en casa en carnavales 2 disfraz *gzt*
***moztú, moztù, moztèn** (moztu) ad. cortar

múa (muga) iz. límite muànte <i>zhr</i> (mugakide) iz. limítrofe muárri (mugarri) iz. mojón, piedra divisoria
*múittu, mùi, mùitzten (mugitu) ad. mover(se)
mùki (muki) iz. moco mukízu (mukizu) adj. mocososo, -a
mündu (mundo) iz. mundo
mùská (musika) iz. música
muskér, moskér <i>zhr</i> (musker) iz. lagarto
muskill <i>zhr</i> (muskil) iz. brote. ikus <i>kimu</i>
músu, móxu (musu) iz. beso
músu mán, móxu mán (musu eman) ad. besar
mutíll, motíll (mutil) iz. 1 novio <i>gzt</i> 2 joven (masculino)
mutilzar (mutilzahar) iz. solterón
mútú (mutu) adj. mudo
mutúr (mutur) iz. 1 morro 2 trozo
— mutúr-beltz
— mutúr-gorri
— mutúr-zuri
— txistór-mutúr
— mutúrluze
mutúrreko (muturreko) iz. morrazo
*mutúrtu, mutùr, mutùrtzen (muturtu) ad. enfadar(se)
muxár (muxar) iz. lirón

N

nabári izán (nabari izan) ad. ser obvio
nabáittu, nabái, nabáitzen (nabaritu) ad. notar(se)

*nài (nahi) iz. deseo
nài izán (nahi izan) ad. desechar
náigabe (nahigabe) iz. disgusto
náigabe (nabi gabe) adb. sin querer
náiko (nahiko) adb. bastante, suficiente
náita (nahita) adb. a propósito
nai ta nái ez (nabi eta nabi ez) adb. a la fuerza

*nàiz (nahiz) junt. aunque
napár, nafár (nafar) iz. / adj. navarro, -a
narráts (narras) adj. no muy limpio
nási (nahasi) adj. 1 revuelto 2 complificado, -a 3 loco, -a <i>gzt</i>
*násí, nàs, nàsten (nahasi) ad. 1 mezclar(se) 2 confundir(se) 3 transtornar(se)
nàsketá (nahasketa) iz. 1 confusión 2 mezcla
nastákatu, nastáka, nastákatzen (nahastekatu) ad. mezclar
natúra (natura) iz. naturaleza

náusi (nagusi) iz. amo, -a

názka (nazka) iz. asco

nazkànte (nazkante) adj. asqueroso, -a

nazkárri (nazkagarri) adj. asqueroso, -a

nazkárikeri (nazkagarrikeria) iz. asquerosidad

***nazkátu, nazkà, nazkàtzen** (nazkatu) ad. 1 asquear(se) 2 hartar(se)

neár, niár zhr (negar) iz. lloro

neár(ra) ín, niár(ra) ín zhr (negar egin) ad. llorar

neárgarri (negargarri) iz. lamentable

neárti (negarti) adj. llorón, -ona

***nekátu, nekà, nekàtzen** (nekatu) ad. 1 cansar(se) 2 hartar(se)

nekázari (nekazari) iz. labrador, -a. ikus basérritar

nekázaritza (nekazaritza) iz. agricultura

néke (neke) iz. cansancio

nekoso (nekozo) adj. trabajoso, -a

neré (nire) izord. mío, -a

— **neré idúriko** (nire irudiko) en mi opinión

— **neré ústez** (nire ustez) en mi opinión

neská (neska) iz. chica

neskáme (neskame) iz. sirvienta

neskàto (neskato) iz. palabra peyorativa para nombrar a una chica. Su uso está restringido a expresiones (*neskatoa, neskatoa!*)

neskátx (neskatz) iz. muchacha

neskàzar (neskazahar) iz. solterona

neú, néu (negu) iz. invierno

***neútu, neù, neützen** (negutu) ad. llegar el invierno

néune (neu) izord. yo mismo, -a

***neurtú, neùr, neurtzèn** (neurtu) ad. medir

***ní** (ni) izord. yo

niní (nini) iz. 1 pupila 2 bebé

***nóiz** (noiz) adb. cuándo

nóizbitte, nóizpitte, nóizbette, nóizpette (noizbait) adb. alguna vez, en algún momento

nóizbeinka (noizbehinka) adb. de vez en cuando

nóiznai (noiznahi) adb. cuando quiera

nóiztsu (noiztsu) adb. más o menos cuándo

nóla (nola) adb. cómo

nólabitte, nólabette (nolabait) adb. de algún modo

nólanai (nolanahi) adb. de cualquier modo

***nón** (non) adb. dónde

nó(n)bette, nó(n)bitte (nonbait) adb. 1 en alguna parte 2 expresión de asombro (*nónbitte!*)

nóra (nora) adb. adónde

nó(ra)bette, nó(ra)bitte (norabait) adb. a algúna parte

norberá (norbera) izord. cada cual

nóski (noski) adb. 1 por supuesto 2 seguramente

nóskitxo adb. seguramente

N

ñañár (*ñañar*) iz. pequeño, -a

ñáño (*ñaño*) iz. enano, -a

ñiñí (nini) iz. bebé

ñó! interj. que indica asombro

ñòne, ñònèz. ikus *iñòne(z)*

ñòño iz. ñoño

O

*oán, uán, oáñ, uáñ (orain) adb. ahora
 oàndik(an), uàndik(an), oàindik(an), uàin-dik(an) (oraindik) adb. todavía

óbe (hobe) adj. mejor

òbena (hoberena) adj. óptimo, -a

—òbenxkóna (hoberenetakoa) adj. uno, -a los, las mejores

odòl (odol) iz. sangre

odòlbildu (odolbildu) iz. coágulo [de sangre]

odòlki (odolki) iz. morcilla

oé. ikus ué

oei (hogei) zenb. veinte

*òik (hauek) erak. estos, -as

*òik (hauek) izord. éstos, -as

òintokó (oinetako) iz. calzado

*òittu, òi, òitzen (ohitu) ad. acostum-brar(se)

oittúra (ohitura) iz. costumbre

oká(b)ill (ukabil) iz. puño

okíll (okil) iz. pájaro carpintero

ókio (hobeki) adb. mejor

ól (ohol) iz. tabla

óla (horrela) adb. así

— ólaxe(n), ólxer (horrelaxe) adb. así mismo

óla (ola) iz. ferrería

óla, olátu (olatu) iz. ola

olíadura zhr (oliadura) iz. extremaunción

olío (olio) iz. aceite

olíotsu (oliotsu) adj. aceitoso

ollánda (oilanda) iz. polla [gallina]

olláor (oilagor) iz. becada

ollàr, oiàr (oilar) iz. gallo

ollasko (oilasko) iz. pollo

ollatí (oilategi) iz. gallinero

olló (oilo) iz. gallina

olló-pikòr (oilo-ipurdi) iz. carne de gallina

*ón (on) adj. bueno, -a

ónbeste, óinbeste (hainbeste) adb. tanto(s), -a(s)

ondár, onddár (hondar) iz. 1 resto 2 sedimento 3 arena

ondàtu, ondà, ondàtzen (hondatu) ad. es-tropear(se)

ondó (ondo) iz. 1 al lado (de) 2 fondo

ondòre (ondore) iz. resaca

ondòren (ondoren) adb. después de

*ondú, òn, ontzèn / ondú, ondù, ondùtzen (ondu) ad.

onézkero (honezkero) adb. para ahora

ongárrri (ongarri) iz. abono

ongárritu, ongárrri, ongárritzan (ongarritu) ad. abonar

óngi (ongi) adb. bien

ònnto (onddo) iz. hongo

— onttò-beltz (onddobelitz) iz. boleto negro

ontz (hontz) iz. búho

ontzí (ontzi) iz. 1 recipiente 2 vajilla

óñáze (oinaze) iz. dolor

óñez (oinez) adb. a pie

opòr gzt (opor) iz. vacación

*ór (hor) adb. ahí

—orrára (horra) adb. ahí

*orá (hura) erak. aquél, aquella

*orá (hura) izord. aquél, aquélla, aquello

orákatu, oráka, orákatzen (txiki-txiki egin) ad. hacer aficios

oràpe (gorape) iz. sotechado

orbél (orbel) iz. hojarasca

ordàñ (ordin) iz. pago

ordàindu, ordàin, ordàintzen zhr (or-daindu) ad. pagar

ordàinketa zhr (ordinaketa) iz. pago

òrdea (ordea) junt. pero

òrdez (ordez) adb. en vez de

òrdú (ordu) iz. hora

ordù (ordu) adb. para cuando

òrdun (orduan) adb. entonces

òrduko (orduko) adb. 1 de entonces 2 para entonces 3 en cuanto 4 para cuando

oré (ore) iz. masa

Orèntzeró, Olèntzeró (Olentzero) iz. Olen-tzero

- orí** (hori) adj. amarillo, -a
 —**oríxka** (horixka) adj. amarillento
- orí** (hori) erak. ese, -a
orí (hori) izord. ése, -a, -o
 —**órtako** (horretarako, horregatik) adb.
 1 para eso 2 por eso
- orín** (orin) iz. lunar
- oríñal** (pixontzi) iz. orinal
- ***oríttu, ori, orítzen** (horitu) ad. poner(se)
 amarillo
- orítz zhr** (oritz) iz. calostro
- órma** (horma) iz. hielo
 —**ormáize** (horma-haize) iz. viento helado
 —**ormázirí** (horma-ziri) iz. stalactita de hielo
- ***ormátu, ormà, ormàtzen** (hormatu) ad. helar(se)
- ***oróittu, oròi, oròitzen** (oroitu) ad. recordar, acordarse
- oròizi, oròizi, oròizitzen** (oroitarazi) ad. hacer recordar
- orràtz** (orratz) iz. 1 aguja 2 alfiler. ikus
yostòrtza

orráze (orraze) iz. peine

orràzkera (orrazkera) iz. peinado
- orráztu,orráz,orrázten** (orraztu) ad. peinar
- orrí gzt** (orri) iz. 1 hoja 2 página
- orró** (orro) iz. ruido
 —**orro báten** (orro batean) adb. «con mucho ruido»
- ***órtz** (hortz) iz. diente
- ortzá-makèts** adj. que le falta algún diente
- ortzàundi** adj. que tiene dientes grandes
- ortzádar gzt** (ortzadar) iz. arco iris. ikus estrèlla
- osába** (osaba) iz. tío
 —**osába ttíki** (osaba txiki) iz. tío segundo
- osásun** (osasun) iz. salud
- osíñ** (osin) iz. ortiga
- osó** (oso) adj. entero, -a
osó (oso) adb. muy
- ospél, gospél** (ospel) iz. umbría, adj. sombrío, -a
- ostátu** (ostatu) iz. alojamiento
- ostéun** (ostegun) iz. jueves
- ostiel** (ostiral) iz. viernes
- ostíko** (ostiko) iz. patada
- ostó** (hosto) iz. hoja
- óstu, óstu, óstutzen** (ostu) ad. robar
- oté** (ote) iz. argoma
oté (ote) si
- otóitz** (otoitz) iz. rezo
- otórdu** (otordu) iz. comida
- otsó** (otso) iz. lobo
- ótz** (hotz) iz. / adj. frío, -a
- otzikara** (hotzikara) iz. escalofrío
- òzka.** ikus *közka*
- ozkàtu, ozkà, ozkàtzen** (hozkatu) ad. morir
- òzki** (hozki) iz. dentera
- ozpíñ zhr** (ozpin) iz. vinagre
- ***ozpíndu, ozpìn, ozpìntzen** (ozpindu) ad. 1 enfriarse 2 avinagrarse *zhr*
- oztù, oztù, oztèn / oztützen** (hoztu) ad. enfriar(se)

P

- pàdi** (pagadi) iz. hayedo
- ***pagátu, pagà, pagàtzen** (pagatu) ad. pagar
- páke** (bake) iz. paz
- pála** (pala) iz. pala
- palá sàio, pála sàio** (pala saio) iz. sesión de pala
- pantási zhr** (harrokeria) iz. fanfarronería
- pantásioso zhr** (harro) adj. fanfarrón

pañúlo (musuzapi) iz. pañuelo	pèna (pena) iz. pena
páo (pago) iz. haya	*penátu, penà, penàtzen (penatu) ad. apenar(se)
papúr (papur) iz. migaja	péntsü, pénsu (pentsu) iz. pienso
—uí-papùr (ogi papur) iz. migaja de pan	pepità (pipita) iz. pepita
pár (barre) iz. risa	pérra (ferra) iz. herradura
pardél (fardel) iz. paquete, hato de ropa	perrátei (ferratoki) iz. lugar donde se ponen herraduras
<p>pàre (pare) iz. par</p> <p>páre (pare) iz. lado, altura</p> <p>parèja (bikote) iz. pareja</p>	*perrátu, perrà, perràtzen (ferratu) ad. poner herraduras
parét(a) (pareta) iz. pared	perrázalle (ferratzaile) iz. herrador, -a
párra (barre) iz. risa	perrétxiku (perretxiko) iz. seta
parrámurrìtx (irribarre) iz. sonrisa	perréxill (perrexil) iz. perejil
parránda (parranda) iz. parranda	petátxu (petatxu) iz. petacho
parrásta, palásta (parrasta) iz. chorro de líquido	pèto (peto) adj. auténtico, -a
—úr-parràsta (ur-parrasta) iz. chorro de agua	petrál (petral) adj. insolente
párte (parte) iz. parte, pedazo	*petráldu, petràl, petrálzten (petraldu) ad. volverse insolente
—(-en) pártez, (-en) pártetik (-en partez) de parte de	<p>pétxu (bular) iz. pecho</p> <p>petxùa (bularki) iz. pechuga [de pollo...]</p>
partídu (partida) iz. partido	pezói (titipunta) iz. pezón
*partíttu, partì, partìtzen (partitu) ad. partír	pezpèra. ikus <i>bezpèra</i>
pártz (bartz) iz. huevo de piojo	píkaró (pikaro) adj. pícaro, -a
pasàtu, pasà, pasàtzen (pasatu) ad. pasar	píkardia <i>zhr</i> (pikardia) iz. picardía
pasmóbelar <i>zhr</i> (pasmo-belar) iz. murajes	piké (bike) iz. pez [substancia]
patáio <i>zhr</i> . ikus <i>batáio</i>	pikète (pikete) iz. palo para hacer cercados
patáta (patata) iz. patata	píku, píko (piku) iz. higo
páto (ahate) iz. pato	pikór (ale) iz. grano. ikus <i>olló-pikòr</i>
patrikera (patrikera) iz. faltriquera	pilla (pila) iz. montón, abundancia
pattál (pattal) 1 adb. enfermo, -a, débil	*pillátu, pillà, pillàtzen (pilatu) ad. amontonar
2 adj. malo (el tiempo)	pillòta (pilota) iz. pelota
*pattáldu, pattàl, pattàltzen (pattaltzen, es-kasten) ad. ponerse medianamente (del enfermo)	—pillótta-plàza (pilota-plaza) iz. frontón
pattár, patár (pattar) iz. aguardiente	pillótari (pilotari) iz. pelotari
pàtu, pà, pàtzen (paratu) ad. poner	pintúra (pintura) iz. pintura
pátxa (pagatxa) iz. hayuco	píntza (pintza) iz. pinza
pátxa, páxa <i>zhr</i> (mahaspasa) iz. pasa	píñu (pinu) iz. pino
páusu (pausu) iz. paso	<p>pipér (piper) iz. pimiento</p> <p>pipèr ín <i>gzt</i> (piper egin) ad. hacer nivillos</p>
paxáka. ikus <i>baxàkarána</i>	pipértu, pipèr, pipértzen (pipertu) ad. irritar(se)
pazintzi (pazientzia) iz. paciencia	pipí (pipi) iz. polilla
Pázko (Pazko) iz. Pascua	—pipík yó (piapiak jo) ad. apolillarse
pekátu (bekatu) iz. pecado	*pisátu, pisà, pisàtzen (pisatu) ad. pesar
*pelátu, pelà, pelàtzen (pelatu) ad. calar(se), empapar(se)	písu (pisu) iz. peso

- pitíto, pittílin** (pitilin) iz. pito
pító (zakil) iz. pito
pittíka (pitin) iz. pizka
pitxér (pitxer) iz. jarra
pitxí (bitxi) iz. joya adj. elegante
pitxàtxi (pitxitxi) iz. minino
piúra (piura) iz. aspecto ridículo
píxa (pixa) iz. pis, orina
 —**píxusai, pixúsai** (*pixusain*) iz. olor a pis
 —**pizáorro, pixázorro** (*pixazorro*) iz. chorro de pis
pixàle (pixagale) iz. ganar de orinar
pixàletú, pixàle, pixàletzen (pixagaletu) ad.
 tener ganas de orinar
píxkanaka(-píxkanaka) (pixkanaka) adb.
 poco a poco
píxken-píxken (pixkana) adb. poco a poco
píxko (pixka) iz. poco
***pixòntzi, pixóntzi** (pixontzi) adj. meón, -ona
pixtí (pizti) iz. bestia
***pixtù, pixtù, pixtùtzen / pixtú, pixtù, pixtèn** (piztu) ad. encender
pizár, pixár (pizar) iz. pizca
pizár (bizar) iz. barba
pizkòr. ikus *bizkòr*
plánta (planta) iz. itxura, planta
plàtanó (platano) iz. banana
plàstikó (plastiko) iz. plástico
platèra (platier) iz. plato
pláza (plaza) iz. plaza
plazágizon (plazagizon) iz. hombre brillante / desenvuelto ante el público
pòbre (pobre) iz. / adj. pobre
políki, pollíki (poliki) adb. 1 despacio
 2 bien
polítt (polit) adj. bonito, -a
porlàn (porlan) iz. cemento
porrókatu (porrokatu) adj. empedernido, -a
pórru (porru) iz. 1 puerro 2 porro *gzt*
posible (possible) adj. posible
- postúra** (modu, tankera) iz. forma de estar, ser.
póte (pote) iz. 1 bote 2 salto
póteka (*poteka*) adb. saltando
potóto, potzótzo, pottóttina (alu) iz. coño
pòtrok, pottòiok (potroak) iz. testículos, huevos
pottóko (pottoko) iz. moñoño
pòxpoló (pospolo) iz. cerilla
pózik (pozik) adb. contento, -a
pránko. ikus *fránko*
prés (prest) adb. preparado, -a
préstu (prestu) adj. dispuesto, -a
prézio (prezio) iz. precio
prixíttu (frijitu) adj. frito, -a
***prixíttu, prixi, prixitzen** (frijitu) ad. freír
prodùkto, prodùktu gzt (produktu) iz. producto
- própío** (propio) adj. carnal
pròprio (propio) adb. adrede
- prozèso, prozèsu gzt** (prozesu) iz. proceso
pukádu (mokadu) iz. pincho
púnta (punta) iz. punta
pùntu (puntu) iz. punto
pupú (pupu) iz. pupa
púrdi. ikus *epúrdi*
pùri-pùrin (furian) adb. a la moda
purrústi (purrustada) iz. refunfuño
púru (puru) iz. puro
púru (puru) adj. puro, -a
púnska (puska) iz. cacho
 —**puskáleor, puxkaleor** (puska lehor) iz. comida en frío

***puskátu, puskà, puskàtzen** (puskatu) ad.
 romper(se), partir(se)
pùtre (putre) iz. buitre

***pútz** (putz) iz. pedo sin ruido
 —**putzúsai** (*putzusai*) iz. olor a pedo

pútzu (putzu) iz. pozo
puxká leòr (puska lehor) iz. comida en frío

puzkér (puzker) iz. pedo
puzkèrka (*puzkerka*) adb. echando pedos
 —**puzkérrusài** iz. olor a pedo

R

ràdio (irráti) iz. radio
 ràro (arraro) adj. raro, -a
 ràsta (rasta) iz. rasta
 ráza (arraza) iz. raza, casta, linaje
 relòju (erloju) iz. reloj
 rinózeronte (errinozeronte) iz. rinoceronte

rìtmo (erritmo) iz. ritmo
 roéri (drogeria) iz. drogería
 Roèri iz. pertsona izengoitia
 ròn (ron) iz. ron
 ròk (rock) iz. rock
 rùnba (rumba) iz. rumba

S

saiàtu (saiatu) adj. que se esfuerza
 *saiàtu, saià, saiàtzen (saiatu) ad. intentar
 sáinka *zhr*, záunka (zaunka) iz. ladrido
 sáinka *zhr*, záunka (zaunka) adb. ladrandó
 — sáinka in *zhr*, záunka in (zaunka egin)
 ad. ladrar
 sàio (saio) iz. intento
 sakábanatu, sakábana, sakábanatzen (sakabatatu) ad. dispersar(se)
 sàke (sake) iz. 1 apetito 2 saque
 sakón (sakon) adj. profundo, -a
 sàla (sala) iz. sala
 saldá (salda) iz. caldo
 saldázu (saldatsu) adj. caldoso, -a
 Saldís (Saldias) iz. Saldias
 *saldú, sàl, saltzèn / saldú, saldù, saltzèn
 (saldu) ad. vender
 *sáll *zhr* (sail) iz. grupo

salménta *gzt*, **salmènta** *zhr* (salmenta) iz.
 venta

saltàtu, saltà, saltàtzen (saltatu) ad. saltar
 sàltó (salto) iz. salto
 saltzalle (saltzaile) iz. vendedor, -a
 sálса, sáltsa (saltsa) iz. 1 salsa 2 lío, enredo
 salsétu, salsé, salsétzan / saltsétu (saltsatu)
 ad. enredar, salsear
 salséro, saltséro (saltsero) adj. salsero, -a
 sàntu (santu) iz. adj. santo, -a
 sapèlsa (zapelatz) iz. ratonero
 *sár (sagar) iz. manzana

sarátsa (sahats) n. sauce
 sardé (sarde) iz. horca
 sardiñ, sardìn (sardina) iz. sardina
 — sardíntzar, sardinzar (sardinzar) iz.
 sardina curada tratada de forma especial
 sárdo (sagardo) iz. sidra
 sardótei (sagardotegi) iz. sidrería
 sàré (sare) iz. red
 sargóri, sargói *zhr* (sargori) iz. bochorno
 sári *gzt*, sári *zhr* (sari) iz. premio
 sarréra (sarrera) iz. entrada
 sárrí (sarri) adb. pronto, luego
 — sárrí arté (sarri arte) adb. hasta pronto
 sárrondo (sagarrondo) iz. manzano
 *sartú, sàr, sartzèn (sartu) ad. 1 entrar, meter(se) 2 llegar 3 incluir
 — sartú-atère (sartu-atera) iz. visita breve
 sasí (sasi) iz. zarza
 — sasík artú (sasiak hartu) ad. cubrirse de zarzas
 saskí (saski) iz. cesta
 sasói (sasoi) iz. 1 época 2 juventud y fuerzas
 — sasóiko eón (sasoiko egon) ad. estar fuerte
 satór (sator) iz. topo
 séa (sega) iz. guadaña
 seáska (sehaska) iz. cuna
 *séi (sei) zenb. seis
 *séittu, sèi, sèitzen (segitu) ad. seguir

séittun (segituan) adb. en seguida	soldá(d)uska (soldaduska) iz. servicio militar
*sekátu, sekà, sekàtzen (sekatu) ad. secar(se). ikus leórtu	sóñeko (soineko) iz. vestido
sékula (sekula) adb. nunca (en frases negativas)	sóñu (soinu) iz. sonido — sóñua yo (soinua jo) ad. tocar música
séme (seme) iz. hijo	*sór (gor) adj. sordo, -a
sendábelar (sendabelar) iz. planta medicinal	sorréri (gorrerri) iz. sordera
*sendátu, sendà, sendàtzen (sendatu) ad. curar(se)	sorgín (sorgin) iz. bruja
sendó (sendo) adj. fuerte	sorgíkeri (sorginkeria) iz. brujería
seníde zhr (senide) iz. hermanos	sórtá (sorta) iz. ramo
señále (seinale) iz. 1 señal 2 marca 3 indicio	*sórtu, sòr, sòrtzen / sortzèn (gortu) ad. ensordecer
séo (bilgor) iz. sebo	soró (soro) iz. campo
sèrio (serio) adj. serio, -a	*sós (sos) iz. 1 dinero 2 moneda antigua zhr
sermói (sermoi) iz. sermón	sòto (soto) iz. cuadra
sésio (sesio) iz. disputa, discusión	sozialismo (sozialismo) iz. socialismo
séuro, séuru (seguru) adj. seguro, -a	*sú (su) iz. fuego
séuro, séuru (seguru) adb. seguramente	suàngillú (sugandila) iz. lagartija
séuski, séuraski (segur aski) adb. seguramente	sué (suge) iz. serpiente
seùskiná (seguraskiena) adb. seguramente	suègorrí (sugegorri) iz. víbora
sikáte (sikate) iz. sequía	suérte (suerte) iz. suerte
sílaba (silaba) iz. sílaba	*sufríttu, sufri, sufrítzen (sufritu) ad. sufrir
silla (aulki) iz. silla	suí (suhi) iz. yerno
sillói (besaulki) iz. sillón	sukàlde (sukalde) iz. cocina
sòbra (sobera) adj. demasiado, -a	*sumátu, sumà, sumàtzen (sumatu) ad. sentir, oír o percibir con los sentidos
sòbra (sobera) adb. demasiado	*súr (sudur) iz. nariz
*sói, sóll zhr (soil) iz. / adj. calvo, -a	susára (susara) iz. estado de celo de la vaca
soildù, sòil, soiltzèn / soiltzen (soildu) ad. 1 volverse calvo, -a 2 talar	susára (susara) adb. en celo (la vaca)
sóka (soka) iz. cuerda	*susáldu, susál, susàltzen (susaldu) ad. ponerte en celo la vaca
soldádu (soldadu) iz. soldado	súsmo (susmo) iz. sospecha
— soldádu yón (soldadu joan) ad. irse soldado	*sútu, sù, sùtzen (sutu) ad. enfadar(se)

T

(e)ta (eta) junt. y
tabérna (taberna) iz. bar
tabérnari (tabernari) iz. tabernero, -a
táka-tákà (taka-taka) iz. tacataca
talèntu (talentu) iz. talento

tàlo (talo) iz. torta de maíz delgada y de forma circular
tanbór (danbor) iz. tambor
tankéra (tankera) iz. 1 parecido 2 aspecto
tantár (gogo) iz. cabezonería

tantárra sartú ad. empeñarse
 tanto (tanto) iz. tanto
 *tapátu, tapà, tapàtzan (tapatu) ad. tapar
 tartár (tartarika) iz. charlatanería
 tartárren áittu (tartarrean aritu) ad. charlar
 tárte (tarte) iz. intervalo, medio
 tàrteka (tardeka) adb. de vez en cuando
 teléfono (telefono) iz. teléfono
 télla, téia (teila) iz. teja
 tellátu, teiátu (teilatu) iz. tejado
 temósó (temoso) adj. obstinado, -a
 tenóre (tenore) iz. tiempo
 tenórez (tenorez) adb. a tiempo
 tènte, ténite (tente) adj. / adb. tieso, -a
 titáre (titare) iz. dedal
 tití (titi) iz. teta
 títu, tì, títzen (tiratu) ad. tirar
 tipúla (tipula) iz. cebolla
 titáre (titare) iz. dedal
 tití (titi) iz. teta
 títu, tì, títzen (tiratu) ad. tirar, estirar
 tòka (toka) iz. toca [juego]
 *tokátu, tokà, tokàtzan (tokatu) ad. 1 tocar
 (premio) 2 encontrar
 tokí (toki) iz. lugar
 tomáte (tomate) iz. tomato
 tontór (tontor) iz. cima, pico
 torí (tori) interj. toma
 tórre (dorre) iz. torre
 trába (oztopo) iz. estorbo
 *trabátu, trabà, trabàtzan (oztopatu) ad. es-
 torbar
 tràgo (trago) iz. trago
 tragóxka (tragoxka) iz. trago
 trakéts (trakets) adj. torpe
 tramànkulu (tramankulu) iz. armastoste
 trápu (trapu) iz. trapo
 tráste (traste) iz. / adj. trasto
 trátu (tratu) iz. trato
 tráza (traza) iz. parecido
 trébe (trebe) adj. diestro, -a
 *tréñ (tren) iz. tren
 trenbíde (trenbide) iz. vía del tren
 trésna gzt (tresna) iz. herramienta, uten-
 silio
 tríku (triku) iz. erizo

trípa (tripa) iz. tripa
tripàki (tripaki) iz. callos
tripá-orrok (tripa-orroak) iz. «ruidos de tripa»
tripàz gottí (tripaz goiti) adb. panza arriba
tripótx (tripotx) iz. tripas del cordero
tríste (triste) adj. triste
trónku zhr (tronko) iz. tronco. ikus <i>enbor</i>
tróntza (trontza) iz. tronzador [sierra]
trukàtu, trukà, trukàtzan (trukatu) ad. can- jar
trùke (truke) iz. trueque
trumói (trumoi) iz. trueno
trumòika (trumoika) adb. tronando
ttántta (tanta) iz. chorro de licor que se echa al café
*ttattár (txar) adj. pequeño, -a, sin fuerzas. ikus <i>txár, txakár</i>
ttíki (txiki) adj. pequeño, -a
— ttíkitan (txikitán) adb. en la infan- cia
— ttíkixkó (txikitxo) adj. demasiado pequeño, -a
*ttikíttu, ttíki, ttikitzen / ttíkittu (txi- kitu) ad. empequeñecer(se)
ttípi-ttápá (ttipi-ttapa) adb. a pasitos
ttírriki-ttárraka, ttírríki-ttarráka (ttirriki- ttarraka) adb. despacio
ttúku-ttúku iz. andar disimuladamente
tütu (hodi) iz. tubo
txabói (xaboi) iz. jabón
txabòla (txabola) iz. chabola
txakár (txakar) adj. pequeño, -a, sin fuerzas
txalátan (zelatan) adb. espiando
txàlo (txalo) iz. aplauso
txàloka (txaloka) adb. aplaudiendo
txànda (txanda) iz. turno
txàndaka (txandaka) adb. a turnos
*txandátu, txandà, txandàtzan (txandatu) ad. turnar(se)
txanpíñoi (txanpiñoi) iz. champiñón
*txár (txar) adj. 1 malo, -a 2 pequeño, -a, sin fuerzas
txárro (txarro) iz. jarra
txantxàngorri (txantxangorri) iz. petirrojo
txé (xehe) adj. triturado, -a

txepétx (txepetx) iz. chochín	txitxí (haragia) iz. carne
*txertátu, txertà, txertàtzen (txertatu) ad.	txítxo (txita) iz. polluelo
1 injertar 2 vacunar	txokàtu, txokà, txokàtzen (talka egin) ad.
txérto (txerto) iz. 1 injerto 2 vacuna	chocar
*txétu, txè, txètzen (xehatu) ad. triturar	txokó, zokó (txoko) iz. rincón
txikíttu, txiki, txikítzen (txikitu) ad. des-	txokòlte, txokólte (txokolate) iz. chocolate
trozar	
txikízio (txikizio) iz. destrozo	txòpiñ (txopin) iz. hipo
tximísta (tximista) iz. relámpago	txorákeri (txorakeria) iz. tontería
txìmitx zhr (zimitz) iz. chinche	*txorátu, txorà, txoràtzen (txoratu) ad. en-
txímu (tximino) iz. mono	loquecer
txìnga (txinga) iz. pesa de competición con	txorí (txori) iz. pájaro
asas que se lleva en cada mano y que se	Txòri iz. persona izengoitia
utiliza en las pruebas de fuerza	
txìngo (txingo) adb. a la pata coja	txoró (txoro) iz. tonto, -a
txìngoká (txingoka) adb. a la pata coja	*txorótú, txorò, txoròtzen (tontotu) ad.
txìngurí (txindurri) iz. hormiga	volver(se) tonto, -a
txintxérri, zintzérri (zintzarri) iz. cencerro	txòrro (txorro) iz. chorro
txíntxo (zintzo) adj. formal	txotxólo (txotxolo) adj. zopenco
txiòr, xiòr (txigor) adj. tostado, -a	*txotxóldu, txotxòl, txotxòltzen (txotxoldu)
*txiòrtu, txiòr, txiòrtzen / *xiòrtu (txigortu)	ad. atontar(se)
iz. tostar	txòzna gzt (txosna) iz. caseta de fiestas
txíproi (txipiroi) iz. chipirón	donde se sirven bebidas y comidas
txirrínta (gutizia) iz. antojo	txundár, txondár (txondar) iz. carbonera
txistór (txistor) iz. chistorra	— txundár-plaza, txondár-plaza (txondor-zulo) iz. lugar donde se hace la carbonera
txistu (txistu) iz. flauta vasca, chistu	
txistuka (txistuka) adb. silbando	txurí . ikus <i>zuri</i>
txistúlari (txistulari) iz. flautista, chistulari	*tzár, zár (tzar) adj. malo, -a

U

uál zhr (uhal) iz. correa	udáre (udare) iz. pera
*uáldu, uál, uáltzen (ugaldo) ad.	udázken (udazken) iz. otoño
*uán, uáñ . ikus <i>oán</i>	udó zbr (hudo) iz. hurón
uára (ohara) iz. en celo [la perra]	ué, oé (ohe) iz. cama
uári (ugari) adj. abundante	uéldeku (uholdeak) iz. inundación
uárittu, uári, uáritzen (ugaritu) ad. aumentar	uéldu (ubeldu) iz. moradura
udá (uda) iz. verano	uí (ogi) iz. pan
— udágiro	— uí-kozkòr (ogi-koskor) iz. cuscurro
udàberri (udaberri) iz. primavera	uká(b)ill . ikus <i>oká(b)ill</i>
	*ukátu, ukà, ukàtzen (ukatu) ad. negar

ukéndu (ukendu) iz. ingüento	urríkittú, urríki, urrikitzén (urrikitu) ad.
*ukíttu, ukì, ukítzen (ukitu) ad. tocar	arrepentirse
ukónido, ukàlondó (ukondo) iz. codo	urrítz (urritz) iz. avellano
*umátu, umà, umàtzen (umatu) ad. parir	urrúxa (urrixa) iz. / adj. hembra [sobre todo
úmetu, úme, úmetzen (umetu) ad. vol-	referido a animales domésticos]
ver(se) niño, -a	urrúti (urruti) adb. lejos
úme (ume) iz. niño, -a	urté (urte) iz. año
ùmegí (umeegi) adb. demasiado niño, -a	Urtèberri (Urteberri) iz. día de Año
umill (umil) iz. humilde	Nuevo
umóre (umore) iz. humor	urtébetetze (urtébetetze) iz. cumpleaños
úntz (hantz) iz. hiedra	*urtú, urtù, urtützen (urtu) ad. 1 derre-
*úr, úra (ur) iz. agua	tir(se) 2 diluir(se)
*úr, úrra (hur) iz. avellana	usái (usain) iz. olor
urdài (urdail) iz. 1 jamón 2 estómago <i>gzt</i>	usàika (usainka) adb. oliendo
urdàiazpíko (urdiaizpiko) iz. jamón	*usáittu, usài, usàitzen (usaitu) ad. oler
urdàama (urdama) iz. cerda (con crías)	usó (uso) iz. paloma
urdé (urde) adj. cerdo, -a	ùste (uste) iz. fanfarronería
urdékeri, urdèkerí (urdekeria) iz. putada	*ùste izan (uste izan) ad. creer
urdín (urdin) adj. azul	ùstea izan (ustea izan) ad. ser un creído, una
*urdíndu, urdin, urdintzen (urdindu) 1 ur-	creída
din kolorea hartu 2 lizundu	ustél (ustel) adj. podrido, -a
urkí (urki) iz. abedul	*ustéldu, ustèl, ustèltzen (usteldu) ad. pu-
urpó (orpo) iz. talón	drirse
urrátu (urratu) adj. herida	úts (huts) iz. falta
*urrátu, urrà, urràtzen (urratu) ad. 1 rasgar	úts (huts) adj. vacío, -a
2 rasguñar 3 romper	*utzí, utzì, utzítzen / uztèn (utzi) ad. dejar
urre (urre) iz. oro	utzíkeri (utzikeria) iz. dejadez
ùren, ùrrengó (hurren, hurrengo) adj. si-	uztaíll (uztail) iz. julio
guiente	uztárrri (uztarri) iz. yugo
urri (urri) iz. octubre	uztápae tràpu zbr (izterpe trapuak) iz. com-
urri (urri) adb. poco, -a	presa antigua

X

xabál. ikus <i>zabál</i>	xelèbre (xelebre) iz. peculiar
xakúr. ikus <i>zakúr</i>	xelébrekeri (xelebrekeria) iz. ocurrencia
xamàr (samar) adb. bastante	xénda (xenda) iz. senda
xamúr (samur) adj. tierno, -a	xepél. ikus <i>zepél</i>
*xár. ikus <i>zár</i>	xérra (xerra) iz. 1 filete 2 loncha
xártu. ikus <i>zártu</i>	*xerrátu, xerrà, xerràtzen (xerratu) ad. ha-
xaú (sagu) iz. ratón	cer rebanadas
xaùxar, xàuxar (saguzar) iz. murciélagos	xerrénda zbr (zerrenda) iz. cosa, sitio o per-
*xaxátu, xaxà, xaxàtzen (xaxatu) ad. provo-	sona delgada, estrecha
car (para la lucha)	xerri. ikus <i>zerrí</i>

xéxto (sesto) iz. cesto
xiàr-xiàr (zehar) adb. caminar por una ladera
xílik(an). ikus <i>ixilik(an)</i>
ximél. ikus <i>zimél</i>
ximéldu. ikus <i>ziméldu</i>
ximíko. ikus <i>zimíko</i>
ximúr. ikus <i>zimúr</i>
xinìxmen (sinesmen) iz. creencia
xinixtu, xinìx, xinixten (sinistu) ad. creer
xiór. ikus <i>txigór</i>
xiórtu. ikus <i>txigórtu</i>

xirímiri (zirimiri) iz. sirimiri
xixa (ziza) iz. seta
xolómu (solomo) iz. lomo
xorrótx. ikus <i>zorrótz</i>
xóx. ikus <i>sós</i>
xoxó. ikus <i>zozó</i>
*xúr. ikus <i>zúr</i>
xurkéri. ikus <i>zurkéri</i>
xurrút. ikus <i>zurrút</i>
xuxén. ikus <i>zuzén</i>
xuxénbiden. ikus <i>zuzénbiden</i>

Y

yábe (jabe) iz. dueño
yái (jai) iz. fiesta
yáinko, Jainko (jainko) iz. dios
yáio, yài, yàitzentz (jaio) ad. nacer
yàki (jaki) iz. alimento
yákin, yáki(n), yákitten (jakin) ad. saber
yakínduri (jakinduria) iz. sabiduría
yakíntsua (jakintsu) adj. sabio, -a
yále (jale) iz. / adj. comilón, -ona
*yán, yà, yàten (jan) ad. comer
yanári (janari) iz. comida
yántzi (jantzi) iz. ropa
yántzi, yántzi, yántzitzen (jantzi) ad. vestir(se)
yàrrizi, yàrrizi, yàrrizitzen / yárrizi (jarrarazi) ad. hacer poner
*yárrí, yàr, yàrtzen (jarri) ad. poner, colocar
yásá (jasa) iz. chaparrón
—eurí-yasa (euri-jasa) iz. chaparrón [OHARRA: Hitz elkartuetan agertzen da, batez ere, <i>yasa</i> . Eta hauetan, goranzko azentua galtzen du]
yáso, yásó, yásotze (jaso) ad. recibir
yàun ta yábe, jàun ta jábe (jaun eta jabe) iz. dueño y señor
yaurégi gzt, jauregi gzt (jauregi) iz. palacio
yéki, yéki, yékitzen (jaiki) ad. levantarse
yelóskor gzt (jeloskor) adj. celoso, -a
yendàje (jendaila) iz. gentuza

yendàrme. ikus <i>jendàrme</i>
yénde (jende) iz. gente
*yétsi, yès, yèsten (jaitsi) ad. bajar
yetsiera (jaitsiera) iz. bajada
*yétzi, yétsi, yèzten (jetzi) ad. ordeñar
*yó, yò, yòtzen (jo) ad. 1 pegar 2 tocar (un instrumento)
yoàre (joare) iz. cencerro
yoáregille (joare egile) iz. el, la que hace cencerros
yoéra (joera) iz. tendencia
*yokátu, yokà, yokàtzen (jokatu) ad. 1 jugar (dinero, a deportes...) 2 actuar
yóko, yóku (joku) iz. juego
*yòn, yòn, yòten (joan) ad. irse
*yòn-tòrri, yón-tòrri (joan-etorri) iz. vuelta
yón-trabòlta gzt (joan-etorri) iz. ida y vuelta
yornál (soldata) iz. salario
yórra (jorra) iz. escarda
*yorrátu, yorrà, yorràtzen (jorratu) ad. escardar
yórrren áittu (jorream aritu) ad. escardar
*yósi, yòs, yòsten (josí) ad. coser
yostáiu, yostállu (jostailu) iz. juguete
yostàka (jostetan) adb. jugando
yostàka ibílli (jostetan ibili) ad. jugar
yostòrtza (jostorratza) iz. aguja (de coser). ikus <i>orràtz</i>

Z

zabál (zabal) adj. ancho, -a	zarrátatu, zarráta, zarrátatzen (zarratatu)
Zabàla iz. abizena	ad. desgarrar
*zabáldu, zabál, zabàltzen (zabaldu) ad.	zarréri (zaharreri) iz. vejez
1 ensanchar(se) 2 abrir(se)	zartán (tartan) iz. especie de sartén grande
zabàleró (zabalera) iz. anchura	para asar castañas
zàbar zhr, zabár zhr (utzia, alperra) iz.	zartàri (zartagin) iz. sartén
1 abandonado, -a 2 perezosa, -o	zartàtu, zartà, zartàtzen (zartatu) ad. agrietarse
zabárkeri (zabarkeria) iz. negligencia	*zártu, zàr, zàrtzen (zahartu) ad. envejecer
*zabártu, zabàr, zabàrtzen (zabartu) ad.	zartzáro (zahartzaro) iz. vejez
abandonarse	zatár (zatar) adj. feo, -a
zái (zahagi) iz. odre	zàto (zahato) iz. bota (de vino)
*zaildú, zàil, zailtzèn (zaildu) ad. 1 dificultar 2 curtir(se)	záun. ikus ezáun
*záindu, zàin, zaintzen (zaindu) ad. cuidar	záunka. ikus sáinka
zakár (zakar) iz. basura	záunka in. ikus sáinka in
zakár (zakar) adj. bruto, -a	zazpí (zazpi) zenb. siete
zakill (zakil) iz. pene	zéa (zera) iz. partícula que se usa cuando no se recuerda una palabra
záku (zaku) iz. saco	zelái, xelái (zelai) iz. pradera
zakùto (zakuto) iz. alforja	zéntzu (zentzu) iz. sentido
zakúr, xakúr (txakur) iz. perro	zepél, xepél (ergel) adj. atontado, -a, soso, -a
zakúrkéri (txakurkeria) iz. jugarreta	zepél (zepel) iz. borrachera
zaláparta (zalaparta) iz. jaleo	*zepéldu, zepél, zepèltzen (zepeldu) ad.
zaldí (zaldi) iz. caballo	1 atontar(se) 2 emborrachar(se)
zaldiki (zaldiki) iz. carne de caballo	zerbèza (zerbeza) iz. cerveza
zaldiko (zaldiko) iz. potro	zeré (zeure) izord. tu
zále (zale) iz. / adj. aficionado, -a	zéro (zero) iz. cero
*záll, zái (zail) adj. difícil	zéruru (zeru) iz. cielo
záma (zama) iz. 1 peso 2 borrachera	zérra (zerra) iz. sierra
zanáori (azenario) iz. zanahoria	*zerrátu, zerrà, zerràtzen (zerratu) ad.
zàngulú zhr ikus <i>kolùnpiò</i>	aserrrar
*zanpátu, zapà, zapàtzen (zanpatu) ad.	zerrátu (zerratu) adj. cerrado, -a
aplastar	zerràuts, serràuts (zerrauts) iz. serrín
*zán (zain) iz. vena	zerrí (zerrí) iz. cerdo, -a
zapàburú (zapaburu) iz. renacuajo	zerríkiton, -a (zerrikiton) adj. cerdito, -a
zapàrra (zaparrada) iz. chaparrón	zerríkume (zerrikume) iz. cría de cerdo
zapáta (zapata) iz. zapato	*zerríttu, zerrì, zerràtzen (zerritu) ad. 1 ensuciarse 2 volverse travieso
zapèl (txapel) iz. sombrero	zértik(an) (zergatik) por qué
zapéteko (zapateko) iz. golpe	zéruru (zeru) iz. cielo
zápo (zapo) iz. sapo	zezén (zezen) iz. toro
*zár, zárra (zahar, tzar) iz. 1 viejo, -a	zíaldo (ziraldo) iz. tambaleo
2 grande	ziàldoká (ziraldoka) adb. tambaleándose
zárpa (atzapar) iz. zarpa	
zarpázu (zarpazu) adj. harapiento, -a	

ziàr (zehar) adb. a través de. ikus <i>xiàr-xiàr</i>	zìztu. ikus <i>txistu</i>
ziàrka (zeharka) adb. 1 transversalmente 2 indirectamente	zokó. ikus <i>txokó</i> — zokólaño (laino) iz. niebla
ziàro (zeharo) adb. totalmente	zòla (zola) iz. suela
zikín (zíkin) adj. sucio, -a	zólda (zolda) iz. mugre
*zikíndu, zikìn, zikitzén (zikindu) ad. ensuciar(se)	zópa (zopa) iz. sopa
zikínkeri (zikinderia) iz. suciedad	zór (zor) iz. deuda
zikíro (zikiro) iz. carnero castrado	zorárrí (zoragarri) iz., adj. maravilloso, -a
zikítu (zikiratu) ad. castrar	zorri (zorri) iz. piojo
zilbúr, xilbúr (zilbor) iz. ombligo	zorrízu (zorrizu) adj. piojoso, -a
zillár (zilar) iz. plata	zorró (zorro) iz. bolso, -a
zimél, ximél (zimel) adj. marchito, -a	zorró (zorro) iz. chorro
*ziméldu, zimèl, ziméltzen / *ximéldu (zimedu) ad. marchitar(se)	zorrónka (zurrunga) iz. ronquido
zimentulk (zimenduak) iz. cimientos	zorrótz (zorrotz) adj. 1 afilado, -a 2 exigente
zimíko, ximíko (zimiko) iz. pellizco	*zorróztu, zorròz, zorròzten (zorroztu) ad. afilar
zimúr, xímúr (zimur) iz. arruga	zortón, zurtón (zurtoin) iz. tallo
zimúr, ximúr (zimur) adj. arrugado, -a	zozó, xoxó (zozo) iz. mirlo
*zimúrtu, zimùr, zimùrtzen / *ximúrtu (zmurtu) ad. arrugar(se)	zozókeri (zozokeria) iz. idiotez
zintzérri (zintzarri) iz. cencerro	zubí (zubi) iz. puente
zíntzilik (zintzilik) adb. colgado, -a	Zubíta (Zubieta) iz. Zubietza
zíntzo (zintzo) adj. honesto, -a	*zulátu, zulà, zulàtzen (zulatu) ad. agujerear
zípatu, zìpa, zípatzen (zipatu) ad. tropezar	zuló (zulo) iz. agujero
zipítz (zipitz) iz. ni pizca	zúmu (zuku) iz. zumo
zíplo (ziplo) adb. de repente	*zúr, xúr (xuhur) adj. tacaño, -a
ziràba (ziraba) iz. lución	*zúr zhr (zur) iz. madera
zirbill (txirlora) iz. viruta	zurgíñ (zurgin) iz. carpintero, -a
zirí (ziri) iz. palo pequeño	zurí, xurí, txurí (zuri) adj. blanco, -a
ziríkatú, ziríka, ziríkatzen / xiríkatú (zirkatu) ad. 1 azuzar 2 hurgar	zuríngó (zuringo) iz. clara de huevo
*ziríndu, zirìn, ziríntzen (zirindu) ad. 1 tener diarrea 2 manchar(se) con excrementos de ave	*zuríttu, zurì, zurítzen (zuritu) ad. 1 blanquear 2 pelar
ziríñ (zirin) iz. 1 diarrea 2 excremento de ave	zurrùnbilló (zurrunbilo) iz. remolino
zirípundi (zilipundi) iz. voltereta	zurrùpi (zurrut) iz. sorbo
zírta (zirta) iz. salpicadura	zurrút, xurrút (zurrut) iz. bebida
zirtàtu (zirtatu) adj. salpicado, -a	zurrútero, -a (zurrutero) adj. gran bebedor, -a
zirtàtu, zirtà, zirtàtzen (zirtatu) ad. salpicar	zútiķ (zutik) adb. de pie
zizàre (zizare) iz. lombriz	zuzén, xuxén (zuzen) adj. 1 recto, -a 2 correcto, -a
ziztór. ikus <i>txistòr</i>	*zuzéndu, zuzèn, zuzéntzen / xuxéndu, xuxèn, xuxéntzen (zuzendu) ad. corregir(se)
zìztu (zitztu) iz. gran velocidad	zuzénbiden, xuxénbiden (zuzenbidean) adb. de por sí

**LABURTUZ, GAZTE ETA ZAHARREN ARTEKO ALDEAK
LEXIKOKO AZENTUERARI DAGOKIONEZ**

Zaharrenak diren aldakiek ezaugarri hauek dituzte (gutxienez, bat):

1. Gaur egun hain erabiliak ez diren praktikekin lotura dute: *agá* (haga), *baé*, *bài* (bahe), *esnázu*, *ió* (echo), *larátz*, *orítz*, *pasmóbelar*, *udó*...
2. Euskal Herriko mendebaldeko euskararekin lehian daude: *arótz* (herrero) vs. *errementari*, *atzendu* vs. *ahaztu*, *bénpe(n)*, *bénpeñen* vs. *bebintzat*, *ebàtten* vs. *ebákitzen*, *ekusi* vs. *ikusi*, *eskaura* vs. *euskara*, *iuzki* vs. *euzki*, *mintzátu* vs. *bitzéin*...
3. Azentu aldakortasunaren adibideak dira: *bazkàri*, *bázkari* / *bazkàri*, *bàzkaldú* / *bazkàldú*, *bátezbèsteko* / *batázbesteko*, *Berá* / *Bèra*, *hizkera* / *hizkèra*, *létxua* / *letxùa*, *zintzatu* / *zintzàtu*, *kàfesne* / *kafésne*, *árpi* / *arpéi*, *laúndu* / *láundu*, *púre* / *purè*, *kanbiok* / *kànbiok*...
4. Aldakortasun fonetikoa erakusten dute: *pataio* vs. *bataio*, *paltso* vs. *faltso*, *yantza* vs. *dantza*, *epurmasall* vs. *epurmasai*, *maia* vs. *malla* (maila), *katazka* vs. *gatazka*...
5. Euskara batuaren aurretik erabiltzen ziren hitzak dira, bizimodu berriaren esanahi eramale gehienetan: *réunio* vs. *billéra*, *ofizina* vs. *bulégo*, *eskríbittu* vs. *idártzi*, *guardásola* vs. *atérkia*, *kaléfazioa* vs. *berógailua*, *kuártoa* vs. *gélá*...
6. Hitz zahar batzuk aldakortasunean daude erdal hitzkin: *zàngulú* vs. *kolùnpio*, *koipé*, *gántz* vs. *grásá*...

2.4. Goizuetako hitz bereziak

Atal honetan, bereiz bildu nahi izan ditugu Goizuetako hitz berezitzat jotzen direnak. Gehienak adinduek bakarrik erabiltzen dituzte. Ingurueta ere esaten dira (edo ziren), baina nahiko eremu mugatuan erabiltzen direla uste dugu.

- abáro** *zhr* (itzal) iz. sombra
- adòki** *zhr* (adabaki) iz. petacho
- apàparrútxa** (zapaburu) iz. renacuajo
- arràka** (arrastaka) adb. a rastras
- baldìmetán** (baldinbaitere²) interj. ojalá!
- berdántza** *zhr* (herenu gaua) iz. anteanoche
- èriosúr, ériosúr** (heriosuhar) adb. impetuosamente
- gaurgéro** *zhr* (dagoeneko) adb. para ahora
- iràzki** *zhr*, **iragazkí** *zhr*, **irákizki** *zhr* (iragazki) iz. colador
- kándu** *zhr* (gandu) iz. 1 bruma 2 vaho de los cristales 3 catarata (en los ojos)
- kanítia** *zhr*, **kanita** *zhr*, **kaniketa** *zhr* (ganibet) iz. cuchillo
- katàzka** *zhr* (lan) iz. trabajo [vs. *gatázka* *gzt* (gatazka) iz. lucha]
- kikara** *zhr* (kikara) iz. taza

² Elhuyar hitzegian gipuzkerakotzat emana.

kixkálu (ezkailu) iz. pescado, chipa
koróko (borobil) iz. círculo pequeño
limèta³ *zhr* (botilla) iz. botella
manyáre⁴ *zhr* (manjatera) iz. pesebre
mórro, mórrrotzen, mórrrotu ad. zuhaitzei adarrak moztu, hauek indartu eta hazi-
 tzean, mozteko, ikatz egiteko⁵
pàzi *zhr* (pazi) iz. olla
popóte (borobil) iz. bulto redondo
txiñálka *zhr*, **txiñélka** *zhr* (txinalka) adb. en chanclas
txòil (txoil) adb. del todo
txikérdi *zhr*. **txikia** litro laurdena zen, beraz, **txikerdia** litro zortzirena.
pèrrillá *zhr* (gurpil) iz. rueda
ponpóllo iz. bulto
tantár iz. kaskagogorkeria
xaór (xahor) adj. pequeño, -a y flaco, -a
yáka *zhr* (jaka) iz. cazadora
yón-trabòlta⁶ *gzt* (joan-etorri) iz. ida y vuelta
zakèla *zhr* (sakela) iz. bolsillo
zarrátera (zarratera) iz. desgarro (en ropa o telas)
zipatu, zìpa, zìpatzen (*zipatu*) ad. tropezar
zipóta *zhr* (kortxo) iz. corcho

Hilabeteen izenak

ilbélta
 otsábilla
 mártxoa
 apilla
 maiátza / loráilla
 garágarrilla⁷
 uztáilla
 aúztua
 burúbilla⁸

³ Lehengo botila batzuen izena zen: http://oferta.deremate.com.ar/id=18378079_antiguas-botellas-limeta

⁴ 3.000 hitzegian *manjatera* ageri da: 1. pesebre 2. cuadra de ovejas y terneros 3. trampas por donde se arroja al pesebre de la cuadra la comida del ganado.

Eta Elhuyar hitzegian *manjatera* (Ipar): pesebre, dornajo.

Nik Goizuetan, Loiarta baserrian jaso nuen, «aziendek jateko lekua» esanahiarekin.

⁵ Jesus Etxejiak esandako hitzak. Ez dut bestelako azalpenik bilatu. Pello Salaburuk «Baztango mintzoa» liburuan *morrotu* ematen du baina adiera honekin: *azek eta arbiek beroagatik gaitza hartu* (2005: 426).

⁶ Ez dago oso zabaldua, kuadrila batek erabili izan du.

⁷ Hitzegi Batuan gipuzkerako ezaugarritzat emana da (Gip.). Elhuyar hitzegian, Gipuzkoa eta Goi Nafarroakotzat (G., GN.).

⁸ Hitzegi batuan Iparraldeko ezaugarritzat emana da (Ipar). Elhuyar hitzegian Goi Nafarroa eta Iparraldekozat (GN., Ipar.).

urría
azároa
abéndoa

Hauek guztiak horrela adineko jendeak esaten ditu. Gazte batek euskara batuan bezala esango lituzke: *urtárrilla, otsáilla, mártxoa, apírilla, maiáitza, ekáiña, uztáilla, abúztua, iráilla, urría, azároa, abéndua*.

3. Grabazioak eta transkripzioak

3.1. Erabilitako teknika eta erabaki metodologikoei buruzko azalpenak

3.1.1. Laginketa

Leku zehatz bateko hizkera aztertzean, normalean ez da lagin probabilistikorik erabiltzen. «Lagina populazioaren edo unibertsoaren zati adierazgarria da, eta bere ezaugarriak aztertuz, populazioari dagozkion emaitzak eta ondorioak lortzea ahalbidetzen du. Laginketa, beraz, laginak lortzeko prozedura da» (Juaristi 2003: 65).

Gizarte zientzietan erabili ohi den metodo honen helburua hau da: «Populazioa osatzen duten elementu guztiak laginean aukeratuak izateko probabilitate bera izatea» (Juaristi 2003: 67). Leku jakin bateko hizkera aztertu nahi denean, helburua hortik gertu dago, hizkera horren adierazgarri den lagina, adibidea, lortu nahi delako. Kontua da, dialektologian batez ere, ezaugarri jakin batzuk dituzten hiztunak hobetsi izan direla hizkera garbia eta lexiko aberatsa bilatu nahian, errealtitatean hitz egiten diren aldaera guztiak jaso nahi izan ordez.

Gure ikerketan, bi helburu nagusi egon dira:

1. Goizuetako azentuaren ezaugarri nagusiak biltzea.
2. Azentu horrek izan ditzakeen gizarte aldaeren berri jasotzea. Horretarako, aldagai hauek hartu ditugu kontuan: emakume/gizon, gazte/heldu, herriko/baserriko. Beraz, Goizuetan hitz egiten denaren argazki bat egitea izan dugu helburu.

20 hiztun elkarrizketatu ditugu, honela banatuta (biztanleen arteko proportzioa kontuan hartu da lagina aukeratzerakoan):

- 10 emakume eta 10 gizon (biztanleen arteko proportzioa kontuan hartuz, bien arteko aldea dagoen ikusteko).
- Bakoitzetik lau 18-30 urte bitartekoak eta sei 60tik goitikoak (ahalik eta gazteenak eta ahalik eta helduenak, adinaren araberako aldea dagoen ikusteko)⁹.
- Baserritar eta herritarra (bien arteko aldea dagoen ikusteko).

⁹ Horrela egiteko arrazoia, ikertzailearentzat gazteen hizkera eta azentuera ezagunago izatea eta orain gazte direnak gero ere grabatzeko aukera egongo dela dira.

Hizkera oso aldakorra den neurgaia da. Hizkera bat aztertzean, «ikertzailearen paradoxa»rekin topatzen gara beti; ikertu nahi duguna ikertu nahi izate hutsagatik, beragan eragina sortu eta aldatu egiten dugu. Beste hitz batzuetan, erreakzio arazoak egon daitezke:

La reactividad alude a la sospecha de que la persona que realiza el estudio o los métodos del propio estudio puedan influir en el modo de comportarse o de pensar de los sujetos observados, o modificarlos, en ausencia del investigador. Dicho de otra manera, existe el riesgo de que el propio acto de observación haga cambiar el comportamiento de los observados y de que, en consecuencia, los resultados de la observación sean engañosos (Manheim, J.B. eta Rich, R.C. 1988. *Analisis político empírico. Métodos de investigación en Ciencia Política*, Alianza Editorial, Madrid, 23. or. in Juaristi 2003: 46. or.).

Hizkera biltzean, aldaketa hori sortzen duten aldagai nagusiak honakoak dira, gure ustez: mikro bat jartzea, elkarritzetazale arrotz batek galderak egitea, galdera itxiak eta kontestuz kanpokoak egitea. Horregatik, hizkera bat egoera naturalean egiten denean bezala biltzea zaila da eta laginketa probabilistikoak zaildu egin dezake grabaketa egokiak ziurtatzea.

Egoera hau izanik, laginketa aleatorioa egitea baztertu eta 20 hiztunak aukeratzekoan, ezaugarririk hauek zituztenak aukeratzea erabaki dugu:

- Mikro baten aurrean hitz egiteko arazorik ez izatea edo ohituak egotea (beste grabazio batzuk egin dizkietelako).
- Ixilak ez izatea.
- Elkarritzetazalea ezagutzea edo gure erreferentzia izatea (familia ezagutzea...).

Zalantzak gabe, elkarritzetazalea bera herrikoia izatea lagungarria da hizkeraren naturaltasuna bermatzeko eta, aldaketaren bat dagoen kasuetan, identifikatzeko.

3.1.2. Galdetegia

Modu intuitiboan egin da. Helburua ez zen eduki jakin bat jasotzea, edukiontzia baizik. *Zer* esaten zen baino, *nola*. Horregatik, galderak errazak eta hiztuna eroso sentitzeko modukoak egitea izan da galdetegia osatzean izan dugun helburua. Hala ere, galderetan hiztunek aldaketari buruz dituzten usteetan galdetzea pentsatu dugu, iker-tzaileari berari hainbat fenomenoren inguruko pistak emanen zizkielakoan. Konparazio baterako, hizkerari buruzko aldeez eta bizimodu aldaketaren eraginaz galdeku diegu eta baita erantzun interesgarri franko lortu ere.

3.1.3. Transkripzioak

15 minutuko grabazioak izan dira. Hauek idazteko, transkripzio fonemikoa erabili da (/edan/) eta ez fonetikoa ([eðan]).

Alfabeto Fonetiko Internazionala erreferentziatzat hartuz, honako balio hauek erabili dira (IPA-k erabiltzen dituen ikurretatik diferenteak direnak bakarrik zerrendatuko ditugu):

- z = /s/
- s = /ś/
- tz = /ts/
- ts = /tś/
- r = /r/
- rr = /r̥/
- x = /ʃ/
- tx = /tʃ/
- tt = /c/
- j = /x/
- y = /j/
- ñ = /ɲ/
- ź = /x̥/
- ll = /ʎ/

Transkripzio fonologikoetan erabili ohi ez diren ezaugarri batzuk erabili ditugu eta jarraian azalduko ditugu:

- „ Elkarren jarraian bi kakotx, esaldian goranzko doinu bat egin dela adierazteko erabili dugu. Goranzko doinu hau esaldia bukatzen denetan ere gertatzen da. Horregatik, batzueta horrelako ikur multzoarekin topatuko gara, esaldia bukatzeko puntuak jartzen dugulako, goranzko doinuarekin bukatu den esaldiaren ondoren: „.
- Normalean komarik egongo ez litzatekeen kasuetan ere, bi koma aurkituko ditugu, goranzko doinu hori markatu nahian. Adibidez: *Ta, gañera, beste polemika bat, yende askok saten duna da, Peña hori,, dela Umore-Onako yendetzako bakarrikan.*
- h Transkripzio fonologikoa denez eta Goizuetan hots hau ahoskatzen ez denez, normalena transkripzioan ez agertzea litzateke, hiztegian egin dugun bezala. Hiztegikoak, ordea, hitz solteak ziren eta, gainera, ondoan euskara batuko forma eman dugu, edozein zalantza argitzeko. Transkripzioaren kasuan, erabili egin dugu; hitz eta kontestu batzueta egon daitzkeen ambiguedade eta iluntasunak argitzeko «h»a sartzea erabaki dugu.

Esan den bezala, grabazioetan erabili diren hitzak hiztegia osatzeko baliatu ditugu. Hiztegia osatzeko eta zalantza batzuk argitzeko baliatu ditugu elkarritzeta horiek.

Hona segidan mutiko gazte baten eta emakume adindu baten elkarritzketaren zati bana.

20 urteko mutila

Aurréneko gäldera,, fiestari buruz. Zuk fièstak nòiztikan ezáutzen ttizo?

Pues, éztikit. Zazpí bat urtékin o ya hasí nitzan plázara arrímatzen,, ta ezti[ki]t, oáiñ arte,, juérga ta juérga,,!

Ta,, zuk nabáitzen al tzo aldéikan léngo fiestatatikan honára?

Nik uste,, oain géro ta yénde gútxio. Nóla kontròlak eta kríxtok,, eta nabáitzen da píxkoat yénde gútxio tòrtzen dela,, miño gáñekon, lén bezàlatsú, bai.

Péñan baskàrin atère izàndu ál tza?

Ez, sékula ez, éztit grázik itten.

Ez? Zèba?

Ézti[k]it, idúitzen tzít zakárkeri bát, èia sàn. Mozorrrotan ateko nítzake, biño Pèñan éztit grázik itten. Éztikit zértikan miño. Alpérrikan míña hartzeko re peligroa bezèla, o... Éztikit.

Ordun, normala neska gútxio atètzera? O zértik uste zo eziála atètzen?

Horráatik iól, e? Zakárkeri horréngatik. Ba! Oaiñ heldù dia, jenérazioa, gazté hoik. Bua! Oain dènak ateko dia, séuru, aurtén. Hála idúitzen tzit.

Zémat urtétsukok?

Hamasei,, hamázazpi ittekó. Hórtik, hólatsukok izáin dia, bái. Hamásei-hamázazpi. Heméortzikok e izango dia,, pentsàtzen dut.

[...]

Zuk bá al dikizo Záhi-dantzak, dántza horrek, ze kontàtzen dun, ze sinbólizatzen dun?

Izáten tzela uste dut,, ikázkiñ bat-o mendín bizi zena,, ta urtén bëhin herríra bajàtzen tzen,, ta mozkòrten tzenen,, neska guzik zikintzen,, o lastèrka harráputa ta zikintzen saiátsen tzela, ez? Ta géro, makìllakin yòka itten tzutén herrítika[n] beáli o. Éztikit,,! Hála úste bëhintzat. Eno séuru biño.

80 urteko emakumea

Beste aldàketa men dó hizkèran. Euskèra, lénokoa ta uaingoa difénte àl da?

Ez, ez, Goizütan,, ez. Goizütan itten da,, léngo hizkùntza, zárra. Oañ, ník eztikit lòtsangatik o zer dén,, neskàk yòten diá,, neskáme bëtti. Yòten tzian, e? Oan ya horì re áttutzen ài dá,, Eta, pasàtzen tzúten hillabete bat,, o bí han,, tòrrí honára,, eta heméngo hizkùntza éz ittetikan,, itten tzutén bëste hizkùntza horí: *No sos? Nongo sa?*

Nola?

E? Bëste hizkùntza. Guk itten dú *zeta*. Ta haiet berríz, ba, *ese*,. Ya, heméngo èzten bezàla,, hizkùntza in. Hori, sartzèn zitén itsúsi zèla heméngoa,, Guk hemèngok, bizi gànak,, ta itten dú dena iguál, denak.

[...]

Náhi gabe re kanbítu itten tzo, e? Náhi gabe píxkot, segun zéñekin.

Bai? Éztikít. Hitz bat o bëste battùzze, sàten ttuztènak, pai. O, estudiatu dtèlakotz eskuàraz,, o battùzté. Miño, ez, ez. Hemèngok ya,, nik gure ùmekin-ta, illòbakintza heméngó hizkùntza itten dut,, ta gànkon e bai,,. Guk gén tartèn e bai,,.

Ta gaztètatikan étzo nabáitzen...

Ez, ez, ez, ez, ez. Oaiñ, batùa hori ikási dutènak o áittu dianak [...] hitz batzuk,, guk biño hókio sain ttuzte, miño guk,, léngo hitzak,, hizkùntza,, gèhio dáuku. Miño,, dónu bérakin, béra, igual-igual. Badia, por ejemplo,, *kórtxua*. Ta lehengok etztén *kórtxua* sàten; *zipota*.

[...]

Nóla da?

Zakèla. Zakèla sartú,,. *Zakèla*. Hólokori bai. Horik attòn zarrak eta amon zárrok. Horik, dena, hizkùntza déna... Guik itten ttu,, båtzuk,, erdàraz bóta, sán. Hala áittu ttu,, yenden tàrten, miño eskuàra garbío da léngo zár horìna,,.

[...]

Eta zuk, adibidez, heméndikan kànpokori entéintzen al dizte, euskàraz ai diánen?

Bizkàitar horiri,, gútxi, biño gànkon,, bai. Tolósan bezàlatsú ítten da Donós-tin e, [mi]ño jatórro, hókio mén do,, Tolosa, Tolosa sàten'te, hizkùntza. Dena *jun, jan*.

Ta Napárron ta Ipárralden ta hòitan,,?

Ni gútxi ibíl naiz hòitan, miño yénde tòrtzen dénen nabáitzen da hizkuntzan. Lesákako yénde tòrtzen dela,, den'nabái zo,,! Hizkuntzan, hora nabái da déna! Alléka hórtakoa, Yántzi ta hòitakoa,, difénte da. Haik beste dónu bat duté.

Oiartzungoa,,?

Oiartzungoa Goizütan ióltsua. Bai. Gu, heméngó postúrakoa da,, Oiartzungoa, hizkuntza.

4. Goizuetako azentu arauak

4.1. Orain arte esan dena

Euskal azentuera hainbat ikerlariren aztergaia izan da; Azkue, Mitxelena, Jacobsen, Txillardegi, Hualde eta Gaminde izan dira, batez ere, euskal azentuaz aritu direnak. Dena den, hainbat gai azterzeko daude eta aztertutako askotan ez dago adostasunik. Euskarak badu azenturik? Ze azentu? Eskualde bateko hiztunak beste batean *kantari hitz egiten dutela* esaten du. Baino orokorrean, «bai euskalari eta baita jende arruntaren artean ere, euskaraz azenturik ez dagoen ustea aski zabalduta dago orain-dik ere» (Hualde 1997: 3). Hori dela eta azal dezakegu euskal azentuerei buruz orain arte egin den lan kopuru mugatua. Are mugatuagoa da Goizuetako azentueraz egin-

dakoa. Atal honetan, Goizuetako azentueraz dauden lanak aztertuko dira, bakoitzaren puntu garrantzitsuenak nabarmenduz.

Zuzenean Goizuetako azentueraz hitz egin duten lanak gutxi dira: Gaminderena (1998), Zubirirena (2000), Hualde, Torreira eta Lujanbiorena (2008) eta Hualde eta Lujanbiorenak (2008, 2009 eta 2010). Badira Goizueta ingurua barne hartzen duten azterketa orokorragoak ere, baina hauetan esandakoak Zubiriren lanean laburbiltzen dira. Gamindek esandakoa ere bertan biltzen da. Hualde, Lujanbio eta Torreiraren artikuluan Goizuetako azentu arauetan esaten dena Hualde eta Lujanbioren 2008ko lanean biltzen dira. 2010ekoan ez da deus berririk gehitzen. Horregatik, Goizuetako azentuerari buruz espreski esan eta aztertu direnak hiru artikulu hauetan biltzen di- rela esan dezakegu:

- Zubiri, J.J. 2000. «Arano eta Goizuetako hizkera». In Zuazo, K. (arg.) *Dialektologia gaiak*. Gasteiz: Arabako Foru Aldundia (92-96. or.).
- Hualde, J.I. eta Lujanbio, O. 2008. «Goizuetako azentuera». In: X. Artiagoitia eta J. A. Lakarra (arg.) *Gramatika Jaietan: Patxi Goenagaren Omenez*. EHUKO Argitalpen Zerbitzua (341-358. or.).
- Hualde, J.I. eta Lujanbio, O. 2009. «Goizuetako azentuaz zerbait gehiago: oharmena». In Gomez, R.; Etxepare, R.; Lakarra, J.A. *Beñat Oihartzabali gorazarre - Festchrift for Bernard Oyharçabal*. ASJU 43 (1-2): 485-502.

4.1.1. Zubiriren (2000) deskribapena

Zubiriren artikuluan, Goizuetako azentuaren inguruan esandakoak biltzen dira, besteak beste. Hemen bildutakoaren arabera, Goizuetako azentu arauetan buruz hitz egin duen bakarra Gaminde izan da eta hauek dira aipatutako ezaugariak: azentu bereizgarria duela, azentua txertatzeko eremua hitz erroa dela eta azentua kokatzeko norabidea ezkerretik eskuinerakoa eta 2. silaban azentuatu ohi dela ([+2]).

Behin ezaugarri hauek aipatuta, Zubirik Goizuetako azentueraren araua [+2] dela baiezatzen du (*até*), mailegu berrienetan ere hala dela esanez (*sozialismo*). Arau orokorretilk ateratzen den beste azentu patroirik badago, ordea: lehen silaban azentuatu diren hitzena. Hauek, Zubiriren esanetan, hitz markatuak dira. Hitz markatuen artean sartzen ditu azentua aurreko silabara igaro zaien hitzak (sinkoparen ondorioz, kontsonante baten galeraren ondorioz edo bi bokal berdin sinpletzearen ondorioz): (*ah)árdi*, *z(ah)ár*, *s(ag)ár*, *s(ud)úr*... Gehienek bi silaba dituzten arren, hiru eta laukoa ere badirela dio. Silaba kopuruka sailkatuta, Goizuetan topatu dituen hitz markatuen zerrenda egiten du ondoren.

Azentua deskribatzerakoan, bi eragin diferente hauek dituela esaten du:

1. Azentuaren kokaguneak hitzak bereizten ditu:

Azentuaren kokaguneak hitz pareak semantikoki bereizteko balio du. Adibidez, *ári* ('ahari') eta *arí* ('hari').

Aditzetan, indar berezia ematen du: normalean *emán*; baina *éman*, *éman!*

Izen-adjektibo eta hitz elkartuak bereizten ditu: *púnska leór*, *puskáleor*.

2. Azentuaren kokaguneak ez ditu hitzak bereizten:

Hitz batzuek silaba batean nahiz bestean daramate azentua, hitz batetik besera alderik ez badago ere. Azentu aldakortasunaren adierazgarri dira: *báz-kaldu/bazkáldu, létxu/letxú, árpil/arpéi, kánbiok/kanbiok, káfesne/kafésne*.

Lan honen ekarpenen artean, honakoak azpimarratzen ditugu:

- Goizuetako azentu sistemaren proposamena egin izana: azentu orokorra [+2] da eta [+1] azentua duten hitzek hitz markatuen multzoa osatzen dute.
- Hitz markatuen multzoa zerrendantzen hasi izana.
- Azentuaren balio bereizleaz ohartzea.
- Gure terminologian beheranzko doinua duten silabak ere silaba azentuduntzat hartu izana: *txokólte, abítu, báso, Éurrik, góna, kábi, káiku, málko, málla, sóto, tárte, txistu, záto, zíztu*¹⁰...
- Singularraren eta pluralaren arteko differentzia bokal luzeen jokaera berezi batetkin lotzen du: Zubiriren arabera, izen guztiak azken silaban azentu bigarrenkaria hartzen dute. Azentu bigarrenkari hau desberdina da izen motaren arabera: batetik, bukaera kontsonantedunak eta bukaera bokaldunak (azentua azken silaban ez duten bukaera bokaldunak) multzokatzen ditu (*gizón, itsás*) eta, besetik, bokalez bukatu eta azentu nagusia bokal horretan daramatenak (*asté*). Izen mota horietan, bokal luzeak agertzen direla esaten du; 1. multzoko izaenetan, pluraleko forma luzatzen da (*gizó:nak*) eta 2. multzokoetan, singulareko forma (*asté:k*) (Zubiri 2000: 97).

Artikulu honetan, ordea, goranzko eta beheranzko doinuak ez ditu bereizten. Hau da, Zubirik *kábi* eta *díru* azentu berberarekin adierazi ditu. Gure ustez, doinu diferentea dute eta doinu differentzia hori azentu bidez adieraz daiteke. Hemen aurkezten dugun lanean, beheranzko eta goranzko doinuak bereizteko ikur diferenteak erabili ditugu, Hualde eta Lujanbioren artikuluan (aurrerantzean H&L 2008) egiten den proposamena aintzat hartuz. 4.1.2. puntuau hitz egingo dugu proposamen honez.

Bukatzeko, aipamen forma (*citation form*) erabiltzean, hitzak bigarren azentu bat hartzentzen du azken silaban, Zubirik adierazi bezala (*sozialismoá*). Azentu hori esaldi-mailakoa dela pentsatzeko arrazoia bidaude. Konparazio baterako, ondoren *izan* aditza esanez gero, bigarren azentu hori aditzak bereganatzen du (ikus Hualde, Lujanbio eta Torreira 2008: 19 eta H&L 2008: 344).

4.1.2. *Hualde eta Lujanbioren (2008) deskribapena*

Lan honetan, proposamen berri batzuk egiten dira Goizuetako azentuera deskribatzeko. Lehen atalean azaltzen denaren arabera, «Goizuetako azentuak bi alderdi bereizgarri ditu: kokagunea (lehen [+1] ala bigarren [+2] silaban), eta azentu mota (goranzkoa [g] ala beheranzkoa [b])».

¹⁰ Zubiriren idazkera mantendu dut. Nik, beheranzko azentua adierazteko, azentu grabea (‘) erabili nuke.

Hau dugu lehen berrikuntza: azentu mota ezberdinak daude: goranzkoa eta beheranzkoa. «Lan honetan goranzko azentua azentu akutuarekin markatzen dugu [/] eta beheranzko azentu grabearen ['] bidez».

Honen arabera, artikuluak azaltzen dituen bereizketa hauek daude (H&L 2008: 341):

Esan bezala, bi elementuak, kokagunea eta azentu mota, bereizgarriak dira. Beraz, adibidez, *ári* ‘ahari’ eta *arí* ‘hari’ edo *áte* ‘ahate’ eta *até* ‘ate’ bereizten dituena azentuaren kokagunea da. Bestalde, *arrántza* ‘astoaren arrantza’ eta *arràntza* ‘arrantzaleen arrantza’, edo *ámari* ‘amari’ eta *àmari* ‘amei’ hitz pareek azentua silaba berberan daukate, baina azentu mota desberdinak. Azkenik, *basó* ‘oihan’ eta *bàso* ‘edalontzi’ edo *iltzéa* ‘mailuaz erabiltzen dena’ eta *iltzea* ‘hiltzea’ bai azentu motaz eta baita azentuaren kokaguneaz ere bereizten dira. Bi parametro bitar hauek lau konbinaketa ematen dizkigute:

- (1) Goizuetako azentuaren tasun bereizgarriak
 - a. Goranzko azentua bigarren silaban [+2, g]:
basó ('oihan') *alába*, *ittúrri*
 - b. Goranzko azentua lehendabiziko silaban [+1, g]:
úme, *áma*, *sékula*
 - c. Beheranzko azentua bigarren silaban [+2, b]:
eskòla, *basèrrı*, *alàbak* (pl.)
 - d. Beheranzko azentua lehendabiziko silaban [+1, b]:
bàso ('edalontzi'), *àrima*, *kàfe*, *fàbrika*, *àmak* (pl.), *lèngusu*

Bi ezaugarri hauek ematen dizkiguten lau konbinaketak agian garbiago ikusten dira ondoko taulan:

	Goranzko azentua [g]	Beheranzko azentua [b]
[+2]	besó, alába	eskòla, basèrrı
[+1]	úme, áma	kàfe, àrima

Konbinaketa hauek lau multzotan banatzen dituzte azentu-sistema honetako hitzak. Beraz, azentuaren deskribapen honek Goizuetako hitzak lau azentu eredutan banatzea ahalbidetzen du.

Klase I: sg [+2, g], pl [+2, b]: *gizón*, *mendi*

Klase Ia: [+2, g] singularrean eta pluralean: *emákume*

Klase II: sg [+1, g], pl [+1, b]: *úme*

Klase III: [+2, b] singularrean eta pluralean: *belàrri*

Klase IV: [+1, b] singularrean eta pluralean: *bàso* ‘edalontzi’

Azentu ereduen banaketa ere ikertu da artikulu honetan. Horretarako, oinarriaren silaba kopurua eta hitzaren jatorria hartu dira kontutan. Horren arabera, honako ondorioak atera dira izenen eta adjektiboen kasuan:

- Patroi orokorra edo markatugabea *Klase IIa* da Goizuetan, gaur den egunen; euskal jatorriko hitz gehienak talde honetan sartzen dira eta mailegu luzeak ere eredu honetara egokitzen dira.
- Azentuak euskal jatorriko hitzak eta maileguak bereizteko balio du, nahiz eta irizpide zurrunk ezin formulatu. Joerak dira ageri direnak eta, orokorrean, beheranzko azentua duten hitzak mailegu berriak dira.
- Beste hiru azentu klaseak bereziak eta murritzak dira.

Ondorengo taulan laburbiltzen da klase bakoitzaren banaketa (H&L 2008: 350):

Azentu klaseen banaketa lexikala

Klase I, [+2, g]: Orokorra edo markatugabea

- Klase II, [+1, g]:
- Silababakarrak singularrean (adib. *lúrra*)
 - Mailegu zahar bisilabadunak (adib. *páke*)
 - Euskal jatorriko bisilabadun batzuk (adib. *séme*)

- Klase III, [+2, b]:
- Batez ere mailegu hirusilabadunak (adib. *tipùla*) eta erdaraz azentua azken silaban duten bisilabadun batzuk (adib. *Fermin*)
 - Euskal jatorriko hirusilabadun batzuk (adib. *belàrri*)
 - Hitz eratorri batzuk (adib. *izùtia*)

- Klase IV, [+1, b]:
- Mailegu bisilabadun berriak (adib. *silla*)
 - Mailegu hirusilabadunak, berri zein zaharrak (adib. *ànima*)

Horretaz gain, azentuaren funtziomorfologikoa azaltzen da artikulu honetan, singularretik pluralera azentu mota aldaketa baitago *Klase I* eta *Klase II*.

Azentu aldaketa pluralean:

[g] → [b] pluralean (baldintza: oinarriak hiru silaba edo guttiago badauzka)

Aldaketa hau beste egoera batzuetan ere aplikatzen da: adjektiboen superlatiboan, gehiegizko graduan eta eratorpen atzizki emankor batzuen kasuan (adib. *-ti* atzizkia: *beldúr* → *beldùrti*).

Hemendik, beste ondorio batzuk laburbildu ditugu:

- Silaba kopuruak azentu mota baldintzatzen du: *Klase I*ko hitzak dira gehienak.
- Hitz markatuak azentu-kokagunea 1. silaban duten hitzak eta beheranzko azentua dutenak dira (Zubiriren proposamenari beheranzko azentua duten hitzak gehitu dizkio). Azentu markatu hauen arrazoietan ere sakontzen da (H&L 2008: 351).

Hori guztia kontuan hartuta, artikuluko ondorioetako bat da Bizkaiko kostaldeko eta Goizuetako azentu sistemaren artean korrespondentzia dagoela (H&L 2008: 352):

<i>Goizuela</i>		<i>Bizkaiko kostaldea</i>
goranzko azentua	→	azentugabea
beheranzko azentua	→	azentuduna

Honi gehitzen badiogu singulararen eta pluralaren arteko azentu bereizkuntzan ere korrespondentzia hau topatzen dugula, argi dago bi sistemaren artean lotura dialektroniko bat dagoela, garai batean Gipuzkoatik iragaten zen zubia desagertu bada ere, gehienbat.

Hauek dira lan honetan azpimarratu nahi izan ditugun puntuak. Azentuera honen sisteman argitasun gehiago egin da, baina hemen ere ez da azentu sistema konplexu honen ikerketa agortzen, artikuluaren bukaeran esaten den bezala (H&L 2008: 356):

Artikulu honetan erakutsi ditugun banaketa lexikalak eta Bizkaiko hizkerekiko korrespondentziak galdera asko pizten dituzte. Beste askoren artean, hurrengoak: zer-gatik dugu goranzko azentua mailegu bisilabadun zaharretan baina beheranzkoa berrieta (adib. *míru eta móro*)? Zergatik beheranzkoa mailegu hirusilabadun zahar zein berrieta (adib. *tipúla, banána*)? Nola azaltzen da hizkeren arteko korrespondentzia nagusia, Goiz. [b] = Bizk. [+azentuduna]?, etab.

4.1.3. *Hualde eta Lujanbioren (2009) deskribapena*

Artikulu honek Goizuetako hiztunek beren azentuari buruz zein oharmen maila duten aztertzen du. Goizuetako 40 hiztuni (gazteak/adinekoak eta emakumeak/gizonak modu orekatuan errepresentatuz) entzuten zutena guk prestatutako marrazkien bidez adierazteko eskatu zitzaien. Adibideetan, singularra/plurala doinuen arteko differentzia (*gizónak/gizónak*) eta lexikoan agertzen direnak (*arrántza/arràntza*) biltzen ziren. Doinua egoki identifikatu zuten gehienek, gazteen kasuan bereziki.

Ondorio gisa, doinu-azentua mantentzen dela diogu lanean eta ez dirudiela galatzeko arriskuan dagoenik. Euskal Herria oro har kontuan harturik, euskaran desfonologizatze prozesu bortitz bat gertatzen ari da, eta egoera horretan, azpimarragarria da Goizuetan aurkitzen duguna. Hori bai, badirudi gazteek doinu lauagoa erabiltzen dutela, adinekoek bezainbesteko gorabehera gabea.

Artikuluaren bukaeran etorkizunerako egiteko bezala aipatzen da Goizuetako doinu-azentuzko bereizkuntza erabilera aztertzea, hizkera librean. Eta harrezkero egindako azterketa batean ikusi genuen zehaztapen bat egin beharra: «beheranzko» deitzen dugun azentu mota ahoskatzerakoan, esan behar da beti ez dela beherakada bat gertatzen. Doinuari dagokionez, doinu laua entzuten da batzuetan, baita adinekoen kasuan ere, eta hala erakusten dute espektrogramek. Terminologiarekin zehatzagoak izateko, beraz, Goizuetako azentueran «goranzko» doinua eta «beheranzkoa edo laua» ditugula esango genuke.

4.2. Ekarpen berriak

Atal honetan, Goizuetako azentueraren inguruan egindakoa ikusita, hutsune batzuk betetzen saiatuko gara. 1. zatian gure ekarpen berriak azalduko ditugu eta 2.ean oraindik ere egiteko daudenak aipatuko.

4.2.1. Silababakarren azentua

Hiztegian * ikurraz adierazi ditugu hitz silababakarrak, azentu aldakorra dutela adierazteko. Dena den, azentua jarri diegu, beste hitzei azentua jartzeko erabili du gun irizpide berbera erabilita: ondoren *-a* edo *izan* aditza jarrita hartzen duen azentua jartzea, neutroena delakoan. Horren ondorioz, beste kasuetan bezala, silababakar gehienei goranzko azentua jarri diegu (* ikurrari buruzko azalpen osoagoa *Goizuetako azentu-hiztegia* atalean dago, 2.2.2. puntuau).

Goranzko azentua daramaten hitz gehienak izenak eta adjektiboak dira. Oinarri silababakarreko izen eta adjektiboen berezitasunak Hualde eta Lujanbioren artikuluaren zati honetan biltzen dira (2008: 348):

Silababakarrekoak bereziak dira azentuaren aldetik. Hitzak singularreko atzizkia daramanean, goranzko azentua darama oinarrian (*lúrra, lúrrari*), eta pluralean, beheranzko azentua (*lúrrak, lúrrari*).

Absolutibo singularrean, izen silabakarra *bat* artikulu/zenbatzailearekin, edo *au, ori, ora* erakusleekin doanean, determinatzaileak ez dauka azenturik. Hau da, *bat, au, ori, ora* flexio atzizki bezala portatzen dira (9a). Esan behar da, *bat* artikulua flexio atzizki bezala portatzea ez dela batere harrigarria, gauza bera aurkitzen baitugu zuheraz ere, adibidez: *gízun* baina *gízuna* eta *gízún-bat*. Erakusleak direla-eta, Zubirik (2000: 86) Aranoko hizkerarako erakusten duen bezala, erakusleak atzizkiak dira *nor* kasuan daudenean segmentu aldaketen ikuspegitik, eta hau azentueran ere ikusten da.

Aldiz, ondoan beste adjektibo edo modifikatziale bat dugunean eta ondoko hitz honek gorako azentu daramanean, oinarri silababakarrak azentugabeak dira. Hau da, izen silababakarrak eta hurrengo hitzak azentu-eremu bakarra osatzen dute hemen ere, baina izenak azentua galtzen du (9b).

Azkenik, hurrengo adjektibo edo modifikatzialeak beheranzko azentua duenean, izen silabarrak goranzko azentua darama (9c).

(9) Silababakarrak

- a. lúr-bat, lúrr-au, lúrr-ori, lúrr-ora
- b. lurr-óntan, lur-txárra, lur-báten, lur-óntako, lur-báteko, lur-gorría, ur-garbía
- c. lúrr òitan ‘lur hauetan’, lúrr ònatan ‘lur onetan’

Artikulu honen arabera, izen eta adjektiboen goranzko azentua daramate (9a) kasan. Badira salbuespenak, ordea, (1)en ikusiko dugun bezala. Ondoren, beheranzko azentua duten adberbioen zerrenda eta goranzko azentua duten gainerakoen zerrenda egin dugu.

(1) Beheranzko azentua, adberbioak ez direnak:

- *òik (hauek)
- *òik (hauek)
- *mài (mahai)

- *nài (nahi)
- nài izán (nahi izan)
- *yòn, yòn, yòten (joan)

(2) Beheranzko azentua, adberbioak:

- *àitz (hagitz)
- *bài (bai)
- *bèin, bеіñ (behin)
- beiñ o bеіñ (behin edo behin)
- beiñ o bеste (behin edo beste)
- *dèus (deus)
- *èz (ez)

(3) Goranzko azentua, adberbioak:

- *bárt (bart)
- bart arrátsen (bart arratsean)
- *góiz (goiz)
- *máiz (maiz)
- *nóiz (noiz)
- *nón (non)
- *oán, uán, oáñ, uáñ (orain)
- *ór (hor)
- orrára (horra)

(4) Goranzko azentua, zenbatzaileak:

- *bát (bat)
- *bí (bi)
- bílik báten, bíti páten (bien arteko aukeran)
- *láu (lau)
- *bóst (bost)
- *séi (sei)

(5) Goranzko azentua, aditzak:

- *ín, i(n), itten / íña (egin)
- *yó, yò, yòtzen (jo)

Silababakarren artean beheranzko azentua daramatenak bi multzotan banatu ditugu: (1)n adberbioak ez direnak eta (2)n adberbioak. (1) multzoan, beheranzko azentua duen *òik* erakusle eta izenordainak zergatik duen azentu hori erraz azal daiteke: plurala da. *Mai* eta *nài* hitzen azentuaren azalpena, jatorrian bisilabadun izatea eta silababakar izatera pasatzean beheranzko azentua hartu izana izan daiteke. *Zái* (*zahagi*) sarrera azalpen honen kontraadibide da, hemen goranzkoa mantendu baitu. *Yòn* aditzari buruz ez dakigu ze azalpen eman (*yòn da*); ezaugarri hauek dituen kasu bakarra dugu (aditz silababakarra, beheranzko azentua duena). Beharbada, antzeko adibide gehiago lortuta, azalpenen bat eman ahalko zaio.

(2)n, beheranzko azentua paratu diegun adberbioak bildu ditugu eta (3)n, goranzko azentua duten adberbioak. Multzo bakoitzak azentu diferentea izatearen

azalpena honakoa da, gure ustez: (2) multzoko adberbioek ondoren *izan* aditza edo ez dute onartzen edo arraro egiten da (-*a* ezin zaie jarri, ezta (3)koei ere). *Àitz* adberbioak ez du ondoren *izan* aditza onartzen eta besteetan arraro egiten da. Beraz, adberbio hauek hiztegian zerrendatzean, bakarrik esanda duten azentuerarekin idatzi ditugu, beheranzkoarekin. (3) multzokoek, berriz, *izan* aditza atzetik onartzen dute eta, horrekin ahoskatzearen ondorioz, goranzko azentua hartzen dute. (2)koak bezala, bakarrik esanez gero, ordea, beheranzko azentuarekin ahoskatzen ditugu. Aldakortasun hau adierazteko markatu ditugu * ikurrarekin. Erantzuteke gelditzen zaiguna hau da: bakarrik esatean zergatik dute beheranzko azentua? Sintagma osoa hartzen dutelako?

(4) multzoan zenbatzaileak bildu ditugu. Hauek (3) multzoko adberbioak bezala-koak dira; ondoren *izan* aditza onartzen dute.

Aditzen azentuari buruz hurrengo atalean hitz eginen dugu zehatzago. Gainera, (5)en ikusten denez, adibide gutxi ditugu silababakarretan.

Hiztegia osatzen hasi ginenean baino argiago ikusten dugu orain silababakarren azentuera. Guztiek ez dute beti portaera bera eta azentu aldakorra dutela ohartu gi-nen. Hasieran zalantzak genituenez, * ikurra jartzea erabaki genuen, gero, multzo zabalagoa izatean, orain egin duguna egin ahal izateko; ondorioak atera. Honakoak dira ondorio nagusiak:

- Gehienetan, azentu finkoa dutenik ezin dugu esan.
- H&L 2008ren proposamena goranzko azentua daramaten hitzentzat baliagarrria da:

(9) Silababakarrak

- a. lúrr-bat, lúrr-au, lúrr-ori, lúrr-ora
- b. lurr-óntan, lur-txárra, lur-báten, lur-óntako, lur-báteko, lur-gorría, ur-garbía
- c. lúrr òitan ‘lur hauetan’, lúrr ònatan ‘lur onetan’

- Baino beheranzko azentuarekin jarri ditugun izen hauek beheranzko azen-tua hartzen dute (9a)n: *mái* (mahai), *nài* (nahi); *mái-bat*, *mái-au*; *nài-bat*, *nài-au*. *Ori* eta *ora*-rekin gauzak aldatzen dira: *mái-orí* / *mái-orí*, *mái-orá* / *mái-orá*, *nái-orí*, *nái-orá*. Oso zaila egiten zaigu azken hauen azentuera finkatzea. Hau gehiago argitzen saiatu gara izen eta adjektiboen hitz multzoa aztertzean, 5.2. puntuaren.
- Hiztegian azentua jartzeko erabili dugun irizpidearen arabera (ondoren *-a* edo *izan* aditza jarrita hartzen duten azentua), silababakar gehienek goranzko azentua dute eta beheranzko azentua duten hitzen artean, adberbioak dira nagusi.

4.2.2. Aditz jokatugabeen azentua

Hiztegian, aditz sarrerak honela eman ditugu: aditz-partizipioa, aditz-oina eta aditz-izena.

Aditz-forma hauek ez dute aditz guztietañ azentu eredu berbera. Batzuek aditz-partizipioa goranzko azentuarekin eta aditz-oina eta aditz-izena beheranzkoarekin

ematen dute (1), beste batzuek hiruretan gorazkoa (2) eta beste batzuek hiruretan beheranzkoia (3). (1) multzoa * ikurrarekin adierazi dugu, hiru formek ez dutelako azentu berbera mantentzen.¹¹

Hiru aditz-forma hauek hartzen duten azentuaren arabera, honako sailkapena dugu (hiztegiko *az* hizkiko aditzekin osatu dugu taula hau):

(1) Azentu aldakorra duten aditzak

- *áindu, àin, àintzen / áinddu (agindu)
- *áittu, ài, àitzen (aditu)
- *amíldu, amìl, amiltzen (amildu)
- *antzútu, antzù, antzùtzen (antzutu)
- *arkáldu, arkal, arkàltzen (arkaratu)
- *arrótu, arrò, arròtzen (harrotu)
- *artú, àr, artzèn (hartu)
- *asértu, asèr, asèrtzen (haserretu)
- *así, às / así, astèn (hasi)
- *asmátu, asmà, asmàtzen (asmatu)
- *atzéndu, atzèn, atzèntzen *zhr* (atzendu)
- *autsí, àus, austèn / autsìtzen (hautsi)
- *azí, àz, azìtzen (hazi)
- *azmártu, azmàr, azmàrtzen / auzmártu (hausnartu)

(2) Goranzko azentua duten aditzak

- abíxtu, abíx, abíxten (abisatu)
- aiétu, aié, aiéntzen / allétu (ailegatu)
- aiéntu, aién, aiéntzen (aienatu)
- akátu, aká, akátzen (akabatu)
- aldátu, aldá, aldátzen (aldatu)
- apróxtu, apróx, apróxten (aprobetxatu)
- apúntu, apún, apúntzen (apuntatu)
- arrápatu, arrápa, arrápatzen (harrapatu)
- artésitu, artési, artésitzen (artesitu)
- áttu, áttu, áttutzen (ahitu)

(3) Beheranzko azentua duten aditzak

- airàtu, airà, airàtzen (airatu)
- aizàtu, aizà, aizàtzen (haizatu)
- altxàtu, altxà, altxàtzen (altxatu)
- aòntu, aòn, aòntzen (agoantatu)
- atère, atè, atètzen (atera)
- àtzetu, àtze, àtzetzen (atzeratu)
- àurretú, àurre, àurretzén (aurreratu)

¹¹ Aditz-partizipioa azentu ezberdinak esaten denetan ere, azentu aldakortasuna dagoela adierazi dugu * ikurraren bidez: *gàlezi, gàlezzi, gàlezten / gálazi.

Beti betetzen den orokortasuna denik ezin esan, baina azentu eredu bakoitzerako joera bat nabaritu dugu:

- (1) multzoa bi ezaugarri hauek betetzen dituzten aditzek osatzen dute:
 - a. Oinarrian duten hitzek goranzko azentua izatea
 - b. Azentu hori oinarriaren azken silaban egotea, hau da, aditzaren atzizkia itsasten den silaban
- (2) multzoa bi ezaugarri hauek betetzen dituzten aditzek osatzen dute:
 - a. Oinarrian duten hitzek goranzko azentua izatea
 - b. Azentu hori oinarriaren azken silaban ez egotea

Badirudi azentuak *oroimena* duela. Izan ere, arau hau jatorrian hitz luzeagoak ziren kasuetan betetzen da: *aiétu* (eta ez *aiètu*), jatorrian *aiégatu* zelako, segur aski. (2)ko hitz asko horrelako adibideez osatua dago: *aiénatu* > *aiéntu*, *apróbetxatu* > *apróxtu*, *apún-tatu* > *apiúntu*... Salbuespen bat badago, ordea: *aldátu*, *aldá*, *aldáztzen*.

- (3) multzoa beheranzko azentua duten aditzek osatzen dute.
- Hiru multzo hauek identifikatu eta gaia sakonago aztertzean, ohar hauek egin ditzakegu:
 - (1) eta (3) multzoko aditz-izenak beheranzko azentuarekin paratu ditugu (*àintzen*, *airàtzten*) baina, galdegai-gunean egon edo ez, azentuera aldatzen zaiela ohartu gara:
 - a. Galdegaia denean, beheranzko azentuarekin agertzen da: *àintzen dút / beti àintzen ái za; airàtzten da / abiona airàtzten ái da.*
 - b. Esaldi markatugabea denean, goranzko azentua izaten du: *nik àintzen dut; txoría àixa airàtzten da.*
 - (3) multzoko partizipioarekin ere gauza bera gertatzen da (*airàtu*):
 - a. Galdegaia denean, beheranzko azentuarekin agertzen da: *txoría airàtu (in) da.*
 - b. Esaldi markatugabea bada, goranzko azentuarekin: *txoría airàtu da.*
- Aditz-oinarekin gertatzen dena argitu gabe gelditzen zaigu: iruditzen zaigu normalean, hiztegian markatu bezala daramatela azentua baina testuinguruaren arabera aldatzen direla badakigu.
- (2) multzoko aditzek ez dute beheranzko azentua hartzen.

Arau konplikatu hauek denak sinpletzen dituen arau orokorrako bat dagoela iruditzen zaigu, baina ez dugu aurkitu.

4.2.3. *Adberbioen azentua*

Orohar, adberbioak izenak eta adjektiboak bezala azentuatzen dira. Hau da, adberbioetan ere, ohiko eredua azentua bigarren silaban eta goranzkoa edukitzea da: *arrástan*, *aspáldi*, *bakárra*, *berándu*, *bestéla*, *betí*, *bidénabar*, *etzímu*, *gargéro*...

Lehen silaban azentuatutakoak ere badira: *bárna / bárrena, bádden, bérta, búlken / búlkan, gábe, géio, géro, gértu, gútxi*. Batzuk lehen silaba galdu dutenak dira eta, jatorriz, seguraski azentua bigarren silaban zutenak: *áuro / áudo / abúdo, béra, bétta, gótti, érki*.

Beheranzko azentua dutenak ere badira. Hauen kasuan ere, azentua jartzeko beste hitzekin erabilitako irizpide berbera erabili da: *izan* jartza (-a ezin zaie jarri adberbioei). Silababakarretan gertatzen den bezala, hitz batzuek beheranzko azentua dute bakarrik esatean eta goranzkoa -a edo *izan* aditza jartzean. Aldakortasun hau adierazteko * ikurra jarri zaie sarreretan. Adibidez:

— *atzo

Atzo zen bazkaria. Noiz? Atzo.

Beste batzuek beheranzko azentua dute beti. Horietako batzuk ondoren *izan* aditza jarri ezin zaien adberbioak dira (*arrunt, iñòiz, iñòn...*). Horrelakoetan, askok beheranzko azentua dute.¹²

- (1) Azentu aldakorra duten adberbioak (hiztegian * ikurrarekin markatutakoak): *biár, béis, beréx, burúz, emén...*
- (2) Beheranzko azentua duten adberbioak: *arrunt, bezela, bittarten, debálde, dexente, erdizka, erénu, gáñekon, ixtante(n), iñòiz, iñòn, iñor*¹³...

Orain arte aipatutako adberbioen artean, eratorpen bidez osatutakoak badira. Adberbioetan ere, eratorpen atzizkiek izen eta adjektiboetan sortzen duten efektu bera sortzen dute: azentua oinarriak daraman silaban mantentzeko joera dago eta batzuek oinarriaren azentu mota (goranzkoa edo beheranzkoa) mantentzen dute. Beste batzuek beheranzko azentua eransten dute. Jarraian, eratorpen atzizki batzuek adberbioen azentueran duten eragina azalduko dugu:

-era: beheranzko azentua jartzen du.

- *aráu > arábera*

-ka: HIPOTESIA: oinarriaren azken silaba bada azentua daramana, beheranzko azentua jartzen dio -ka atzizkiak. Bestela, oinarriak bere azentua mantentzen du.

- *gáin, erdí, irául(i), ixil > gáinka, erdizka, iraulka, ixilká*
- *arrástan, boláda, dardári, gótti, záunka > arrástaka, boládaka, dardárika, góttikoka, záunkaka*

-ki: oinarriak duen azentua mantentzen du.¹⁴

- *abil, gáitz, goxó, ón > abilki, gáizki, goxóki, óngi*
- Beheranzko azentua duen oinarriari itsasten zaion adibiderik ez dugu topatu.

¹² Hemengo adibideetan ez ditugu silababakarrak sartuko, horietaz gorago hitz egin baitugu 4.2.1. puntuuan.

¹³ *Arrunt, iñòiz, iñòn, iñor* ere * ikurra daramate hiztegian, aldakortasuna dutelako kasu hauetan: *arrunt* aldaerarekin batera *arrúnten* erabiltzen da eta *iñòiz, iñòn, iñor* galderetan erabiltzen dira maiz eta goranzko azentua har dezakete.

¹⁴ Izenak sortzen dituen -ki atzizkiak, aldiz, beheranzko azentua jartzen die hitzei: *odól + -ki > odòlki, zerrí + -ki > zerriki...*

-(ra)ko: oinarriak duen azentua mantentzen du.

- *betí, biár, etzí, ostéun > betíko, biárko, etzíko, ostéuneko*
- *debálde, erènu, ixtànte > debáldeko, erènuko, ixtànteko*

-gi: beheranzko azentua jartzen du.

- *aundi, bétti, gazté, gótti, ezkér > aundi, bétigi, gaztègi, góttigi, ezkerregi*

-(i)tti: goranzko azentua mantentzen du (ezin ziur jakin, dena den, atzizkia ihar-tua baitago).

- *bé, gói > bétti, gótti*

-ro: HIPOTESIA: oinarriaren azken silaba bada azentua daramana, beheranzko azentua jartzen dio -ro atzizkiak. Bestela, oinarriak bere azentua mantentzen du.

- *aldí, asté, eún, illáete, udá, urté > aldiro, astero, eúnero, udaro, urtero*
- *Amábirjiñak, illábete > Amábirjíñero, illábetero*

Oinarriak azentua azken silaban eduki ez arren, beheranzko azentua badu, -ro itsatsita ere hala mantentzen du:

- *Èurrak, udázken > Èurrirro, udázkenéro*

Udàberri hitzarekin gertatzen dena berezia da, ikusten denez, bi azentu daramatzalako (hitz elkartuek bezala): *udàberri* > *udàberriro*. Baina *udazkenarekin* gertatzen denaren pareko da, *udázken-ek* azentu bakarra izan arren, birekin gelditzen baita azke-nean: *udázkenéro*.

-tik: oinarriak duen azentua mantentzen du.

- *atzó, betí, biár > atzótik, betítik, biártik*
- *afalondo, erènu > afalondótik, erènutik*

-xio (-xeago): oinarriak duen azentua mantentzen du, baina beheranzko azentua duen oinarriarekin -xio berak hartzen du goranzko azentua: -xío.¹⁵

- *berándu, bétti, gótti, ondó > beránduxio, béttxio, góttixio, ondóxio*
- *màisu, ijito > màisuxio, ijitoxio*

-xko: beheranzko azentua jartzen du.

- *berándu, bétti, gótti > berànduskó, béttxko, góttixko*

Hitz elkarketa bidez osatutako adberbioek, beste hitz elkartuetan gertatzen de-naren kontra, beheranzko azentua dute maiz (ikus hitz elkarketei buruz esandakoa, 6. atalean):

- *afalondó, afalaurré, bittáarten, festáurre, gosàlaurré, gainbèra*
- *bixì-bixí (bixí), bizi-bizí (bizi), etsì-etsín*
- *berè gisá, burùz betti, dèusé(z)*
- 1. osagaiak ez darama beti azentua: *beiñ o bëiñ, beiñ o bëste, emen bértañ*

¹⁵ Honek gure hipotesietako bat oroitarazten du: beheranzko azentua daraman silabatik bi eskuine-ragoko silabak goranzko azentua «eskatzten» du.

4.2.4. Juntagailuen azentua

Juntagailu gutxi bildu ditugu orokortasunak atera ahal izateko. Nabaritu duguna batzuek azenturik gabeak izatea da. Hauek dira hiztegian zerrendatu ditugunak, azentuaren arabera sailkatuak:

- Azentudunak goranzko azentuarekin: *aléia, bénpe(n), bénpeñen*
- Azentudunak beheranzko azentuarekin: *àle, bàizikan, gànера, nàiz*
- Azentu gabeak: *biño / miño, (e)ta, (ed)o*

4.2.5. Pertsona eta herri izenen azentua

Azterketa sakona egin ez badugu ere, hemen ere, beste hitzetan aurkitu ditugun eredu desberdinak daude. Hara hemen adibide batzuk, herri izenak oinarri hartuta eta Hualderen sailkapen eredua erabilita:

- *Klase I* [+2, g] (azentua bigarren silaban eta goranzkoa dutenak): *Arántza, Berá (zhr), Donósti, Errénteri, Ittiún (Ituren), Saldís*
- *Klase II* [+1, gl]: *Gáintza, Léítza, Yántzi (Igantzi)*
- *Klase III* [+2, b]: *Aràno, Beràstegi, Beùte (Beruete), Ernàni, Goizùta, Zubìta*
- *Klase IV* [+1, b]: *Bèra (gzt)*

Pertsona izenen kasuan ere, lau klaseetako izenak aurki ditzakegu. Hala ere, beheranzko azentua dutenak nagusi dira:

- *Klase I* [+2, g]: *Axíer, Fermín, Fidél, Miél, Olàtz, Oxéntonio, Tomás, Joxé*
- *Klase II* [+1, gl]: *Juán, Jón*
- *Klase III* [+2, b]: *Aitziber, Amàia, Andòni, Enèko, Enèritz, Fernàndo, Iñigo, Itsaso, Maiàlen, Màri, Naiára, Oihàna, Saïda, Yosèba*
- *Klase IV* [+1, b]: *Gòrka, Yòne, Yòsu, Làxaro, Mikel, Nòra, Pàblo, Ròsa, Ùrtzi*

Hualde eta Lujanbioren artikuluan (2008: 345) *Klase I*-eko *Fermín, Fidél* eta *Olàtz* beheranzko azentuarekin daude. Hemen goranzkoa jarri diet, hiztegian erabili dugun irizpidea aplikatuta, ondoren *da* jarrita, alegia, goranzko azentua hartzen dutelako.

Atal honekin bukatzeko, azentuagatik bereizten diren izen arrunt eta propioen inguruau mintzatu nahi dugu. Hona hemen aurkitutako pareak edo hirukoak, hiztegian bildu bezala:

béra (hura, bera) izord. 1 el, ella, élo 2 izord. el, lo mismo, la misma
 berá (bera) adj. blando
 Berá zhr, Bèra gzt (Bera) iz. Vera de Bidasoa

erróta (errota) iz. molino
 Erròta iz. pertsona izengoitia

màiu gzt, màllu zhr (mailu) iz. martillo
 Máio iz. etxe izena
 Màio iz. pertsona izengoitia

roéri (drogería) iz. drogería
 Roëri iz. pertsona izengoitia

txorí (txori) iz. pájaro
Txòri iz. pertsona izengoitia

zabál (zabal) adj. ancho, -a
Zabàla iz. abizena

Hitz batzuek berez dute beheranzko azentua (*tàlo*) eta, izen propioa denean ere, hala mantentzen dute (*Tàlo*). Salbuespen bezala, adibide hau aipatu behar: *tximista* = *Tximista*.

Salbuespenak salbuespen, arau orokor bat badagoela dirudi: izen arruntak goranzko azentua du, pertsona izenak beheranzkoa. «Plural accent rule» delakoaren antzekoa formulatu dezakegu hemen ere:¹⁶

Goranzko azentua → beheranzko azentua pertsona izenetan

J.J. Xubirirekin izandako solasaldi batean, arau hau baiezttatzeko beste adibide bat eman zidan: baserri izenak eta baserri horretako pertsona izenak azentuaz bereizten dira. Hemen ere, pertsona izena da beheranzko azentua daramana: *Alkáso / Alkàso, Untxári / Untxári, Sarrán / Sarràn, Domíña / Domìña...*

4.2.6. Azentuak mugagabe eta pluralean

Orain arteko lanetan ez da adierazi Goizuetan mugagabea nola esaten den. Azttertu dugunaren arabera, mugagabea singulararekin doa; hau da, biek goranzko azentua dute. Pluralarengandik azentuarekin bereizten dira, esan dugunez, pluralak beheranzkoa baitu (lau silabatik beherako oinarridun hitzetan). Hona hemen adibide batzuk:

— Mugagabea:

- *Edózin itxétan*
- *Hiru gizónakin kúsi dut* (ezagutzen ez ditudan hiru gizonekin. Gaztelera, *la he visto con tres hombres*)
- *Hiru gizónan ahòtsak áittu ttut* (ahots ezezagunak dira. Gaztelera, *he oido la voz de tres hombres*)

— Plurala:

- *Hiru gizòn kúsi ttut*
- *Hiru gizònakin kúsi dut* (hiru gizon horiekin. Gaztelera, *la he visto con los tres hombres*)
- *Hiru gizònán ahòtsak áittu ttut* (gizon horien ahotsak dira. Gaztelera, *he oido la voz de los tres hombres*)

¹⁶ Jatorrizko araua (HL&T 2008: 5): Accent 1 → Accent 2 in plural (condition: if stem has three or fewer syllables)

4.2.7. Beheranzko azentua duten hitzen azentuera galderetan

Galderetan doinuak ñabardura asko gehitzen ditu. Hemen galdera neutroetan erabiltzen den azentuak beheranzko azentua duten hitzengän sortzen duten eragina azaltzera mugatuko gara.

Galdegaia galderaren 1. elementu gisa agertzen denetan, galderak berez du doinu bat eta goitik beherakoa da.

Beheranzko azentua duten hitzkin mota honetako galderak egiten ditugunean, silaba azentudunek goranzko azentua hartzen dute, galderetako 1. elementu gisa agertzen badira.

- *Klase III [+2, b]: eskòla, basèrri, alàbak* (pl.)
- *Klase IV [+1, b]: bàso* ('edalontzi'), *àrima, kàfe, fàbrika, àmak* (pl.), *lèngusu*
- *Klase IIIko* hitzkin galderak: *Eskòlara al dio? Basérrira al dio? Basérrikoa al da?*
- *Klase IVko* hitzkin galderak: *Básoa nahi al tzo? Árimik ba al do horrek? Káfeik na al tzo? Léngusua al da?*

Klase IIIko adibideak beheranzko azentuarekin esatea ere posible da: *Eskòlara al dio?* Azentua 2. silaban izatean, galderaren azentu arau hori hain hertsiki betar behar ez izatearen ondorio izan daiteke gertaera hori.

Adibideetan ez ditugu sartu pluralezko formak. Izan ere, ez zaigu erraz egi-ten pluralarekin zer gertatzen den jakitea. Hala ere, gure ustez gertatzen dena azalduko dugu: galderetan singularra eta plurala bereizteko moduan ahoska dai-tezke edo berdin ahoska daitezke. «Bereizteko moduan» esatean, esan nahi du-guna da pluralaren beheranzko doinua igotzen dela, baina ez singularra igotzen den adina. Oso differentzia ttikia bada ere, singularrak goragoko doinua hartzen du. Hala ere, goranzko azentuarekin adieraziko genuke plurala ere, ez beheranzkoarekin: *Ámak al dia horiek? Ámak kusi al do? Alàbak torri al zkio? Alàbak san al dio?*

4.2.8. H&L 2008ko adibideak osatuz

Artikulu honetan, oinarri hirusilabaduneko euskal jatorriko hitzen artean, *Klase IVko* adibide gutxi eman genituen (H&L 2008: 346):

(5) Euskal jatorrizko hirusilabadunak

Klase I: alába, anái(a), amóna, arréba, izéba, itsáso, itsúsi, ipúrdi, izérdi, arnás, astíar ('astigar'), ittúrri, arrántza (astoarena), beláso (< belar + soro), asérre, abé(ra)ts (< Lat. habere + -ats), neskáme, ostégun, ostiel ('ostiral'), txingúrri, giltxúrdin

Klase II: hálako, nóloko

Klase III: arráno, arràntza (arrantza-leena), arràutza ('arraultze'), intxàur, basèrri, baxkàri, belàrri, burrùntzi, motiko, ollàsko, illàrgi

Klase IV: lèngusu

*Klase IV*ko zerrenda osatzeko, adibide batzuk ekarri ditugu, aditzak gehienak: *bàzkari* zhr (*bazkàri* gzt), *bàzkaldú* zhr (*bazkàldu* gzt), *àurretu*, *àtzetu*, *zìpatu* / *zìputu*.

*Klase II*rako hauek topatu ditugu: *góttiko*, *béttiko*, *úmetu*.

3. silaban azentuatzen den klaserik ez genuen eman, adibiderik topatu ez genuelako. Orain ere berdin segitzen dugu, eredu hori posible dela iradokitzen diguten hitz hauek bildu arren: *astelén*, *ùrrengó*, *battuzté*, *lur onékin* (azken adibide honen antzezoak asko daude, beste silababakarrekin osatutakoak batetik, eta bestetik, soziatiboaren ordez beste deklinabide atzizkiak erabiliz).

Oinarri lausilabadunetan, euskal jatorriko nahiz maileguetako *Klase II* eta *IV* adibiderik gabe gelditu zitzaitik (H&L 2008: 347):

(7) Euskal jatorriko lausilabadunak

Klase Ia: barátzuri ('baratxuri'), basérritar¹⁷, bertsóları, emákume, nekázari, txistúlari,

Klase II: --

Klase III: Elizondo

Klase IV: --

(8) Mailegu lausilabadunak (eta luzeagoak)

Klase Ia:

Zaharrak: alkándora, errégina, anímali

Berriak: entsálada, Cocá-Cola, sozialismo, kapitalista, kalímotxo, demónio, inóxente, abrélatas

Klase II: --

Klase III: apòstolu

Klase IV: --

Klase II osatzeko, honako hitz zerrenda ekarri dugu, gehienak hitz elkartu edo eratorri izan arren, hitz eredu hau badagoela adierazteko: *yéndetasuna* zhr, *tzútendemon* zhr (<*duzuten denboran*>), *zérrengatik*, *yásotzeko*, *konturatu*.

Klase IV osatzeko ez dugu lau silabatako hitzik aurkitu, baina lau silaba eta auurrena beheranzko azentuarekin esatea posible dela ikusteko, hara adibide batzuk: *mòtongatik*, *kòtxetako*, *lèngusukin...* Alegia, 1. silaba beheranzkoa duen hitzari deklinabide atzizkiak gehituta horrelako azentu eredu entzun dezakegu, baina ez dira lau silabatako hitzak bere horretan.

4.3. Egiteke dagoena

Goizuetako azentu araei buruzko atal honetan arau batzuen berri eman dugu. Sistemaren konplexutasuna arauetara ekarriz sinpletu nahi izan dugu, baina aldiro galdeku diogu gure buruari arauek sistemaren izaera ongi ordezkatzen ote zuten. Segur aski, gauza askok ihes egin digute. Konturatu garenen artean, egiteke daudenak hemen azaltzen ditugu.

¹⁷ Baita *basérritar* ere.

Aldakortasunean dauden hitzen zerrenda osatu eta aldakortasunaren zergatia ikertza (zein da berriagoa? Zeinetan gertatzen da aldaketa?). Aldakortasuna, bi modutan ulertuta:

- Ondoren *-a* edo *izan* aditza jarrita goranzko azentua hartzen duten hitzak.
- Testuinguru berean, hiztunaren arabera modu batera edo bestera esan daitezkeen hitzak (*Berá / Bèra, bàzkari / bazkàri, bàzkaldú / bazkàldu, létxua / letxùa, zìntzatu / zintzàtu, pùre / purè...*).

Azentu patroia. Azentu eredu batzuk zerrendatu ditugu (H&L 2008), baina hauek dira denak? Besterik egon daiteke, 3. silaban azentuatutakoak adibidez, *asteléna* hitzak erakusten digun bezala (*astélena* ere esaten da). 3. silaban azentua duen beste hitzik ez dugu topatu, ordea (ikus 4.2.8.). Oraingoz, ezin jakin horrelako azentu patroirik baden.

Egindako grabazioetan lantzeko material ugari dago. Elkarrizketa guztietaan azentuak markatu beharko lirateke eta sakonago aztertu.

Ekarpen berrien atalean, hainbat hizkuntza elementuren azentu arauez informazioa bildu eta aztertu dugu: silababakar, aditz jokatu, adberbio, juntagailu, pertsona eta herri izenen azentuera... Informazioa zabaltzearekin batera, arau batzuk argitu ditugu eta baita, galdera berriak ireki ere.

Bukatzeko, argitu gabe gelditzen da zergatik «Plural accent rule» ez den aplikatzeten erroa hiru silaba baino gehiagokoa duten hitzetan (HL&T 2008: 5. orriko 6. oharrean gauza bera esaten da):

The domain of stress assignment is the stem. This can be concluded from the fact that all words with monosyllabic stems have initial prominence. *An interesting question, which we leave for future research, is why the Plural Accent Rule does not apply to words whose stem has more than three syllables.* We note that in some Gipuzkoan Basque dialects a singular/plural accentual contrast obtains in an even more restricted manner: only in words with mono- or bisyllabic stems. (Etzana nirea da)

5. Goizuetako azentuaren ezaugarri fisikoak

5.1. Orain arte esan dena

Zuzenean Goizuetako azentueraz hitz egin duten lanak gutxi direla esan dugu. Goizuetako azentuaren ezaugarri fisikoei buruzkoak ez dira gehiegi eta hona bildu ditugu, puntu garrantzitsuenak laburtuz:

- Zubiri, J.J. 2000. «Arano eta Goizuetako hizkera» in Zuazo, K. (arg.) *Dialektologia gaiak*. Gasteiz: Arabako Foru Aldundia.
- Hualde, J.J. 2007. «Historical convergence and divergence in Basque accentuation». In: Tomas Riad eta Carlos Gussenhoven (arg.). *Tones and tunes: Typological studies in word and sentence prosody*. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Hualde, J.I., Lujanbio O. eta Torreira, F. 2008. «Lexical tone and stress in Goizueta Basque». *Journal of the International Phonetic Association* 38 (1): 1-24.

5.1.1. Zubiriren (2000) deskribapena

Zubiriren artikuluan, Goizuetako azentuaren inguruau esandakoak biltzen direla esan dugu. 4.1.1. atalean, Goizuetako azentu araei buruz beste adituek esandakoak eta Zubirik bildutakoak azaldu ditugu, eta hemen Goizuetako azentuaren ezaugarri fisikoekin gauza bera eginen dugu. Beste adituek esandakoarekin hasiz, honakoa da hortik atera dugun ezaugarria:

Bokal azentudunak intentsitate gehiago eta iraupen luzeagoa du. Fenomeno honen ondorio bezala azaltzen ditu Mitxelenak inguru honetan ohikoak diren hots galerak eta sinkopak (batetik, Irun, Hondarrabia eta Bortzirieta ari da Mitxelena, eta Basaburua Ttipiaz eta Ultzamaz, bestetik, 1977: 389-391).¹⁸ Antzeko baieztapenak egiten ditu *A note on Old labourdin accentuation* artikuluan ere, 4. azentu tipoaz ari denean (1972: 115).

Goizuetako azentuaren ezaugarri fisikoei buruz Zubirik berak esandakoak hauek dira:

Musikalitatea. «Gaminderen hipotesiaren alde egoteko beste zio garrantzitsua herri bateko eta besteko hizkerek duten tonu, doinu, melodia edo musicalitatea dateke: goizuetarrok hitz egitekoan *kantatu* egiten omen dugu (bai gipuzkoarentzat eta baita aranoarentzat ere), baina goizuetarrontzat *kantatzen* dutenak Mallerreka eta Bortziriakoak dira» (Zubiri 2000: 93-94, Goizueta eta Aranoko hizkeren azentuera difrenteak dela adierazteko azalpena).

Azentu bigarrenkaria. Bi azentu mota dituela Goizuetako hizkerak dio Zubirik; «izen guztiak azkeneko silaban azentu bigarrenkaria hartzen dutela, batez ere mugatzaileren bat edo deklinabide atzikiren bat eransten zaienean (cf. *gizónakin, bildótsari, belárritik...*)» (Zubiri 2000: 97).

Bokal luzeak. Zubiriren arabera, azentu bigarrenkari hau, desberdina da izen motaren arabera: batetik, bukaera kontsonantedunak eta bukaera bokaldunak (baina azentua azken silaban ez dutenak bakarrik) multzokatzen ditu (*gizón, itsáso*) eta, bestetik, bokalez bukatu eta azentu nagusia bokal horretan daramatenak (*asté*). Izen mota hauetan, bokal luzeak agertzen direla esaten du. 1. multzoko izenetan, pluraleko forma luzatzen da (*gizó:nak*) eta 2. multzokoetan, singularreko forma (*asté:k*) (Zubiri 2000: 97).

Mugagabea eta mugatua bereizteko ere (2. multzoko izenetan), bokal luzeak baligarri direla dio Zubirik.

¹⁸ Ildo beretik doa H&L (2008: 342)ko aipua ere: Mitxelena (1972) ohartu zen bezala, Nafarroako eskualde honetan, Bizkai-Gipuzkoetako hizkeretan ez bezala, silaba azentudun eta azentugabeen arteko diferentzia fonetikoak handiak dira. Silaba azentuduna besteari baino askoz luzeagoa eta intentsoagoa da. Silaba azentugabea askotan oso laburrak da. Diakronian, horren eragina silaba azentugabeen galeran ikusten da: *txokolite* (<*txokolate*>), *pátu* (<*paratu*>), *zártik* (<*zergatik*>), etab.

5.1.2. Hualderen (2007) deskribapena

Hualderen artikulu honen arabera, Goizuetako azentuerak bi ezaugarri ditu:

Singularraren eta pluralaren arteko doinu differentzia. Hitz singularrean edo pluralen esan, doinu diferentea du: singularrean, azentuatutako silabaren ondoren tonu beherakada heldu da. Pluralean berriz, beherakada ez da hain nabaria, hitzaren azken silaban tonu gorakada dagoelako. Hau azaltzeko honakoa dio (Hualde 2007: 14):

A possible analysis of these facts would be to postulate that the accent of the stem is circumflex (H^*L) in the singular and acute (H^*) in the plural, which has another accent on the suffix.

Hitza esaldi bukaeran egotean, singularrak eta pluralak duten doinu differentzia. Hitza esaldiaren bukaeran baldin badago, azken silabak bigarren tontor bat du, lehena baino ttikiagoa. Pluralean, berriz, tontor nagusia azken silabakoa dela dio. Hitzaren eta atzizkiaren azentua silaba berean baldin badago, aldiz (*mendi-ak > mendik*), silaba honek singularrean, gailurraren ondoren, beherakada erakusten du eta pluralak ez. Ondorio nagusia hau da: singularrean tontor bat eta azentu bat dago (H^*L) eta pluralen bi tontor eta bi azentu (H^*H^*) (Hualde 2007: 15).

Artikulu honen ondoren egindako azterketek fenomeno hau hobeki ulertu eta modu sakonagoan ikusten lagundu digute, jarraian azaltzen den artikuluan bertan agertzen den bezala.

5.1.3. Hualde, Lujanbio eta Torreira (2008)

Artikulu hau da Goizuetako azentuaren ezaugarri fisikoak gehien landu dituena. Hizkera honen azentuaren intentsitatea, doinua eta iraupena aztertzen dira bertan.

Egile hauen arabera, Goizuetako azentuak bi bereizgarri ditu, gainerako azentueratik ezberdin egiten duena. Batetik, bi azentu mota ditu: Azentu 1 (akutua edo goranzkoa) eta Azentu 2 (grabea edo beheranzkoa). Azentu 1 markatugabea da eta ` ikurrarekin adierazten da eta Azentu 2 markatua da eta ` azentuarekin adierazten da. Eta bestetik, intentsitateak eta iraupenak sortzen duten bereizkuntza ere badago: 1. edo 2. silaba izan daitezke indar gehien duten silabak eta beraz, bi hauek batean azentua daitezke hizkera honetako hitzak.

Azentu mota bat edo bestea agertzea, hitzaren arabera eta morfologiarengan izaten da. Beraz, azentuak bereizkuntza lexikoa eta morfologikoa egiten du. Hau da, bereizkuntza lexikoari dagokionez, hitz batzuek berez dute goranzko (*alába*) edo beheranzko (*belàrria*) azentua. Bereizkuntza morfologikoari dagokionez, adibide hau emango dugu: hiru silaba edo gutxiagoko erroa duten hitz batzuetan, singularrak eta mugagabeak goranzko azentua izan arren, pluralak beheranzkoa hartzen du (*alàbak*).

Hitzak 1. edo 2. silaban azentuatu ahal izateaz gain, bi silaba hauetan bi azentu motak ager daitezke: *átta, màillu, alába, belàrrí*.

Intentsitatea eta azentu mota ikertzeko egindako grabaketa batzuk aztertu eta hauetatik ateratako ondorioak azaltzen dira artikulu honetan. Grabaketak Goizuetako hiru hiztun gazteri egindakoak dira eta hirurek ahoskatutako esaldien intentsitate, iraupen eta doinu differentzia eta antzekotasunak neurtu ziren. Ondorio nagusietako bat, beheranzko azentua duten hitzek bukaeran duten gorakada (hitza

esaldi bukaeran dagoenean, aipamen forma¹⁹ barne) esaldi mailako prosodiak eragin-dakoa dela da, eta ez hitzak berez duena. Suedieran bezala, gorakada hau galdegairekin lotua dago (HL&T 2008:15). Beste ondorio bat, azentu mota baten eta bestearren arteko aldea, azentua daraman silabaren doinu diferenteek sortua dela da (HL&T 2008: 20).

Beraz, Hualderen 2007ko artikulutik honetara Goizuetako azentuera ulertzeko modua aldatu egin dela esan dezakegu. Aldaketa nagusia honetan datza: orain goranzko eta beheranzko azentuak daudela esanez esplikatzen dira singular eta pluralaren arteko aldeak.

5.2. Egiteke dagoena

Lan honetan ez dugu Goizuetako azentuaren ezaugarri fisikoez azterketarik egin. Beraz, egiteke daudenak zerrendatzera mugatu gara atal honetan.

Singularraren eta pluralaren arteko bereizketa Klase III eta IV-ko hitzetan: bi artikulutan aipatu izan da gaia:

- Hualde eta Lujanbio (2008: 343). Mugagabea eta singularrean hitzak beheranzko azentua badu (*Klase III eta IV*), singularra eta plurala azentuaz desberdintzen dira? Hipotesi bat da hiztun batzuek pluralean doinu baxuagoa ematen diotela silaba azentudunari. Hiztun batzuek diogu, beste batzuek ez dutelako differentzia hori egiten (lan hau idazten ari dena, adibidez). Azken hauen arabera, honako adibide hauek ditugu:

belàrria (sg) / belàrrik (pl)
belàrriri (sg) / belàrriri (pl)
bàsokin (sg) / bàsokin (pl)

- Hualde, Lujanbio eta Torreira (2008: 5): Hemen ere ohar bera egiten da:

Some speakers may be able to express the singular/plural contrast in words of classes C and D²⁰ by a greater lowering of the pitch in the plural, even though in both numbers there is a falling tonal contour over the stressed syllable. Establishing this requires further investigation.

Hau gazteek galdu duten bereizkuntza bat den argitzeke gelditzten da.

Esaldi mailako azentu prosodikoa: Goizuetako hizkeraren esaldi mailako prosodia edo intonazioa aztertu gabe dago. Hurrengo atalean hitz multzo batzuek hartzen duten azentuerari buruzko zertzelada batzuk eman dira, baina askotan zail egiten da bereiztea azentu bat esaldi mailako prosodiaren eraginezkoa den edo hitzarena den, berez. Konparaziora, ondorengoko adibidean, letra lodiz markatutako hitzen azentua intonazioarena dela uste dugu. Esaldi bukaerako gorakada intonazioarena dela adierazteko, bi kakotx erabili ditugu, bata bestearren jarraian (,,). 80 urteko Goizuetako emakume baten adibidea da hau.

¹⁹ Originalean *citation form*-etik itzulia.

²⁰ H&Lko terminologian *Klase III eta IV*.

Oan ya hori áttutzen ài **dá**,. Bèste hizkùntza. Guk itten dû **zeta**. Ta haiet berríz, ba, **esé**,.

6. Azentua hitz taldeetan

Orain arte, hitzak isolaturik esatean duten azentuerari buruz hitz egin dugu, nagusiki. Atal honetan, hitz taldeetan izenek dituzten aldaketei buruz hitz egindo dugu. Izen eta adjektiboen eta izen eta erakusleen arteko multzoen gainean arituko gara aurrena, aditz nagusi eta laguntzailearen artekoaz ondoren eta hitz elkartuez azkenik.

6.1. Izen + adjektibo

Hitz talde honetan, izenaren ezaugarrien arabera jokaera ezberdinak daude. Batek, izenaren silaba kopuruak eragina du eta, bestetik, izenaren azentu klaseak. Adjektiboen azentuak hitz motzeten du eragina. Azentuera ezberdinako adjektiboak paratu ditugu kasu guztietan, konbinazio desberdinak erakusteko. Aurrez barkamenak talde semantiko «xelebreengatik». Oinarri bisilabadunekin hasiko gara (adibideak H&L 2008tik hartu dira):

6.1.1. Oinarri bisilabadunak

Klase I [+2, g]: <i>gizón</i>	Izenak goranzko azentua galtzen du ondorengo adjektiboak goranzko azentua badu eta goranzkoa mantentzen du ondorengo adjektiboak beheranzkoa badu: <i>gizon ttikia</i> , <i>gizon aundía</i> , <i>gizón pikaróa</i> , <i>gizón euskàlduná</i> .
Klase II [+1, g]: <i>áma</i>	Azentua bere horretan mantentzen du; 1. silaban eta goranzkoa: <i>áma ttikia</i> , <i>áma aundía</i> , <i>áma pikaróa</i> , <i>áma euskàlduná</i> .
Klase III [+2, b]: --	
Klase IV [+1, b]: <i>málko</i>	Azentua bere horretan mantentzen du; 1. silaban eta beheranzkoa: <i>málko ttikia</i> , <i>málko aundía</i> , <i>málko pikaróa</i> , <i>málko euskàlduná</i> .

6.1.2. Oinarri hirusilabadunak

Klase I [+2, g]: <i>alába</i>	Azentua bere horretan mantentzen du; 2. silaban eta goranzkoa: <i>alába ttikia</i> , <i>alába aundía</i> , <i>alába pikaróa</i> , <i>alába euskàlduná</i> .
Klase II [+1, g]: <i>álako</i>	Azentua bere horretan mantentzen du; 1. silaban eta goranzkoa: <i>álako ttikia</i> , <i>álako aundía</i> , <i>álako pikaróa</i> , <i>álako euskàlduná</i> .
Klase III [+2, b]: <i>arráno</i>	Azentua bere horretan mantentzen du; 2. silaban eta beheranzkoa: <i>arráno ttikia</i> , <i>arráno aundía</i> , <i>arráno pikaróa</i> , <i>arráno euskàlduná</i> .
Klase IV [+1, b]: <i>lèngusu</i>	Azentua bere horretan mantentzen du; 1. silaban eta beheranzkoa: <i>lèngusu ttikia</i> , <i>lèngusu aundía</i> , <i>lèngusu pikaróa</i> , <i>lèngusu euskàlduná</i> .

6.1.3. Oinarri lausilabadunak

Klase Ia [+2, g]: <i>barátzuri</i>	Azentua bere horretan mantentzen du; 2. silaban eta goranzko: <i>barátzuri ttíkia, barátzuri aundía, barátzuri píkarúa, barátzuri euskàlduná</i> .
Klase II [+1, g]: --	
Klase III [+2, b]: <i>Elizondo</i>	Azentua bere horretan mantentzen du; 2. silaban eta beheranzko: <i>Elizondo ttíkia, Elizondo aundía, Elizondo píkarúa, Elizondo euskàlduná</i> .
Klase IV [+1, b]: --	

Hemen zerrendatutako ikusita, ondorio hauek atera ditugu:

- Adjektiboaren azentuzko ezaugarriek ez dute eraginik bi silabatik gorako ize- netan, orohar. Salbuespen batekin: oinarri hirusilabadunetako *Klase III*n ize- nak goranzko azentua ere har dezake adjektiboak beheranzko azentua badu: *arráno píkaroa, arráno euskàlduná*.
- Oinarri bisilabadunetan, *Klase I*ko izenetan bakarrik eragiten dute adjektibo- ren azentu ezaugarriek, modu honetan: izenari goranzko azentua kentzen zaio adjektiboak goranzko azentua badu eta goranzko mantentzen du, adjektiboak beheranzko azentua badu: *gizon ttíkia, gizon aundía, gizón píkarúa, gizón euskàlduná* (H&L 2008: 348, silababakarretan 9b-ko adibideei buruz esaten denaren antzekoa gertatzen da). *Gizon píkarúa, gizon euskàlduná* bezalako adibideak ere badaude.
- Oinarri bisilabadunetako *Klase IV*n ere aldakortasuna nabaritu dugu: *malko píkarúa, malko euskàlduná* adibideez gain, *málko píkarúa* eta *málko euskàlduná* bezalako azentua dutenak entzun daitezke (berriz barkamena adibideengatik...) edo baita, beheranzko azentua mantendu duten adibideak ere: *málko píkarúa* eta *málko euskàlduná*.

6.1.4. Silababakarrak

Bi silaba edo gutxiago dituzten izenetan gauza konplikatu egiten da. Dagoeneko esana dugu silababakarren azentua aldakorra dela ondoren jartzen zaisonaren arabera. Hemen hori berretsi egiten dugu. Azentu aldakorra izan arren, hiztegian hitzak ze- rendatzeko erabilitako irizpidearen arabera (ondoren *-a* edo *izan* aditza jartzea), sila- babakar batzuek goranzko azentua dute eta beheranzkoa beste batzuek.

- Beheranzko azentua dutenak: *mái* ('mahai'), *nái* ('nahi').
- Goranzko azentua dutenak: *bóz* ('ahots'), *lír* ('lur'), *mé* ('mehe'), *pútz* ('putz').

Hauen kasuan ere, ondoren goranzko azentua edo beheranzko adjektiboa duena jartzea ez da berdin. Horrelako adibideak dira posible, konbinazio bakoitzean:

‘ azentua duen silababakarra + adj.	‘ azentua duen silababakarra + adj.
mái aundía, mài ttíkia mai aundía, mai ttíkia	pùtz aundía, pùtz ttíkia putz aundía, putz ttíkia
mái píkarúa, mái euskàlduná mai píkarúa, mai euskàlduná	pútz píkarúa, pútz euskàlduná putz píkarúa, putz euskàlduná

Bat edo beste zeren arabera erabiltzen den ezin esan. Baino argi dagoena hau da:

- Silababakarrak goranzko azentua edo beheranzkoa izan, ondoren adjektiboa jarrita jokaera berbera du.
- Konbinazio batzuk posible dira eta beste batzuk ez. Adibidez, hau ezinezkoa da: silababakarra + ` azentua duen adj. > ` azentua duen silababakarra (*mái aundía, pútz ttíkia*).
- Silababakarra + ` azentua duen adj. > ` azentua duen silababakarra konbina-zioa ez dela posible ere esan daiteke, baina horretarako, beheranzko azentua eta azenturik ez edukitzea zer diren ongi bereizi behar dira, bien arteko muga belarri hutsez ezartzea zaila baita (Praat programaren bidez baten eta bestearen arteko alderaketak eginez, adibidez).

Hemen zerrendatutako kontuan hartuta, ondorio gisa hau esan dezakegu:

- Goranzko azentua duten adjektiboekin (*aundí, ttíki*) silababakar guztiak behe-ranzko azentua hartzen dute edo azenturik gabe gelditzen dira.
- Beheranzko azentua duten adjektiboekin (*pikaró, euskaldun*), silababakar guz-tiek goranzko azentua hartzen dute edo azenturik gabe gelditzen dira.
- Jatorrian goranzko edo beheranzko azentua izan, jokaera berbera dute.

Atal honetan xehe deskribatutakoa orokortzen saiatuta, badirudi ezin dutela bi goranzko azentuk elkarren jarraian egon, tartean bi silabako tarteaz ez badago, be-deren. Beraz, adjektiboak goranzko azentua badu, aurreko bi silabetan beheranzko azentua egongo da. Adjektiboaren, 2. elementuaren azentuak agintzen du. Horrela azaltzen ahal ditugu oinarri silababakar eta bisilabadunetan gertatzen diren aldaketak:

pútz + ttíki > putz ttíki edo *pútz ttíki*
gizón + ttíki > gizon ttíki edo *gizón ttíki*

Ez ahaztu izen + adjektibo elkarketaz ari garela orokortasun hau egitean. Arau hau testuinguru guzietan ez da betetzen, 80 urteko emakume batek esaldi honetan erakusten duenez: *Tolósan bezálatsú itten da Donostin e.*

6.2. Izen + erakusle

Hitz talde honetan ere, izenaren ezaugarrien arabera jokaera ezberdinak daude. Izen + adjektibo taldean gertatzen den bezala, batetik, izenaren silaba kopuruak era-gina du eta, bestetik, izenaren azentu klaseak. Erakusleen ezaugarriek hitz motzetan dute eragina. Oraingoan, ditugun erakusleetara mugatuko dira konbinazio posibleak eta silababakarren analisia batera egin dugu. Hurrengo taulan oinarriaren silaba ko-puruaren arabera banatu ditugu hitzak.

Silaba 1	2 silaba	3 silaba	4 silaba
mái bóz	gizón áma — màlko	alába álako arràno lèngusu	barázturi — Elizondo —

Erakusleak hauek dira:

Singularra	Plurala
au	òik
orí	orìk
orá	àik

Bat eta bàtzuk zenbatzaileak ere aztertu ditugu.

Erakusleak izenarengan duen eragina ikusteko, izen + erakusle elkarketara mugatzeak fenomeno osoa ez duela biltzen konturatu gara (*orí* eta *orá* erakusleen kasuan dago aldea). Horregatik izen + erakusle + *izan* aditza ere elkarketa ere aztertu dugu. Honako bilakaerak agertu zaizkigu (hemen ere oso adibide artifizialak sortu dira, laborategikoak):

	IZ + ERAK	IZ + ERAK + IZAN
bat	= Izen guztiekin beren azentua mantentzen dute <i>mài bat (da), bóz bat (da)</i>	
au	= Izen guztiekin beren azentua mantentzen dute <i>mài au (da), bóz au (da)</i>	
orí	= Izen guztiekin beren azentua mantentzen dute <i>mài orí, bóz ori</i>	<i>mài orí da =</i> <i>bóz + orí > bòz orí da ≠</i> <i>gizón + orí + izan > gizòn orí da</i> Gainerakoek =
orá	= Izen guztiekin beren azentua mantentzen dute	<i>mài orá da =</i> <i>bóz + orá > bòz orá da ≠</i> <i>gizón + orá + izan > gizòn orá da</i> Gainerakoek =
bàtzuk	# beheranzko azentua duten silababakarrek > goranzkoia + beheranzko azentua duten bisilabadunek > goranzkoia batzuetan <i>mài + bàtzuk > mài bàtzuk (diá)</i> <i>màlko + bàtzuk > màlko bàtzuk (diá) (màlko bàtzuk ere posible da)</i>	
òik	# beheranzko azentua duten silababakarrek > goranzkoia + beheranzko azentua duten bisilabadunek > goranzkoia batzuetan <i>mài + òik > mài òik (diá)</i> <i>màlko + òik > màlko òik (diá) (màlko òik ere posible da)</i>	
orìk	# beheranzko azentua duten silababakarrek > goranzkoia batzuetan + beheranzko azentua duten bisilabadunek > goranzkoia batzuetan <i>mài + orìk > mài orìk (diá)</i> <i>màlko + orìk > màlko orìk (diá) (màlko orìk ere posible da)</i>	

	IZ + ERAK	IZ + ERAK + IZAN
àik	# beheranzko azentua duten silababakarrek > goranzkoa + beheranzko azentua duten bisilabadunek > goranzkoa batzuetan mài + àik > <u>mái</u> àik (diá) màlko + àik > <u>málko</u> àik (diá) (màlko àik ere posible da)	

Taulari buruzko oharrak:

- Aldaketak letra lodia eta ≠ ikurra erabiliz adierazi ditugu.
- Sortzen diren adibideak ez luzatzeagatik, azentu gabeko adibideak ez ditugu eman. Baino kontuan hartu beheranzko azentua duten adibideen ondoan azentu gabekoak ere posible direla.

Honako ondorioak atera ditugu:

- iz. + adj.entzat atera dugun arau orokorra hemen ere aplikagarria da. Hau da, bi goranzko azentuk ezin dute elkarrengandik bi silabako tartearen baino gertuago egon (ikus *orí* eta *orá* erakusleak taulan).
- Gauza bera gertatzen da bi beheranzko azentu elkarren ondoan daudenean: Bi beheranzko azentuk ezin dute elkarrengandik bi silabatako tartearen baino gertuago egon (ikus *bätzuk*, *òik*, *orik* eta *àik*).
- Hemen ere, adibide guzti hauetan, 2. elementuak agintzen du.

6.3. Aditz + laguntzaile

Dagoeneko hitz egin dugu aditzen azentuerari buruz 4.2.2. puntuari. Aditz laguntzailearekin zerikusia duen ondorio hau ekarri dugu handik hona:

Hiru multzo hauek identifikatu eta gaia sakonago aztertzean, ohar hauek egin ditzakegu:

- (1) eta (3) multzoko aditz-izenak beheranzko azentuarekin paratu ditugu (*àintzen*, *airàtzen*) baina, galdegai-gunean egon edo ez, azentuera aldatzen duela ohartu gara:
 - a. Beheranzko azentuarekin, galdegai denean agertzen da: *àintzen dít / beti àintzen ái za; airàtzen da / abiona airàtzen di da.*
 - b. Goranzko azentuarekin, esaldi markatugabe batean: *hemen nik àintzen dut; txoria àixa airàtzen da.*
- (3) multzoko partizipioarekin ere gauza bera gertatzen da (*airàtu*):
 - a. Beheranzko azentuarekin, galdegai denean agertzen da: *txoria airàtu (in) da.*
 - b. Goranzko azentuarekin, esaldi markatugabe batean: *txoria airàtu da.*
- Aditz-oinarekin gertatzen dena argitu gabe gelditzen zaigu: hiztegian markatua bezala iruditzen zaizkigu arruntenak, baina testuinguruaren arabera aldatzen direla badakigu.
- (2) multzoko aditzek ez dute beheranzko azentua hartzen.

Hona aipatzen den multzoetako adibide bana:

- (1) Azentu aldakorra duten aditzak: *áindu, àin, àintzen / áinddu (agindu)
- (2) Goranzko azentua duten aditzak: abíxtu, abíx, abíxten (abisatu)
- (3) Beheranzko azentua duten aditzak: airàtu, airà, airàtzen (airatu)

Kontua da, aditz laguntzaileaz baino, aditz nagusia galdegai izan edo ez izatearen arabera aditz nagusiak duen azentueraz ari garela. Pare minimo hauek ditugu esanda-koaren erakusle:

- (1) eta (3) multzoko aditzen jokaera: aditza ez bada galdegaia, goranzko azentua du, galdegaia bada, beheranzkoa

Yéndek aintzen al do? Ez, díruk áintzen do.

Diruk ezto déustako balio! Ez, díruk àintzen do.

Eulia airàtu al da? Ez, txoria airàtu da.

Txoría hemen al da? Ez, txoria airàtu da.

- (2) multzoko aditzen jokaera: aditzak beti goranzko azentua du

Launak abíxtu al dizute? Ez, bizilaunak abíxtu diate.

Yon al tza plazara? Ez, bizilaunak abíxtu diate (ez yoteko).

Gure hipotesia, hain zuzen ere, hori da: galdegai izan edo ez aldatzen dela azen-tuera eta ez ondoren heldu den aditz laguntzailearen arabera. Gainera, aditz lagun-tzaile hori esaldi bukaerako intonazioaren indarpean egoten da eta, askotan, ez da erraz bereiztea aditz laguntzailearen beraren azentua den edo esaldi mailako prosodia-reña. Batzuetan, azentu gabea dirudi eta doinu eta indar diferenteak esaldi mailako prosodiak ematen dizkiola uste dugu. Gainerakoan, 4.2.2. puntuau adierazi bezala ahoskatzen dira aditzak, orokorrean.

Lan honen helburua Goizuetako azentuera aztertzeko hiztegia osatu eta hitz solteen azentua aztertzea izan da. Hortik izen + adjektibo eta izen + erakusle hitz multzoak aztertzera animatu gara. Aditz + laguntzaile hitz taldeetan faktore gehiago nahasten dira (aditz eta aditz laguntzailearen ezaugarriez gain, esaldi mai-lako prosodiarena) eta hor gertatzen dena jakiteko, azterketa sakonago bat behar da.

6.4. Hitz elkartuak

Hitz elkartuen azentuerari buruzko hipotesiak egiteko, Zubirik plazaratutako al-daketeratik abiatuko gara. Zubirik, hitzak bereiz esan edo hitz elkartu gisa esan, dife-rente azentuatzen direla dio (Zubiri 2000: 96):

lán berría ≠ lanbérria
púska leór ≠ puskáleor
góiz aldéra ≠ goizáldera
órtz aundía ≠ ortzáundià

Zubirik erabiltzen duen azentua adierazteko modua gurera egokituz, honela gel-ditzen zaizkigu adibideok:

lan berría, làn berría ≠ lanbérria
 púska leór ≠ puskáleor
 góiz aldéra ≠ goizáldera
 ortz aundía, òrtz aundía ≠ ortzàundia

Honen aurean, galdera hau sortzen zaigu: zein da aldaketa hauen arrazoia? Zein arauk azaltzen ditu? Erantzuna bilatzeko, adibide gehiago bilatu ditugu eta ondorio hauek atera:

Hitz elkartuetan joera bigarren silaban goranzko azentua egotea da. Hitz elkartuanen 1. osagaiak beste azentu bat izan arren, elkarteketan patroi honetara egokitzen dela dirudi. Hona hemen adibide batzuk, 1. osagaiaaren azentu ezaugarrien arabera:

— 1. osagaia [+2, g] denean:

- *afári + beréndu > afári-berèndu, basó + urdé > basúrde, begí + luzé > beiluze, mutúr + zuri > mutúrzuri, udá + gíro > udágiro*
- Salbuespen: *basó + áuntz > basàuntz, urdé + áma > urdáma*
 - Salbuespenaren azalpenerako hipotesia: ó + ó > ò. Beraz: o-ó + ó-o > o-ò-o
- Salbuespen: *udá + berri > udàberri, garái + aldé > garàikaldé*
 - Salbuespenerako azalpenik ez

— 1. osagaia [+1, g] denean:

- *áo + zabál > aó-zabal, dántza + säio > dantzá-saio, díru + gosé > dirú-gose, kísu + labé > kisúlabe, fiesta + ondore > festóndore, méta + zirí > metáziri, órtz + makéts > ortzámakets*
- Salbuespen: *órtz + aundi > ortzàundi, fiesta + àurre > festàurre*
 - Salbuespenaren azalpenerako hipotesia: *aundi* eta *àurre* bereziak dira. *àurre* azentu markatudun hitzen artean dago eta *aundi* hitzarekin osatutako beste konposatuak ere irregularrak dira azentuari dagokionez: *burú + aundi > burundi, biótz + aundi > biotzaundi, gáltz + aundi > galtzàundi, ipúrdi + aundi > ipúrdiaundi*

— 1. osagaia [+2, b] denean:

- *arràutza + azál > arráutza-azal, pillòta + pláza > pillóta-plàza*
- Salbuespen: *sardína + zár > sardíntzar, afári + àurre > afálaurré, bazkàri + àurre > bazkàlaurré*
 - *sardíntzar* salbuespenerako azalpenik ez. *àurre*-rekin osatutako hitz elkartuez goiko adibidean hitz egin dugu.

— 1. osagaia [+1, b] denean:

- *kàfe + esné > kàfesné (zhr), kafésne (gzt), kòtxe + kapóta > kotxé-kapòta*

6.4.1. Hitz elkartuen azentuerarako joera orokorrak

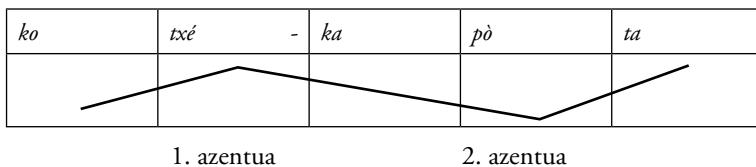
Hitz elkartuetan joera orokorra [+2] silaban goranzko azentua edukitzea dela esan dugu. Salbuespen batzuk agertu zaizkigu eta, denentzako azalpena aurkitu ez badugu ere, joera nagusia hori dela pentsatzen jarraitzen dugu. Joera hau arau bihurtzeko, honela formula daiteke:

- Hitz elkartuen azentueraren araua: hitz elkartuen azentu nagusia 2. silaban dago. Azentu hau goranzkoa izan ohi da, baina beheranzkoa ere izan daiteke.

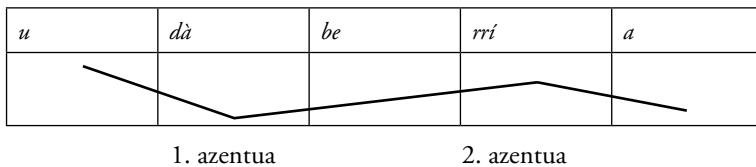
Salbuespen gutxi topatu ditugu: gótti-bètti, kàfesné (zhr). Dántza-sàioa entzutea ere ez da arraroa. Adberbioen atalean (4.2.3.) zerrendatutako hitz-elkartuek ere kontraadibide bakarra dute: dèusé(z).

Horretaz gain, beste joera hau dago: hitz elkartuaren 2. osagaiak ere 2. silaban azentua hartzeko joera du hitz elkartu luzeetan (*kotxé-kapòta, afári-berèndu*) eta 2. silaban beheranzko azentua dutenetan (*udàberri, garàikaldé*). 1. azentua goranzkoa edo beheranzkoa izan, alderantzizkoa da 2.a:

- 1. azentua goranzkoa denean, 2.a beheranzkoa da

- 1. azentua beheranzkoa denean, 2.a goranzkoa da

6.4.2. Joeren arrazoiak: azentu arauak

Hitz elkartuen azentu ezarketarako, gainerako hitzetarako deduzitu ditugun azentu arau hauek aplikagarriak direla ikusi dugu:

- Hitzaren 1. azentua ez da 2. silaba baino eskuinerago agertu ohi:²¹
biótz + aundí > biótzaundi, udà + berri > udáberri
 - 3 silaba edo gehiagoko hitzak ez dira 1. silaban azentuatu ohi²² (H&L 2008: 342): *méta + zíri > metáziri, gàltz + aundí > galtzàundi*

²¹ Astelén da salbuespen bakarra, oraingoz, eta astélena ere esaten da.

²² Hauek dira topatu ditugun salbuespenak: yéndetasuna zhr, tzútendemon zhr, zérrengatik, yáso-
tzeko, kónturatu. Denak hitz eratorriak dira.

Argitzeko gelditzen da zergatik batzuetan 2. silabako azentu hori goranzkoa den eta besteetan beheranzkoa.

7. Adinaren araberako aldakortasuna

Atal honetan azentu aldakortasuna bi ikuspegi hauetatik aztertu nahi izan dugu: batetik, egoerak berak gazte nahiz adindunengan eragiten duen hizkuntza aldakortasuna eta, bestetik, Goizuetako hizkeraren aldakortasuna zenbatekoa den esaten saiatuko gara.

7.1. Gazte eta adinduen hizkera jasoa

Mikrofonoaren aurrean egoteak sortzen duen ezinegona hitz egiteko orduan nabaritzen da gazte nahiz adindunengan. Eragina berbera da, baina ondorioak ezberdinak batzuengana eta besteengana, bakoitzarentzat modu jasoan hitz egitea ez delako gauza bera. Gazteek hitzak osoagoak, «batuagoak» esaten dituzte, orokorrean, batzuek erdialdeko euskarara jotzeko joera ere erakusten badute ere. Helduen kasuan ez dut nabaritu hitzak osoagotzeko joera hori. Izatekotan, erdialdeko euskarara jotzen dute, hain zuzen ere, beren «estandarra» hori baitzen.

Goizuetako hizkerak, gainerakoek bezala, beste hizkeren eragina du. Garai batean, gaur egun erdialdeko euskara deitzen duguna zen eragin horren motor. Horregatik, lehengo hiztunen joera euskara horretarantz lerratzea izanen zen hizkera jasoa erabili nahi zutenetan. Gaur den egunean, oraindik ere badago joera hori, baina euskara batua lekua hartzen ari da. Egungo hiztun gazteek herritik kanpokoekin edo beren hizkera zaindu behar duten egoeretan hitz egitean, euskara baturanzko joera gehiago dute.

Hala ere, ezin esan denek berdin egiten dutela. Izaera lasai edo urduria izatea eta familia edo inguru hurbileko hizkera ohiturak.

Azentuera da modu jasoan hitz egin nahian beste hizkerako ezaugarriak hartzen ditugunean galtzen dugun aurrena. Zaila egiten da hitzak osoago, batuago esaten saiatu eta Goizuetako hizkeraren azentu sistema mantentzea. Zaila da, era berean, azentua nola aldatzen den aztertzea, ezaugarri irristakorra da oso.

7.2. Goizuetan azentuera zenbat aldatu da?

Hizkera asko eta azkar alda daitekeen ikergaia da. Hiztunen gaur den eguneko egoeran, fenomeno arrunta da aldaketarena. Goizuetatik (linguistikoki eta geografikoki) gertu dagoen Oiartzunen azentu aldaketa egon da adinduetatik gazteengana, esaterako. Adinduen hizkerak Goizuetako doinuarekin antza handia du eta gazteenak ez, orokorrean. Goizuetan ordea, aldaketa askoz ttikiagoa izan da. Horretarako arrazoi nagusiak hauek dira, nire ustez:

- Goizuetan euskarak garrantzia du, estatusa duen hizkuntza da. Orain gehiago lehen baino.

- Goizuetan bertako hizkerak garrantzia du. Inguruan hizkera diferenteak egon arren, norberarenai mantentzen saiatzea hobeki ikusia dago bestera aldatzea baino (biak egiten diren arren).
- Kanpoko euskaldunek, orokorrean, asko preziatzen duten hizkera da.

Hemen aipatutakoak herriko 80 urtetik gorako bi emakumeren ahotan ere entzun ditugu:

Beste aldaketa men do hizkeran. Euskera, lehengoa ta uaingoa difente al da?

Ez, ez, Goizutan ez. Goizutan itten da lehengo hizkuntza, zaharra. Oañ, nik eztikit lotsangatik o zer den,, neskak yoten dia neskame betti. Yoten tzian, e? Oan ya hori attutzen ai da,,. Eta, pasatzen tzuten hillabete bat,, o bi han,, torri honara,, eta hemengo hizkuntza ez ittetikan,, itten tzuten beste hizkuntza hori: *No sos? Nongo sa?* nola itten da?

Nola?

E? Beste hizkuntza. Guk itten du *zeta*. Ta haiet berriz, ba, *ese*. Ya, hemengo ezten bezala,, hizkuntza in. Hori, sartzen ziten itsusi zela hemengoa,,. Guk hemengok, bizi ganak,, ta itten du dena igual, denak.

Ordun zer tzen, gipuzkera o hola?

Bai, Donostin ta Tolosan ta hoitan da beste hizkuntza,. Aranon e hala itten da,, Leitzen e bai,,. Herri guzitan difente da-ta! [...] Hemen lehengo hizkuntza itten da. Zuk [e]z'al tzo hal'itten?

Ta haiet guri, kanpokok guri enteintzen al diute?

Batzuk bai, bestek ez. Batzuk bai. Enteinttu denak. Miño guk zakartxio hitzeiñen du. Hal'iduitzen tzit niri ta saten'[du]te ezetz.

Gotzon Garatek ze saten tzun?

Oi. Hemengo hizkuntza zela,, goxoa.

Zakarra ez.

Ez, ez, ez, ez. Oso goxoa. Ta zaharranatako, e? Zaharranatako, hizkuntza. Hori askok sateun'te.

Oain, Goizutako hizkuntza asko estimatzen da, toki askotan. Goizutako hizkuntza politika dela esaten dute, askok.

Hizkuntzaren estatus arrazoiez gain, arrazoi demografikoak daude:

- Ez da egon Euskal Herriko herri handiagoetan egon den aldaketa demografiko (Oiartzunen bai, adibidez).

— Goizuetan egon den demografia aldaketa biztanleen jaitsiera izan da. Hornek lehengoari (egoera hobeari) eutsi nahi izatea azal dezake. Lehengo horri eusteko modu bat da lehengo ohiturei eta betiko hitz egiteko moduari eus-tea.

Bill Haddicanen lanak ere antzeko faktoreei egiten die erreferentzia Oiartzungo hiztunek euskara batuaren aurrean, bere hizkerari eusteko dituzten arrazoiaik azal-tzean (2007: 686):

I would like to suggest that the rise in dialect loyalty in Oiartzun —the sense among many Oiartzuners that the local dialect needs to be «defended» from Batua—is partly reaction to changes in town life discussed above, and in particular to a perceived weakening of community identity and participation in collective life. That is, Oiartzuners' nostalgia for traditional practices and more dense local social networks is plausibly manifested in what they say about language in Oiartzun (and, as I will argue below, in linguistic practice).

Hizkera aldatu egin da, baina ez modu traumatiko batean: gazte eta adinduen artean ez dago ulertzeko zaitasunik eta dagoen aldaketa, ez da oso handitzat hartu ohi. Iritzi ezberdinak daude, dena den. Batzuk differentzia handia dela esaten dute, baina aldea azaltzeko esanez gero, garai baten erabiltzen ziren hitzak galdu egin direla esaten dute: orduko lanak, tresnak, animalien adin eta egoera diferenteak etab. izendatzeko erabiltzen zirenak.

Gure iritziz, gainerako hizkeretan gertatzen ari diren aldaketak kontuan hartuta, Goizuetan hizkuntza bariazioa ttikia izan da. Orokorrean, ez da eten nabaririk izan hiztunentzat eta ez da modu traumatikoan bizi. Dena den, belarria erne jarriz gero, alde hauek nabaritu ahal dira:

Lexikoari dagokionez:

Aldaketa lexikoan egon da, nagusiki: helduek baserri munduarekin edo lehengo ofizioekin lotutako lexiko zabala goa erabiltzen zuten. Gazteek, berriz, erdarakada gehiago erabiltzen dituztela esaten da. Arlo batuetan hala da, baina euskara batuko hitzak helduek baino gehiago erabiltzen dituzte: *telebista, irritatia, egunkaria...*

Doinuari dagokionez:

1. Helduek azentuzko gorabehera handiagoak egiten zituzten. Joera nagusia hori da: gaur den eguneko gazteek ez dute hain «kantari» hitz egiten. Dena den, gazteen artean ere badaude gorabehera berdinekin hitz egiten dutenak.
2. Aditzen azentueran aldaketa bat nabaritu dugu: helduek aditz laguntzaileari azen-tua mantentzeko joera erakusten dute eta gazteek 2. silaban azentuatu ohi dute:

- Helduek: *dútenak, tzútena, deitzen tzítén, éztiàlako*
- Gazteek: *dutènak, tzuténa, deitzen tzitén, eztíatlako*
- Joera hori bada ere, gazte batzuek bi aldaerak erabiltzen dituzte: *dítela / ditéla*. Hona 26 urteko mutiko bati grabatutakoa:

Baserritarrañ ta herritarrañ euskera difentea al da, zure ustez?

Nik uste, pixko gehio... azento gehio zetzen dutela, esajeratzen dútela. Tonua fuer-teo maten dítela. Segun ez? Nik uste ez dela baserrikoña ta zea, herrikoña baitare. Gero famili batzutatik bestera re difentzia badola sain nuke nik. Famili batzutan nabaitzen da azento gehio maten ditéla ta beste batzuk garbio hitzein o... zeago, lasao bezala o... Beste batzuk aurogo hitzeitten dute. Hori nik eztikit zeren arabera izain den, miño... Herri ttikia da miño, badia zea difentek. Hizkera difenteko o hitzittek forma difentek.

Gainerako gazteei ez zaie konturatu gabe pasatzen eta arraro (edo gaizki) ari direla esaten diete.

— Adinduek ere bi aldaerak eman izan dituzte: *ez génun, ez genún*. 80 urtetik gorako beste emakume honen ahotan:

Adibidez difentzia zertan?

Difentzia,, denen. Gauzakiñ, yatekon,, yantzitzekon. Yantzitzekon e, ez **génun** iza-ten arropik e ta! Bata bestenakin-ta ibiltzen giñan! Ez **kénun** izaten. Ta erosteko re ez **kenún!** Diruik etzen!

3. Aldakortasuna erakusten duten hitz gehiago daude: *Berá / Bèra, hìzkera / hìzkèra, bázkari / bázkàri, bázkaldú / bázkàldú, létxua / letxùa, zìntzatu / zintzàtu, kàfesne / kafésne, árpi / arpéi, laúndu / láundu, pùre / purè, kanbiòk / kànbiòk...*

Lehen aldaera batez ere helduek esaten dute eta bigarrena gazteek. Azken bi pareetan adinarekin ez dugu loturarik topatu.

Ondorio nagusia, dena den, goian esandakoa da: aldaketak aldaketa, azentu patroi berbera erabiltzen dute Goizuetako heldu eta zaharrek.

8. Aurkikuntza eta ondorio nagusiak

Lanean zehar azaldu diren aurkikuntza eta ondorio nagusiak bukaeran bildu nahi izan ditugu. Hona hemen:

Bi goranzko azentuk ezin dute elkarren jarraian egon. Horrelako kasuetan, lehen azentua galtzen da. Adib.: *gizón + ttíkia > gizon ttíkia, itxé + ttíkia > itxe ttíkia.*

Bi beheranzko azentuk ezin dute elkarren jarraian egon. Bi silabatako tartearen behar dute elkarren artean. Kasu hauetan, lehen azentua goranzko bihurtzen da. Adib.: *mái + bátzuk > mái batzuk, mái + horik > mái horik.*

Aditzen jeneralizazioa. Azentu aldaketa duten aditzek azentua azken silaban dute (salbuespen asko «memoria historikoaren bidez» azaltzen dira). Adib.: *áittu, ài, ài-tzen (aditu). Memoria historikoarena honegatik diogu: *abixtu, abíx, abíxten* (abisatu)

adibidean, *abix*, *abixten* espero genezakeen, baina ez da horrela gertatzen, oinarrian dagoen hitzak jatorrizko azentuera gorde duelako (*abixatu* > *abixtu*).

Galdegaiaren araua. Aditza ez bada galdegaia, goranzko azentua du; galdegaia bada, beheranzkoa ((1) eta (3) multzoko aditzen kasuan)

Yéndek aintzen al do? Ez, diruk áintzen do.

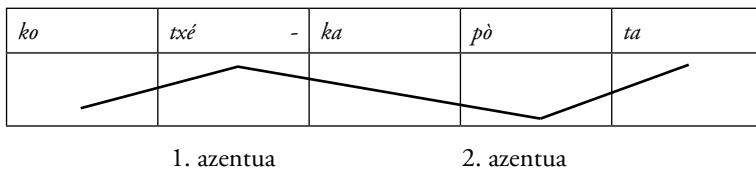
Diruk ezto déustako balio! Ez, diruk àintzen do.

Eulía airátu al da? Ez, txoría airátu da.

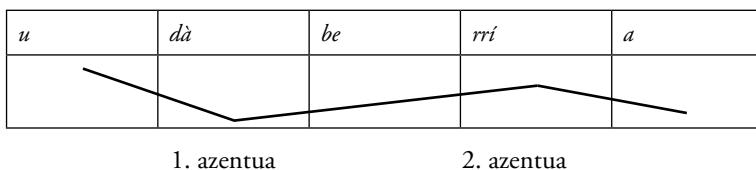
Txoría hemen al da? Ez, txoría airàtu da.

Hitz elkartuen araua. Hitz elkartuen azentu nagusia 2. silaban dago. Azentu hau goranzkoia izan ohi da, baina beheranzkoia ere izan daiteke.

- 1. azentua goranzkoa denean, 2.a beheranzkoa da:

- 1. azentua beheranzkoa denean, 2.a goranzkoa da:

9. Bibliografia

Azkue, R. M., 1932, «Del acento tónico vasco en algunos de sus dialectos», *Euskera* 4: 3-50.

Elexpuru, J. M., 2004, *Bergara aldeko hiztegia*. Bergara: Bergarako Udala.

Etxebarria, J. M., 1988, *Zeberio haraneko euskararen azterketa etno-linguistikoa*. Bilbao: Deustuko Unibertsitatea.

Gaminde, I., 1998, *Euskaldunen azentuak*. Bilbo: Labayru Ikastegia.

Haddican, B., 2007, «Suburbanization and language change in Basque», *Language in Society* 36: 677-706.

Hualde, J. I., 1997, *Euskararen azentuerak*. Bilbo: Euskal Herriko Unibertsitatea.

—, 2007, «Historical convergence and divergence in Basque accentuation». In T. Riad et C. Gussenhoven (arg.), *Tones and tunes: Typological studies in word and sentence prosody*. Berlin: Mouton de Gruyter.

— eta Lujanbio, O., 2008, «Goizuetako azentuera». In X. Artiagoitia eta J. A. Lakarra (arg.), *Gramatika Jaietan: Patxi Goenagaren Omenez*. Gasteiz: UPV/EHUko Argitalpen Zerbitzua (341-358).

- eta —, 2009, «Goizuetako azentuaz zerbait gehiago: oharmena». In Gomez, R.; Etxepare, R.; Lakarra, J. A. *Beñat Oihartzabali gorazarre - Festchrift for Bernard Oyharçabal*. *ASJU* 43 (1-2): 485-502.
- , — eta Torreira, F., 2008, «Lexical tone and stress in Goizueta Basque», *Journal of the International Phonetic Association* 38 (1): 1-24.
- , — eta Zubiri, J. J., 2010, «Goizueta Basque», *Journal of the International Phonetic Association* 40: 113-128.
- Irurtzun, A., 2006, «Stress on Accent; Erreenteria Basque Revisited». *Artxiker*.
- Jacobsen, W., 1972, «Nominative-ergative syncretism in Basque», *ASJU* 6: 67-109.
- Juaristi, P., 2003, *Gizarte ikerketarako teknikak: teoria eta adibideak*. Leioa: Euskal Herriko Unibertsitatea.
- Mitxelena, K., 1972, «A note on old labourdin accentuation», *ASJU* 6: 110-120.
- , 1976, «Acentuación alto-navarra», *FLV* 8: 147-162.
- , 1977, *Fonética Histórica Vasca*. 2. arg. Donostia: Gipuzkoako Foru Aldundia.
- Olano, M., 2005, *Aio, Leitzako euskararen hiztegia. Etnografía, corpusa, dialektología*. Leitzako Udalak: Nafarroako Iparraldeko Euskara Mankomunitatea.
- Salaburu, P., 2005, *Baztango mintzoa: gramatika eta hiztegia*. Iruñea: Nafarroako Gobernua, Hezkuntza Departamentua.
- Sarasola, I., 2007, *Euskal hiztegia*. Donostia: Elkar.
- Zuazo, K., 2013, *Mailopeko euskara*. Bilbo: UPV/EHUren Argitalpen Zerbitzua.
- Zubiri, J. J., 2000, «Arano eta Goizuetako hizkera» in Zuazo, Koldo (arg.), *Dialektología gaiak*. Gasteiz: Arabako Foru Aldundia.
- eta Perurena, P., 1998, *Goizueta eta Aranoko hizkerak*. Iruñea: Nafarroako Gobernua, eta Goizuetako eta Aranoko Udalak.

Oihana Lujanbio
«Luis Villasante» Ikergunea - Euskaltzaindia,
Tolare baserria, Almortza bidea, 6
20018 DONOSTIA
Tel.: 943 42 80 50
olujanbio@euskaltzaindia.eus